

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/1237 z dnia 18 maja 2016 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do zasad stosowania systemu pozwoleń na przywóz i wywóz oraz uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do zasad dotyczących zwalniania i przepadku zabezpieczeń złożonych w odniesieniu do takich pozwoleń, zmieniające rozporządzenia Komisji (WE) nr 2535/2001, (WE) nr 1342/2003, (WE) nr 2336/2003, (WE) nr 951/2006, (WE) nr 341/2007 i (WE) nr 382/2008 oraz uchylające rozporządzenia Komisji (WE) nr 2390/98, (WE) nr 1345/2005, (WE) nr 376/2008 i (WE) nr 507/2008 ⁽¹⁾ 1
- ★ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/1238 z dnia 18 maja 2016 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do interwencji publicznej i dopłat do prywatnego przechowywania ⁽¹⁾ 15
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1239 z dnia 18 maja 2016 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do systemu pozwoleń na przywóz i wywóz ⁽¹⁾ 44
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1240 z dnia 18 maja 2016 r. ustalające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do interwencji publicznej i dopłat do prywatnego przechowywania ⁽¹⁾ 71

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2016/1237

z dnia 18 maja 2016 r.

uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do zasad stosowania systemu pozwoleń na przywóz i wywóz oraz uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do zasad dotyczących zwalniania i przypadku zabezpieczeń złożonych w odniesieniu do takich pozwoleń, zmieniające rozporządzenia Komisji (WE) nr 2535/2001, (WE) nr 1342/2003, (WE) nr 2336/2003, (WE) nr 951/2006, (WE) nr 341/2007 i (WE) nr 382/2008 oraz uchylające rozporządzenia Komisji (WE) nr 2390/98, (WE) nr 1345/2005, (WE) nr 376/2008 i (WE) nr 507/2008

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 177,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 ⁽²⁾, w szczególności jego art. 66 ust. 3 lit. c) i e),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013 uchyliło i zastąpiło rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 ⁽³⁾ oraz ustanowiło zasady dotyczące pozwoleń na przywóz i wywóz produktów rolnych. Ponadto uprawnia ono Komisję do przyjęcia aktów delegowanych i wykonawczych w tym zakresie. Aby zapewnić sprawne funkcjonowanie systemu pozwoleń na przywóz i wywóz w nowych ramach prawnych, należy przyjąć określone przepisy w drodze takich aktów.
- (2) Artykuł 176 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 stanowi, że przywóz w celu dopuszczenia do swobodnego obrotu lub wywóz jednego lub więcej produktów z sektorów określonych w tym artykule może zostać objęty wymogiem przedstawienia pozwolenia. Należy ustanowić wykaz produktów z tych sektorów objętych wymogiem przedstawienia pozwolenia na przywóz lub wywóz.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 549.

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1).

- (3) Monitorowanie przepływów handlowych za pomocą pozwoleń powinno odbywać się w elastyczny sposób. Określając przypadki, w których pozwolenie jest wymagane, należy wziąć pod uwagę inne możliwe źródła informacji, takie jak system nadzoru celnego, oraz potrzebę wydawania pozwoleń lub czas potrzebny do zgromadzenia informacji za pomocą pozwoleń. Należy określić przypadki szczególne, w których pozwolenie nie jest wymagane.
- (4) Należy określić, że pozwolenia są wydawane po złożeniu zabezpieczenia, aby zagwarantować, że produkty zostaną przywiezione lub wywiezione w okresie ważności pozwolenia. Należy również określić, kiedy obowiązek przywozu lub wywozu zostaje spełniony.
- (5) Pozwolenie na przywóz lub wywóz uprawnia do dokonania przywozu lub wywozu, a zatem, w celu urzeczywistnienia tego prawa, składając zgłoszenie przywozowe lub wywozowe, należy przedstawić pozwolenie.
- (6) Ponieważ osoba korzystająca z pozwolenia może nie być tytularnym posiadaczem lub przejmującym, należy określić, w trosce o pewność prawa i skuteczność administracyjną, jakie osoby są uprawnione do wykorzystania pozwolenia, w tym przedstawiciel celny działający w imieniu tytularnego posiadacza lub przejmującego.
- (7) Z uwagi na praktykę handlu międzynarodowego w odniesieniu do danych produktów rolnych należy dopuścić pewien margines tolerancji w odniesieniu do ilości produktów przywożonych lub wywożonych w stosunku do ilości wskazanych w pozwoleniu.
- (8) W przypadku gdy pozwolenie na przywóz wykorzystywane jest również do celów administrowania kontyngentem taryfowym, w odniesieniu do którego stosuje się ustalenia preferencyjne, takie ustalenia preferencyjne stosuje się w odniesieniu do importerów na podstawie pozwolenia, do którego musi być, w niektórych przypadkach, załączony dokument z państwa trzeciego. Aby uniknąć przekroczenia kwoty kontyngentu, ustalenia preferencyjne stosuje się do ilości, w odniesieniu do której wydano pozwolenie. W takich przypadkach należy dopuścić tolerancję, pod warunkiem że część ilości przekraczająca ilość wskazaną w pozwoleniu, ale w granicach tolerancji, nie korzysta z ustaleń preferencyjnych i należna jest konwencyjna stawka celna.
- (9) Należy ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące przenoszenia pozwolenia.
- (10) Należy ustanowić przepisy dotyczące zwalniania i przepadku zabezpieczenia wniesionego w odniesieniu do pozwoleń na przywóz i wywóz.
- (11) Z uwagi na specyfikę sektora należy określić pewne dodatkowe warunki wydawania pozwoleń na przywóz konopi i czosnku.
- (12) W celu zapewnienia jasności należy ustanowić zasady dotyczące pozwoleń na przywóz i wywóz wydawanych dla produktów, w odniesieniu do których obowiązek wydawania pozwolenia na przywóz lub wywóz jest zniesiony lub które są objęte niniejszym rozporządzeniem, które to zasady będą nadal obowiązywać w dniu rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia.
- (13) Ponieważ celem niniejszego rozporządzenia oraz rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2016/1239 ⁽¹⁾ jest uproszczenie i dostosowanie przepisów stosowanych do systemu pozwoleń na przywóz i wywóz do nowych ram prawnych ustanowionych rozporządzeniem (UE) nr 1308/2013, należy zastąpić obecnie obowiązujące przepisy.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1239 z dnia 18 maja 2016 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do systemu pozwoleń na przywóz i wywóz (zob. s. 44 niniejszego Dziennika Urzędowego).

W celu zachowania jasności należy skreślić niektóre przepisy rozporządzeń Komisji (WE) nr 2535/2001 ⁽¹⁾, (WE) nr 1342/2003 ⁽²⁾, (WE) nr 2336/2003 ⁽³⁾, (WE) nr 951/2006 ⁽⁴⁾, (WE) nr 341/2007 ⁽⁵⁾ i (WE) nr 382/2008 ⁽⁶⁾ oraz uchylić rozporządzenia Komisji (WE) nr 2390/98 ⁽⁷⁾, (WE) nr 1345/2005 ⁽⁸⁾, (WE) nr 376/2008 ⁽⁹⁾ i (WE) nr 507/2008 ⁽¹⁰⁾.

- (14) Przejście od ustaleń przewidzianych w skreślonych przepisach i uchylonych rozporządzeniach do ustaleń przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu może mieć pewne konsekwencje praktyczne. Należy zatem odłożyć w czasie stosowanie niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- a) „pozwolenie” oznacza elektroniczny lub papierowy dokument z określonym okresem ważności, ustanawiający prawo i obowiązek przywozu lub wywozu produktów;
- b) „informacja odnośnie do pozwoleń na przywóz i wywóz produktów rolnych” oznacza szczegółowe przepisy dotyczące pozwoleń na przywóz lub pozwoleń na wywóz oraz zbiór informacji, które mają być wymienione we wniosku o pozwolenie i w pozwoleniu, opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, seria C ⁽¹¹⁾.

Artykuł 2

Przypadki, w których pozwolenie jest wymagane

1. Pozwolenie na przywóz należy przedstawić w odniesieniu do następujących produktów:

- a) produkty wymienione w części I załącznika, gdy są one zgłoszone do dopuszczenia do swobodnego obrotu na wszystkich warunkach innych niż dla kontyngentów taryfowych, o ile przepisy wspomnianej części I nie stanowią inaczej;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2535/2001 z dnia 14 grudnia 2001 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 odnośnie do ustaleń dotyczących przywozu mleka i przetworów mlecznych i otwarcia kontyngentów taryfowych (Dz.U. L 341 z 22.12.2001, s. 29).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1342/2003 z dnia 28 lipca 2003 r. ustalające specjalne szczegółowe zasady stosowania systemu pozwoleń na przywóz i wywóz zbóż i ryżu (Dz.U. L 189 z 29.7.2003, s. 12).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2336/2003 z dnia 30 grudnia 2003 r. wprowadzające niektóre szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 670/2003 ustanawiającego szczególne środki dotyczące rynku alkoholu etylowego pochodzenia rolniczego (Dz.U. L 346 z 31.12.2003, s. 19).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 951/2006 z dnia 30 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi w sektorze cukru (Dz.U. L 178 z 1.7.2006, s. 24).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 341/2007 z dnia 29 marca 2007 r. otwierające i ustanawiające zarządzanie kontyngentami taryfowymi i wprowadzające system pozwoleń na przywóz i świadectw pochodzenia czosnku i niektórych innych produktów rolniczych przywożonych z krajów trzecich (Dz.U. L 90 z 30.3.2007, s. 12).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 382/2008 z dnia 21 kwietnia 2008 r. w sprawie zasad stosowania pozwoleń na przywóz i na wywóz w sektorze wołowiny i cielęciny (Dz.U. L 115 z 29.4.2008, s. 10).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2390/98 z dnia 5 listopada 1998 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1706/98 w zakresie uzgodnień dotyczących przywozu niektórych produktów będących substytutami zbóż oraz przetworzonych produktów zbożowych i produktów z ryżu pochodzących z Państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP) lub z krajów i terytoriów zamorskich oraz uchylające rozporządzenie (EWG) nr 2245/90 (Dz.U. L 297 z 6.11.1998, s. 7).

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1345/2005 z dnia 16 sierpnia 2005 r. w sprawie zasad stosowania systemu pozwoleń na przywóz w sektorze oliwy z oliwek (Dz.U. L 212 z 17.8.2005, s. 13).

⁽⁹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 376/2008 z dnia 23 kwietnia 2008 r. ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu pozwoleń na wywóz i przywóz oraz świadectw o wcześniejszym ustaleniu refundacji dla produktów rolnych (Dz.U. L 114 z 26.4.2008, s. 3).

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 507/2008 z dnia 6 czerwca 2008 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1673/2000 w sprawie wspólnej organizacji rynków lnu i konopi uprawianych na włókno (Dz.U. L 149 z 7.6.2008, s. 38).

⁽¹¹⁾ Informacja odnośnie do pozwoleń na przywóz i wywóz (Dz.U. C 278 z 30.7.2016).

- b) produkty zgłoszone do dopuszczenia do swobodnego obrotu w ramach kontyngentów taryfowych administrowanych zgodnie z metodą równoczesnego badania bądź metodą tradycyjnych/nowych importerów, o których to metodach mowa odpowiednio w art. 184 ust. 2 lit. b) i c) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, bądź ich połączeniem lub inną stosowną metodą;
 - c) produkty, w przypadku których w części I załącznika odsyła się do tego przepisu, kiedy są one zgłaszane do dopuszczenia do swobodnego obrotu w ramach kontyngentów taryfowych administrowanych zgodnie z metodą „kto pierwszy, ten lepszy”, o której mowa w art. 184 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013;
 - d) produkty określone w części I załącznika, gdy są one zgłoszone do dopuszczenia do swobodnego obrotu w ramach preferencyjnego ustalenia zarządzanego za pomocą pozwoleń;
 - e) produkty, które są objęte procedurą uszlachetniania biernego z zastosowaniem pozwolenia na wywóz i które zostają z powrotem dopuszczone do swobodnego obrotu jako produkty wymienione w sekcji A lub B części I załącznika;
 - f) produkty zgłoszone do dopuszczenia do swobodnego obrotu na podstawie art. 185 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, w przypadku gdy stosuje się obniżkę należności celnych przywozowych.
2. Pozwolenie na wywóz przedstawia się w odniesieniu do następujących produktów:
- a) produkty wymienione w części II załącznika;
 - b) produkty unijne, w odniesieniu do których należy przedstawić pozwolenie na wywóz w celu zakwalifikowania do kontyngentu administrowanego przez Unię lub przez państwo trzecie i otwartego w tym państwie dla tych produktów;
 - c) następujące produkty unijne, o których mowa w części II załącznika, przeznaczone do wywozu:
 - (i) produkty objęte procedurą celną uszlachetniania czynnego;
 - (ii) produkty, które są podstawowymi produktami wymienionymi w załączniku III do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 510/2014 ⁽¹⁾ i są objęte procedurą celną uszlachetniania biernego;
 - (iii) produkty, które są przedmiotem odzyskania lub umorzenia kwoty należności celnych przywozowych lub wywozowych, jak określono w tytule III rozdział 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ⁽²⁾, w których sprawie nie podjęto jeszcze ostatecznej decyzji.

Artykuł 3

Przypadki, w których pozwolenie nie jest wymagane

1. Pozwolenie nie jest wymagane i nie jest wydawane lub przedstawiane do celów:
- a) dopuszczenia do swobodnego obrotu lub wywozu produktów o charakterze niehandlowym określonych w części pierwszej sekcji II pkt D 2 załącznika I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 ⁽³⁾;
 - b) przypadków, w których zwolnienia z należności celnych przywozowych, należności celnych wywozowych oraz ze środków przyjętych na podstawie art. 207 Traktatu udziela się na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 1186/2009 ⁽⁴⁾;
 - c) ilości produktów, które mają zostać dopuszczone do swobodnego obrotu lub wywiezione, nieprzekraczających ilości wymienionych w załączniku;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 510/2014 z dnia 16 kwietnia 2014 r. ustanawiające zasady handlu niektórymi towarami pochodzącymi z przetwórstwa produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 1216/2009 i (WE) nr 614/2009 (Dz.U. L 150 z 20.5.2014, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady nr (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256 z 7.9.1987, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1186/2009 z dnia 16 listopada 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system zwolnień celnych (Dz.U. L 324 z 10.12.2009, s. 23).

- d) produktów, które mają zostać dopuszczone do swobodnego obrotu jako towary powracające zgodnie z tytułem VI rozdział 2 sekcja 1 rozporządzenia (UE) nr 952/2013;
- e) produktów, w przypadku których w chwili przyjęcia zgłoszenia do powrotnego wywozu zgłaszający dostarcza dowód poświadczający, że wydano pozytywną decyzję o zwrocie lub umorzeniu należności celnych przywozowych w odniesieniu do takich produktów na podstawie tytułu III rozdział 3 sekcja 3 rozporządzenia (UE) nr 952/2013.

Na zasadzie odstępstwa od przepisów lit. b) i c) akapit pierwszy, pozwolenie jest wymagane, w przypadku gdy dopuszczenie do swobodnego obrotu lub wywóz odbywa się na podstawie ustaleń preferencyjnych przyznanych w ramach pozwolenia.

Do celów lit. c) akapit pierwszy ilość, która ma być objęta jednym pozwoleniem, oblicza się jako obejmującą wszystkie ilości, które mają zostać dopuszczone do swobodnego obrotu lub wywiezione, które są objęte tą samą operacją logistyczną.

2. Pozwolenie na wywóz nie jest wymagane i nie jest wydawane lub przedstawiane w odniesieniu do produktów wysyłanych przez osoby prywatne lub grupy osób prywatnych z zamiarem ich bezpłatnej dystrybucji do celów pomocy humanitarnej w państwach trzecich, jeżeli przesyłki te mają charakter sporadyczny, składają się z różnych produktów, a ich całkowita masa nie przekracza 30 000 kg na środek transportu. Operacje przekazywania pomocy żywnościowej niespełniające tych warunków podlegają wymogowi posiadania pozwolenia zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2016/1239.

Artykuł 4

Zabezpieczenie

- 1. Pozwolenia podlegają wniesieniu zabezpieczenia, z wyjątkiem przypadków określonych w załączniku.
- 2. Składając wniosek o pozwolenie, wnioskodawca wnosi zabezpieczenie, które jest dostępne dla organu wydającego pozwolenie nie później niż o godz. 13.00 czasu obowiązującego w Brukseli w dniu złożenia wniosku.
- 3. Zabezpieczenie nie jest wymagane, gdy zabezpieczenie osiąga próg w wysokości 100 EUR lub wynosi mniej.

Do tego celu kwotę zabezpieczenia oblicza się jako obejmującą wszystkie ilości wynikające z obowiązków objętych tą samą operacją logistyczną.

- 4. Zabezpieczenie nie jest wymagane, gdy wnioskodawca jest:
 - a) jednostką publiczną odpowiedzialną za wykonywanie obowiązków władz publicznych lub
 - b) instytucją prywatną pełniącą obowiązki, o których mowa w lit. a), pod nadzorem państwa członkowskiego.
- 5. Zabezpieczenie wniesione dla ilości, w odniesieniu do których nie wydano pozwolenia, zostaje niezwłocznie zwolnione.

Artykuł 5

Prawa i obowiązki, tolerancja

- 1. Pozwolenie na przywóz lub wywóz stanowi prawo i skutkuje obowiązkiem dopuszczenia do swobodnego obrotu lub wywozu, odpowiednio, ilości produktów objętych pozwoleniem w okresie jego ważności zgodnie z art. 7 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/1239.
- 2. Zgłoszenie celne o dopuszczenie do swobodnego obrotu lub o wywozie składa:
 - a) tytularny posiadacz pozwolenia wymieniony w sekcji 4 pozwolenia, którego wzór znajduje się w załączniku I do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/1239 („tytularny posiadacz”);

- b) przejmujący wymieniony w sekcji 6 pozwolenia, o którym mowa w lit. a); lub
- c) wyznaczony przedstawiciel celny działający w imieniu tytularnego posiadacza lub przejmującego, jak przewidziano w art. 18 rozporządzenia (UE) nr 952/2013, określając w zgłoszeniu celnym, że tytularny posiadacz lub przejmujący jest osobą, w której imieniu wykonuje się obowiązek określony w ust. 1.
3. Jeżeli szczegółowe przepisy Unii tak stanowią, obowiązek dopuszczenia do swobodnego obrotu lub wywozu może obejmować obowiązek zwolnienia produktów pochodzących z państwa lub grupy państw określonych w pozwoleniu bądź przeznaczonych do wywozu do tego państwa lub grupy państw.
4. Obowiązek dopuszczenia do swobodnego obrotu lub wywozu uważa się za spełniony, jeżeli w odniesieniu do całkowitej ilości określonej w pozwoleniu odbyła się odprawa celna w ramach odpowiedniej procedury. W tym celu stosuje się dodatnią lub ujemną tolerancję w stosunku do ilości określonej w pozwoleniu zgodnie z art. 8 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/1239.
5. Tolerancja dodatnia nie ma zastosowania, gdy ilość określona w pozwoleniu na przywóz odpowiada ilości określonej w dokumencie wywozowym, stanowiącym środek dowodowy na to, że dany produkt kwalifikuje się do preferencyjnego traktowania ze względu na jego szczególną jakość, różnorodność lub właściwości, zgodnie z wymogami odpowiedniej umowy międzynarodowej.

Gdy pozwolenie na przywóz jest wymagane w odniesieniu do kontyngentu taryfowego, ilość przekraczająca ilości określone w pozwoleniu na przywóz w granicach dodatniej tolerancji zostaje wprowadzona do swobodnego obrotu w ramach tego samego pozwolenia z zastosowaniem stawki konwencyjnej.

Artykuł 6

Przenoszenie

1. Obowiązki wynikające z pozwoleń nie podlegają przeniesieniu. O ile nie przewidziano inaczej, prawa wynikające z pozwoleń podlegają przeniesieniu przez ich tytularnego posiadacza w trakcie całego okresu ważności pozwolenia.
2. Przeniesienie praw wynikających z pozwolenia lub jego wyciągu może być dokonane na korzyść tylko jednego przejmującego i dotyczy ilości jeszcze niewykorzystanych w ramach danego pozwolenia lub wyciągu.
3. Tytularny posiadacz wnioskuje o przeniesienie do organu wydającego pozwolenie, który wydał oryginał pozwolenia.
4. Przejmujący nie przenoszą nabytych praw dalej na inne osoby, ale mogą przenieść je z powrotem na tytularnego posiadacza. Przeniesienie z powrotem na tytularnego posiadacza dotyczy ilości jeszcze niewykorzystanych w ramach danego pozwolenia lub jego wyciągu. Organ wydający pozwolenie odnotowuje przeniesienie z powrotem zgodnie z informacją odnośnie do pozwoleń na przywóz i wywóz produktów rolnych.
5. Przeniesienie lub przeniesienie z powrotem na tytularnego posiadacza wchodzi w życie z datą zatwierdzenia przez organ wydający pozwolenie.

Artykuł 7

Zwolnienie i przepadek zabezpieczeń

1. Zwolnienie zabezpieczenia przewidziane w art. 24 ust. 2 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 907/2014 ⁽¹⁾ może być częściowe proporcjonalnie do ilości produktów, w odniesieniu do której dostarczono dowód spełnienia obowiązku przywozu lub wywozu. Ilość ta nie może być mniejsza niż 5 % całkowitej ilości określonej w pozwoleniu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 907/2014 z dnia 11 marca 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do agencji płatniczych i innych organów, zarządzania finansami, rozliczania rachunków, zabezpieczeń oraz stosowania euro (Dz.U. L 255 z 28.8.2014, s. 18).

Jeżeli jednak przywieziona lub wywieziona ilość wynosi mniej niż 5 % ilości określonej w pozwoleniu, całość zabezpieczenia ulega przypadkowi.

2. Przy obliczaniu części zabezpieczenia, która ma ulec przypadkowi, w stosownych przypadkach, organ wydający pozwolenie odlicza kwotę odpowiadającą tolerancji ilościowej, o której mowa w art. 5 ust. 4.

3. Jeżeli organ wydający pozwolenie rezygnuje z wymogu wniesienia zabezpieczenia, gdyż wartość zabezpieczanej kwoty jest mniejsza niż 500 EUR, jak określono w art. 18 ust. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 907/2014, zainteresowana strona uiszcza kwotę równą zabezpieczeniu, które ma ulec przypadkowi, po upływie 60 dni od dnia wygaśnięcia okresu ważności pozwolenia.

4. Jeżeli łączna kwota zabezpieczenia ulegająca przypadkowi wynosi 100 EUR lub mniej dla danego pozwolenia, organ wydający pozwolenie zwalnia całe zabezpieczenie.

Artykuł 8

Powiadomienia

Zgodnie ze szczegółowymi warunkami określonymi w akcie wykonawczym przyjętym na podstawie art. 223 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 państwa członkowskie przekazują Komisji następujące informacje:

- a) o wydanych pozwoleniach zastępczych, o których mowa w art. 15 ust. 5 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/1239;
- b) o przypadkach wystąpienia siły wyższej, o których mowa w art. 16 ust. 3 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/1239;
- c) w odniesieniu do konopi, o przyjętych przepisach, nałożonych karach i właściwych organach kontroli, o których mowa w art. 17 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/1239;
- d) w odniesieniu do czosnku, o ilościach objętych pozwoleniami typu „B”, o których mowa w art. 18 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/1239;
- e) w odniesieniu do alkoholu etylowego, o wydanych pozwoleniach na przywóz, o których mowa w art. 19 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/1239;
- f) o nieprawidłowościach, o których mowa w art. 20 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/1239;
- g) o organach właściwych do przyjmowania wniosków o pozwolenia i wydawania pozwoleń lub pozwoleń zastępczych, o których mowa w art. 20 ust. 3 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/1239;
- h) o urzędowych pieczęciach i, w stosownych przypadkach, suchych pieczęciach, o których mowa w art. 20 ust. 4 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/1239.

ROZDZIAŁ II

SZCZEGÓLWE PRZEPISY SEKTOROWE

Artykuł 9

Konopie

1. Dopuszczenie do swobodnego obrotu produktów z konopi wymienionych w części I sekcja C, D, i G załącznika do niniejszego rozporządzenia podlega pozwoleniu na przywóz zgodnie ze wzorem określonym w załączniku I do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/1239 („pozwolenie na przywóz AGRIM”).

Pozwolenie jest wydawane jedynie wtedy, gdy zgodnie z wymogami państwa członkowskiego, w którym produkty z konopi mają być wprowadzone do swobodnego obrotu, wykazano, że wszystkie warunki ustanowione w art. 189 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 i w niniejszym rozporządzeniu oraz wymogi ustanowione przez dane państwo członkowskie zgodnie z art. 189 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 zostały spełnione.

2. Wniosek o pozwolenie zawiera informacje zgodnie z instrukcjami dla produktów z konopi w informacji odnośnie do pozwoleń na przywóz i wywóz produktów rolnych.

Państwa członkowskie mogą ustanowić dodatkowe wymogi dotyczące wniosku o pozwolenie, jak również wydawania i wykorzystania pozwolenia, o których mowa w art. 189 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

3. Do celów art. 189 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 zainteresowane państwa członkowskie ustanawiają odpowiednie procedury nadawania uprawnień importerom nasion konopi innych niż do siewu. Procedury te zawierają definicję warunków przyznawania takich uprawnień, kontroli i kar, które będą obowiązywać, w przypadku gdy warunki te zostaną naruszone.

4. W przypadku dopuszczenia do swobodnego obrotu nasion konopi innych niż do siewu, określonych w części I sekcja G załącznika, pozwolenie na przywóz wydaje się jedynie, jeżeli uprawniony importer zobowiąże się, że przedstawi organom właściwym ds. kontroli dotyczących odpowiednich operacji w państwie członkowskim, w którym importer jest uprawniony, w terminie i zgodnie z warunkami określonymi przez państwo członkowskie, dokumenty świadczące, iż nasiona konopi objęte pozwoleniem zostały wykorzystane w okresie krótszym niż 12 miesięcy od daty wystawienia pozwolenia, do jednej z niżej wymienionych operacji:

- a) umieszczanie w warunkach wykluczających wykorzystanie do siewu;
- b) wymieszanie z nasionami innymi niż nasiona konopi, do celów żywienia zwierząt, przy czym zawartość nasion konopi wynosi najwyżej 15 % całej mieszanki, zaś w wyjątkowych wypadkach najwyżej 25 %, na wniosek uprawnionego importera, opatrzony uzasadnieniem;
- c) wywóz do państwa trzeciego;

Jeżeli jednak część nasion konopi objęta pozwoleniem nie została wykorzystana do celów określonych w akapicie pierwszym w terminie 12 miesięcy, państwo członkowskie może, na wniosek uprawnionego importera przedstawiającego odpowiednie uzasadnienie, przedłużyć ten termin na jeden lub dwa okresy sześciomiesięczne.

Dokumenty określone w akapicie pierwszym są sporządzane przez podmioty, które wykonują opisane operacje i zawierają co najmniej następujące informacje:

- a) nazwę/nazwisko podmiotu, pełny adres, państwo członkowskie oraz podpis podmiotu;
- b) opis przeprowadzonej operacji spełniającej warunki ustanowione w akapicie pierwszym oraz datę jej wykonania;
- c) ilość nasion konopi poddawanych operacji – w kilogramach.

Na podstawie analizy ryzyka dane państwo członkowskie przeprowadza kontrole dokładności dokumentów odnoszących się do operacji określonych w akapicie pierwszym wykonywanych na jego terytorium.

5. Na zasadzie odstępstwa od art. 6 ust. 1, prawa wynikające z pozwoleń na przywóz produktów z konopi nie podlegają przeniesieniu.

Artykuł 10

Czosnek

1. Pozwolenia na przywóz czosnku wymienione w części I sekcje E i F załącznika określane są jako pozwolenia typu „B”.

2. Wnioskodawcy mogą składać wnioski o pozwolenia typu „B” wyłącznie do organu wydającego pozwolenia państwa członkowskiego, w którym mają siedzibę oraz w którym są zarejestrowani do celów podatku VAT.
3. Na zasadzie odstępstwa od art. 6 ust. 1, prawa wynikające z pozwoleń typu „B” nie podlegają przeniesieniu.

ROZDZIAŁ III

ZMIANY, UCHYLENIE ORAZ PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

Artykuł 11

Zmiana rozporządzeń (WE) nr 2535/2001, (WE) nr 1342/2003, (WE) nr 2336/2003, (WE) nr 951/2006, (WE) nr 341/2007 i (WE) nr 382/2008

1. Skreśla się następujące przepisy:
 - a) art. 20, 21 i 22 rozporządzenia (WE) nr 2535/2001;
 - b) art. 6 ust. 1 lit. a), art. 8 ust. 2, art. 9 ust. 1 i 2, art. 12 lit. a) i art. 16 rozporządzenia (WE) nr 1342/2003;
 - c) art. 5 i 7 rozporządzenia (WE) nr 2336/2003;
 - d) art. 4c, 4d, 4e, art. 5 ust. 1, art. 7–7f, 8a, 9, 10, art. 11 ust. 1 lit. a) i ust. 2, art. 12a, art. 17 ust. 1 i art. 18 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 951/2006;
 - e) art. 5 ust. 1, art. 5 ust. 2 akapit drugi oraz art. 13 i 14 rozporządzenia (WE) nr 341/2007;
 - f) art. 2, art. 5 ust. 1 i 2, art. 6 ust. 1 i 2, art. 7 i art. 8 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 382/2008.
2. Przepisy określone w ust. 1 stosuje się nadal w odniesieniu do pozwoleń wydanych na podstawie odpowiednich rozporządzeń.

Artykuł 12

Uchylenie

Rozporządzenia (WE) nr 2390/98, (WE) nr 1345/2005, (WE) nr 376/2008 i (WE) nr 507/2008 tracą moc.

Niemniej

- rozporządzenia te stosuje się nadal w odniesieniu do pozwoleń wydanych na podstawie tych rozporządzeń oraz
- art. 34 ust. 10 rozporządzenia (WE) nr 376/2008 stosuje się nadal do momentu, w którym zaczną obowiązywać odnośne przepisy dotyczące kontyngentów taryfowych przyjęte na podstawie art. 186 i 187 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

Artykuł 13

Przepisy przejściowe

1. Niniejsze rozporządzenie nie wpływa na obowiązujący okres ważności ani na kwotę zabezpieczenia wniesionego w odniesieniu do pozwoleń, których ważność nie wygasła z dniem 6 listopada 2016 r.

2. Na wniosek tytularnego posiadacza zabezpieczenie wniesione w odniesieniu do pozwolenia zostaje zwolnione, jeżeli spełnione są wszystkie następujące warunki:

- a) w dniu, o którym mowa w ust. 1, pozwolenie to było wciąż ważne;
- b) pozwolenie nie jest już wymagane dla odnośnych produktów od dnia, o którym mowa w ust. 1;
- c) w dniu, o którym mowa w ust. 1, pozwolenie było wykorzystane jedynie częściowo lub wcale.

Artykuł 14

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 6 listopada 2016 r.

Art. 11 ust. 1 lit. d) stosuje się jednak od dnia 1 października 2017 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 maja 2016 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

CZĘŚĆ I

OBOWIĄZKI DOTYCZĄCE POZWOLEŃ NA PRZYWÓZ

Wykaz produktów, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a)

A. **Ryż** (art. 1 ust. 2 lit. b) i część II załącznika I do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013)

Kod CN	Opis	Ilości netto ⁽¹⁾
1006 20	Ryż łuskany (brązowy), w tym produkty przywożone w ramach kontyngentów taryfowych, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. c)	1 000 kg
1006 30	Ryż częściowo lub całkowicie bielony, nawet polerowany lub glazurowany, w tym produkty przywożone w ramach kontyngentów taryfowych, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. c)	1 000 kg
1006 40 00	Ryż łamany, w tym produkty przywożone w ramach kontyngentów taryfowych, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. c)	1 000 kg

⁽¹⁾ Maksymalne ilości, w odniesieniu do których przedłożenie pozwolenia nie jest wymagane zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. c). Ograniczenia te nie mają zastosowania do przywozu na warunkach preferencyjnych lub w ramach kontyngentu taryfowego administrowanego pozwoleniami.

B. **Cukier** (art. 1 ust. 2 lit. c) i część III załącznika I do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013)

Kod CN	Opis	Ilości netto ⁽¹⁾
1701	Wszystkie produkty przywożone na warunkach preferencyjnych innych niż kontyngenty taryfowe ⁽²⁾ ⁽³⁾	(—)

⁽¹⁾ Maksymalne ilości, w odniesieniu do których przedłożenie pozwolenia nie jest wymagane zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. c). Ograniczenia te nie mają zastosowania do przywozu na warunkach preferencyjnych lub w ramach kontyngentu taryfowego administrowanego pozwoleniami.

⁽²⁾ Obowiązek posiadania pozwolenia na przywóz stosuje się do dnia 30 września 2017 r.

⁽³⁾ Z wyjątkiem preferencyjnego przywozu cukru o kodzie CN 1701 99 10 pochodzącego z Mołdawii, o którym mowa w decyzji Rady 2014/492/UE z dnia 16 czerwca 2014 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, i tymczasowego stosowania Układu o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Mołdawii, z drugiej strony (Dz.U. L 260 z 30.8.2014, s. 1) oraz preferencyjnego przywozu cukru o kodzie CN 1701 pochodzącego z Gruzji, o którym mowa w decyzji Rady 2014/494/UE z dnia 16 czerwca 2014 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, i tymczasowego stosowania Układu o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Gruzją, z drugiej strony (Dz.U. L 261 z 30.8.2014, s. 1).

(—) Pozwolenia są wymagane niezależnie od ilości.

C. **Nasiona** (art. 1 ust. 2 lit. e) i część V załącznika I do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013)

Kod CN	Opis	Zabezpieczenie	Ilości netto ⁽¹⁾
ex 1207 99 20	Nasiona odmian konopi przeznaczone do siewu	⁽²⁾	(—)

⁽¹⁾ Maksymalne ilości, w odniesieniu do których przedłożenie pozwolenia nie jest wymagane zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. c). Ograniczenia te nie mają zastosowania do przywozu na warunkach preferencyjnych lub w ramach kontyngentu taryfowego administrowanego pozwoleniami.

⁽²⁾ Zabezpieczenie nie jest wymagane.

(—) Pozwolenia są wymagane niezależnie od ilości.

D. **Len i konopie** (art. 1 ust. 2 lit. h) i część VIII załącznika I do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013)

Kod CN	Opis	Zabezpieczenie	Ilości netto ⁽¹⁾
5302 10 00	Konopie siewne, surowe lub rozszone	(²)	(—)

(¹) Maksymalne ilości, w odniesieniu do których przedłożenie pozwolenia nie jest wymagane zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. c). Ograniczenia te nie mają zastosowania do przywozu na warunkach preferencyjnych lub w ramach kontyngentu taryfowego administrowanego pozwoleniami.

(²) Zabezpieczenie nie jest wymagane.

(—) Pozwolenia są wymagane niezależnie od ilości.

E. **Owoce i warzywa** (art. 1 ust. 2 lit. i) oraz część IX załącznika I do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013)

Kod CN	Opis	Ilości netto ⁽¹⁾
0703 20 00	Czosnek, świeży lub schłodzony, w tym produkty przywożone w ramach kontyngentów taryfowych, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. c) (²)	(—)
ex 0703 90 00	Pozostałe warzywa cebulowe, świeże lub schłodzone, w tym produkty przywożone w ramach kontyngentów taryfowych, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. c) (²)	(—)

(¹) Maksymalne ilości, w odniesieniu do których przedłożenie pozwolenia nie jest wymagane zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. c). Ograniczenia te nie mają zastosowania do przywozu na warunkach preferencyjnych lub w ramach kontyngentu taryfowego administrowanego pozwoleniami.

(²) Obowiązek posiadania pozwolenia na przywóz stosuje się do dnia 30 września 2017 r.

(—) Pozwolenia są wymagane niezależnie od ilości.

F. **Produkty z przetworzonych owoców i warzyw** (art. 1 ust. 2 lit. j) oraz część X załącznika I do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013)

Kod CN	Opis	Ilości netto ⁽¹⁾
ex 0710 80 95	Czosnek (²) i <i>Allium ampeloprasum</i> (niegotowane lub ugotowane na parze lub w wodzie), zamrożone, w tym produkty przywożone w ramach kontyngentów taryfowych, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. c) (³)	(—)
ex 0710 90 00	Mieszanki warzyw zawierających czosnek (²) lub <i>Allium ampeloprasum</i> (niegotowane lub ugotowane na parze lub w wodzie), zamrożone, w tym produkty przywożone w ramach kontyngentów taryfowych, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. c) (³)	(—)
ex 0711 90 80	Czosnek (²) i <i>Allium ampeloprasum</i> zakonserwowane tymczasowo (na przykład gazowym ditlenkiem siarki, w solance, w wodzie siarkowej lub w innych roztworach konserwujących), ale nienadające się w tym stanie do bezpośredniego spożycia, w tym produkty przywożone w ramach kontyngentów taryfowych, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. c) (³)	(—)
ex 0711 90 90	Mieszanki warzyw zawierające czosnek (²) lub <i>Allium ampeloprasum</i> zakonserwowane tymczasowo (na przykład gazowym ditlenkiem siarki, w solance, w wodzie siarkowej lub w innych roztworach konserwujących), ale nienadające się w tym stanie do bezpośredniego spożycia, w tym produkty przywożone w ramach kontyngentów taryfowych, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. c) (³)	(—)

Kod CN	Opis	Ilości netto ⁽¹⁾
ex 0712 90 90	Suszony czosnek ⁽²⁾ i <i>Allium ampeloprasum</i> oraz mieszanki suszonych warzyw zawierające czosnek ⁽²⁾ lub <i>Allium ampeloprasum</i> , całe, cięte w kawałki, w plasterkach, łamane lub w proszku, ale dalej nieprzetworzone, w tym produkty przywożone w ramach kontyngentów taryfowych, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. c) ⁽³⁾	(—)

⁽¹⁾ Maksymalne ilości, w odniesieniu do których przedłożenie pozwolenia nie jest wymagane zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. c). Ograniczenia te nie mają zastosowania do przywozu na warunkach preferencyjnych lub w ramach kontyngentu taryfowego administrowanego pozwoleniami.

⁽²⁾ Obejmuje to również produkty, w których wyraz „czosnek” stanowi tylko część opisu. Do określeń takich należą: „czosnek pospolity”, „czosnek olbrzymi”, „czosnek jednoząbkowy” czy też „czosnek wielkogłówkowy” i inne.

⁽³⁾ Obowiązek posiadania pozwolenia na przywóz stosuje się do dnia 30 września 2017 r.

(—) Pozwolenia są wymagane niezależnie od ilości.

G. **Pozostałe produkty** (art. 1 ust. 2 lit. x) i część XXIV sekcja 1 załącznika I do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013)

Kod CN	Opis	Zabezpieczenie	Ilości netto ⁽¹⁾
1207 99 91	Nasiona konopi inne niż do siewu	⁽²⁾	(—)

⁽¹⁾ Maksymalne ilości, w odniesieniu do których przedłożenie pozwolenia nie jest wymagane zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. c). Ograniczenia te nie mają zastosowania do przywozu na warunkach preferencyjnych lub w ramach kontyngentu taryfowego administrowanego pozwoleniami.

⁽²⁾ Zabezpieczenie nie jest wymagane.

(—) Pozwolenia są wymagane niezależnie od ilości.

H. **Alkohol etylowy pochodzenia rolniczego** (art. 1 ust. 2 lit. u) i część XXI załącznika I do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013)

Kod CN	Opis	Ilości netto ⁽¹⁾
ex 2207 10 00	Alkohol etylowy nieskażony o objętościowej zawartości alkoholu 80 % obj. lub większej, otrzymany z produktów rolnych wymienionych w załączniku I do Traktatu	100 hl
ex 2207 20 00	Alkohol etylowy i pozostałe wyroby alkoholowe, o dowolnej mocy, skażone, otrzymane z produktów rolnych wymienionych w załączniku I do Traktatu	100 hl
ex 2208 90 91	Alkohol etylowy nieskażony, o objętościowej zawartości alkoholu mniejszej niż 80 % obj., otrzymany z produktów rolnych wymienionych w załączniku I do Traktatu	100 hl
ex 2208 90 99	Alkohol etylowy nieskażony, o objętościowej zawartości alkoholu mniejszej niż 80 % obj., otrzymany z produktów rolnych wymienionych w załączniku I do Traktatu	100 hl

⁽¹⁾ Maksymalne ilości, w odniesieniu do których przedłożenie pozwolenia nie jest wymagane zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. c). Ograniczenia te nie mają zastosowania do przywozu na warunkach preferencyjnych lub w ramach kontyngentu taryfowego administrowanego pozwoleniami.

CZĘŚĆ II

OBOWIĄZKI DOTYCZĄCE POZWOLEŃ NA WYWÓZ

Wykaz produktów, o których mowa w art. 2 ust. 2 lit. a)

A. **Ryż** (art. 1 ust. 2 lit. b) i część II załącznika I do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013)

Kod CN	Opis	Ilości netto ⁽¹⁾
1006 20	Ryż łuskany (brązowy)	500 kg
1006 30	Ryż częściowo lub całkowicie bielony, nawet polerowany lub gładzowany	500 kg

⁽¹⁾ Maksymalne ilości, w odniesieniu do których przedłożenie pozwolenia nie jest wymagane zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. c). Ograniczenia te nie mają zastosowania do wywozu na warunkach preferencyjnych lub w ramach kontyngentu taryfowego administrowanego pozwoleniami.

B. **Cukier** (art. 1 ust. 2 lit. c) i część III załącznika I do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013)

Kod CN	Opis	Ilości netto ⁽¹⁾
1701	Cukier trzcinowy lub buraczany i chemicznie czysta sacharoza, w postaci stałej ⁽²⁾	2 000 kg
1702 60 95 1702 90 95	Pozostałe cukry w postaci stałej i syropy cukrowe niezawierające dodatku środków aromatyzujących lub barwiących, z wyłączeniem laktozy, glukozy, maltodekstryny i izoglukozy ⁽²⁾	2 000 kg
2106 90 59	Aromatyzowane lub barwione syropy cukrowe, inne niż syropy izoglukozowe, laktozowe, glukozowe lub z maltodekstryny ⁽²⁾	2 000 kg

⁽¹⁾ Maksymalne ilości, w odniesieniu do których przedłożenie pozwolenia nie jest wymagane zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. c). Ograniczenia te nie mają zastosowania do wywozu na warunkach preferencyjnych lub w ramach kontyngentu taryfowego administrowanego pozwoleniami.

⁽²⁾ Obowiązek posiadania pozwolenia na wywóz stosuje się do dnia 30 września 2017 r.

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) 2016/1238**z dnia 18 maja 2016 r.****uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do interwencji publicznej i dopłat do prywatnego przechowywania****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 19 ust. 1, 2, 3, ust. 4 lit. a) i ust. 5 oraz art. 223 ust. 2 lit. a),

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 ⁽²⁾, w szczególności jego art. 64 ust. 6 oraz art. 66 ust. 3 lit. c) i e),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem (UE) nr 1308/2013 zastąpiono rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 ⁽³⁾ i ustanowiono nowe zasady interwencji publicznej i dopłat do prywatnego przechowywania. Ponadto wspomniane rozporządzenie uprawnia Komisję do przyjęcia aktów delegowanych i wykonawczych w tym zakresie. Aby zapewnić sprawne funkcjonowanie systemów interwencji publicznej i dopłat do prywatnego przechowywania w nowych ramach prawnych, należy przyjąć określone przepisy w drodze takich aktów.
- (2) Art. 11 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 stanowi, że interwencję publiczną stosuje się w odniesieniu do pszenicy zwyczajnej, pszenicy durum, jęczmienia, kukurydzy, ryżu niełuskanego, świeżej lub schłodzonej wołowiny i cielęciny oraz masła i odtuszczonego mleka w proszku zgodnie z warunkami określonymi w tym rozporządzeniu oraz dodatkowymi wymogami określonymi przez Komisję.
- (3) Art. 17 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 stanowi, że dopłaty do prywatnego przechowywania mogą być przyznawane w odniesieniu do cukru białego, oliwy z oliwek, włókna lnianego, świeżego lub schłodzonego mięsa z bydła w wieku ośmiu miesięcy lub więcej, masła, sera, odtuszczonego mleka w proszku, wieprzowiny oraz mięsa baraniego i koziego zgodnie z warunkami określonymi w tym rozporządzeniu oraz dodatkowymi wymogami określonymi przez Komisję.
- (4) W celu uproszczenia i poprawy skuteczności mechanizmów zarządzania i kontroli systemów interwencji publicznej i dopłat do prywatnego przechowywania należy ustanowić wspólne zasady dla wszystkich kwalifikujących się produktów.
- (5) W celu ułatwienia zarządzania i kontroli do udziału w systemach interwencji publicznej i dopłat do prywatnego przechowywania należy zasadniczo dopuścić jedynie podmioty gospodarcze mające siedzibę i zarejestrowane do celów podatku VAT w jednym z państw członkowskich.
- (6) Aby zapewnić skuteczną kontrolę produkcji oliwy z oliwek i cukru, podmioty uprawnione do otrzymywania dopłat do prywatnego przechowywania powinny spełniać dodatkowe warunki.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 549.

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1).

- (7) Ponieważ produkty objęte interwencją publiczną i dopłatami do prywatnego przechowywania różnią się pod względem czasu produkcji lub zbiorów oraz wymogów związanych z przechowywaniem, należy ustanowić szczegółowe warunki kwalifikowalności każdego produktu. Aby podmioty gospodarcze miały czas na dostosowanie się do nowego systemu, niektóre warunki w odniesieniu do zbóż powinny mieć zastosowanie dopiero od roku gospodarczego 2017/2018.
- (8) Aby zagwarantować rzetelność ofert, ofert przetargowych i wniosków oraz zapewnić pożądany wpływ danego środka na rynek, zarówno w przypadku zakupu interwencyjnego, sprzedaży i zbywania w ramach programu na rzecz osób najbardziej potrzebujących w Unii, jak i w odniesieniu do dopłat do prywatnego przechowywania, należy określić wymogi dotyczące wnoszenia zabezpieczenia.
- (9) Należy również ustanowić przepisy dotyczące zwalniania i przepadku zabezpieczenia w przypadku zakupu interwencyjnego, sprzedaży i zbywania w ramach programu na rzecz osób najbardziej potrzebujących w Unii, a także w odniesieniu do dopłat do prywatnego przechowywania.
- (10) W przypadku sprzedaży interwencyjnej prawidłowy przebieg procedury przetargowej jest możliwy jedynie wtedy, gdy złożone są rzetelne oferty. Aby osiągnąć ten cel, należy określić, że zabezpieczenie zostanie zwolnione po zapłaceniu ceny sprzedaży w określonym terminie.
- (11) Aby system interwencji publicznej funkcjonował w możliwie jak najprostszy i najskuteczniejszy sposób w całej Unii w odniesieniu do zakupu kwalifikujących się produktów oraz ich sprzedaży przez agencje płatnicze, miejsca przechowywania muszą spełniać określone warunki.
- (12) Należy określić, że za zapewnienie spełniania tych warunków przez miejsca przechowywania odpowiedzialne są agencje płatnicze zajmujące się interwencją publiczną w państwach członkowskich zgodnie z rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 907/2014 ⁽¹⁾.
- (13) W przypadku przydziału wołowiny przeznaczonej do zakupu w ilości przekraczającej możliwości przechowywania w warunkach chłodniczych w danym państwie członkowskim należy przewidzieć możliwość skorzystania przez to państwo członkowskie z możliwości przechowywania w warunkach chłodniczych w innym państwie członkowskim.
- (14) Aby zapewnić sprawne zarządzanie dopłatami do prywatnego przechowywania, należy określić szczegółowe zasady wypłacania tych dopłat.
- (15) Jako że celem niniejszego rozporządzenia oraz aktu wykonawczego, który zostanie przyjęty w odniesieniu do interwencji publicznej i dopłat do prywatnego przechowywania, jest uproszczenie i dostosowanie przepisów mających zastosowanie do produktów objętych interwencją publiczną i dopłatami do prywatnego przechowywania do nowych ram prawnych ustanowionych rozporządzeniem (UE) nr 1308/2013 i rozporządzeniem Rady (UE) nr 1370/2013 ⁽²⁾, powinno ono zastąpić przepisy zawarte w rozporządzeniach Komisji (EWG) nr 3427/87 ⁽³⁾, (EWG) nr 2351/91 ⁽⁴⁾, (WE) nr 720/2008 ⁽⁵⁾, (WE) nr 826/2008 ⁽⁶⁾, (WE) nr 1130/2009 ⁽⁷⁾, (UE) nr 1272/2009 ⁽⁸⁾ i (UE) nr 807/2010 ⁽⁹⁾. W celu zapewnienia jasności należy zatem uchylić wyżej wymienione rozporządzenia,

⁽¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 907/2014 z dnia 11 marca 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do agencji płatniczych i innych organów, zarządzania finansami, rozliczania rachunków, zabezpieczeń oraz stosowania euro (Dz.U. L 255 z 28.8.2014, s. 18).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1370/2013 z dnia 16 grudnia 2013 r. określające środki dotyczące ustalania niektórych dopłat i refundacji związanych ze wspólną organizacją rynków produktów rolnych (Dz.U. L 346 z 20.12.2013, s. 12).

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3427/87 z dnia 16 listopada 1987 r. ustanawiające szczegółowe zasady interwencji na rynku ryżu (Dz.U. L 326 z 17.11.1987, s. 25).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2351/91 z dnia 30 lipca 1991 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowane przy zakupie ryżu od agencji interwencyjnej dla dostawy pomocy żywnościowej (Dz.U. L 214 z 2.8.1991, s. 51).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 720/2008 z dnia 25 lipca 2008 r. ustanawiające wspólne przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w zakresie magazynowania i przepływu produktów skupowanych przez agencję płatniczą lub interwencyjną (wersja skodyfikowana) (Dz.U. L 198 z 26.7.2008, s. 17).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 826/2008 z dnia 20 sierpnia 2008 r. ustanawiające wspólne zasady dotyczące przyznawania dopłat do prywatnego przechowywania niektórych produktów rolnych (Dz.U. L 223 z 21.8.2008, s. 3).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1130/2009 z dnia 24 listopada 2009 r. ustanawiające wspólne szczegółowe zasady kontroli wykorzystania i przeznaczenia produktów objętych interwencją (Dz.U. L 310 z 25.11.2009, s. 5).

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1272/2009 z dnia 11 grudnia 2009 r. ustanawiające wspólne szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do zakupu i sprzedaży produktów rolnych w ramach interwencji publicznej (Dz.U. L 349 z 29.12.2009, s. 1).

⁽⁹⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 807/2010 z dnia 14 września 2010 r. ustanawiające szczegółowe zasady dostaw żywności z zapasów interwencyjnych do wykorzystania przez osoby najbardziej potrzebujące w Unii (Dz.U. L 242 z 15.9.2010, s. 9).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPIS WSTĘPNY

Artykuł 1

Zakres

W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się zasady uzupełniające rozporządzenie (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do:

- a) zakupu i sprzedaży w ramach interwencji publicznej produktów wymienionych w art. 11 tego rozporządzenia; oraz
- b) przyznawania dopłat do prywatnego przechowywania produktów wymienionych w art. 17 tego rozporządzenia.

ROZDZIAŁ II

ZASADY OGÓLNE

Artykuł 2

Kwalifikowalność podmiotów gospodarczych

1. Podmioty gospodarcze mają siedzibę i są zarejestrowane do celów podatku VAT w Unii, aby złożyć:
 - a) ofertę lub ofertę przetargową w celu zakupu lub ofertę przetargową w celu sprzedaży produktów w ramach interwencji publicznej; lub
 - b) ofertę przetargową w zakresie dopłat do prywatnego przechowywania lub wniosek o dopłatę do prywatnego przechowywania ustaloną z góry.
2. W przypadku zakupu wołowiny oferty przetargowe mogą składać jedynie następujące podmioty gospodarcze, o których mowa w ust. 1:
 - a) rzeźnie bydła zatwierdzone zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾;
 - b) przedsiębiorcy handlujący żywcem lub mięsem, którzy podjęli ubój w takiej rzeźni na własny rachunek.
3. W przypadku dopłat do prywatnego przechowywania wnioski lub oferty przetargowe mogą składać jedynie następujące podmioty gospodarcze, o których mowa w ust. 1:
 - a) w sektorze oliwy z oliwek – podmioty gospodarcze, które spełniają wymogi określone w załączniku VII;
 - b) w sektorze cukru – podmioty gospodarcze będące producentami cukru.

Artykuł 3

Kwalifikowalność produktów

1. Produkty mają solidną i właściwą jakość handlową oraz spełniają wymogi określone w rozporządzeniu (UE) nr 1308/2013.
2. W przypadku zakupu produkty spełniają wymogi określone:
 - a) w odniesieniu do zbóż: w załączniku I do niniejszego rozporządzenia;
 - b) w odniesieniu do ryżu: w załączniku II do niniejszego rozporządzenia;
 - c) w odniesieniu do wołowiny: w załączniku III do niniejszego rozporządzenia;

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 55).

- d) w odniesieniu do masła: w częściach I i II załącznika IV do niniejszego rozporządzenia oraz w art. 21 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2016/1240 ⁽¹⁾;
- e) w odniesieniu do odtłuszczonego mleka w proszku: w częściach I i II załącznika V do niniejszego rozporządzenia oraz w art. 21 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/1240.

Ponadto masło i odtłuszczone mleko w proszku muszą być wyprodukowane w przedsiębiorstwie zatwierdzonym, odpowiednio, zgodnie z częścią III załącznika IV lub częścią III załącznika V do niniejszego rozporządzenia.

3. W przypadku dopłat do prywatnego przechowywania produkty spełniają wymogi określone w załączniku VI do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 4

Zabezpieczenie

Podmioty gospodarcze wnoszą zabezpieczenie na rzecz odpowiedniej agencji płatniczej zgodnie z rozdziałem IV sekcja 2 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 907/2014:

- a) przy składaniu oferty lub oferty przetargowej w celu zakupu lub sprzedaży produktów w ramach interwencji lub w celu zbycia takich produktów w ramach programu dystrybucji żywności wśród osób najbardziej potrzebujących zgodnie z art. 16 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013;
- b) przy składaniu oferty przetargowej lub wniosku o dopłatę do prywatnego przechowywania, chyba że w rozporządzeniu wykonawczym otwierającym procedurę przetargową lub ustalającym z góry stawki dopłat, o którym mowa w rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2016/1240, określono inaczej.

Artykuł 5

Zwolnienie i przepadek zabezpieczenia

1. Zabezpieczenie przewidziane w art. 4 zostaje zwolnione, jeżeli oferta przetargowa, oferta lub wniosek są niedopuszczalne lub nie zostały przyjęte.

2. W przypadku zakupu interwencyjnego zabezpieczenie zostaje zwolnione, gdy:

- a) podmiot gospodarczy dostarczył wskazaną ilość przed upływem ostatecznego terminu dostawy określonego w poleceniu dostawy, o którym mowa w art. 17 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/1240; oraz
- b) stwierdzono zgodność w wymogami kwalifikowalności produktu, o których mowa w art. 3 niniejszego rozporządzenia; lub
- c) zastosowano współczynnik przydziału, o którym mowa w art. 11 ust. 1 lit. b) rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/1240. W tym przypadku wysokość zwolnionego zabezpieczenia odpowiada ilości, która nie została przyjęta; lub
- d) oferta została wycofana przez podmiot gospodarczy, w odniesieniu do którego ma zastosowanie współczynnik przydziału, o którym mowa w art. 11 ust. 1 lit. b) rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/1240.

3. W przypadku sprzedaży produktów w ramach interwencji zabezpieczenie zostaje zwolnione:

- a) w odniesieniu do podmiotów gospodarczych, które nie zostały wybrane – po podjęciu decyzji, o której mowa w art. 32 ust. 1 lub art. 36 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/1240;

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1240 z dnia 18 maja 2016 r. ustalające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do interwencji publicznej i dopłat do prywatnego przechowywania (zob. s. 71 niniejszego Dziennika Urzędowego)..

- b) w odniesieniu do podmiotów gospodarczych, które zostały wybrane – w związku z ilościami, za które dokonano płatności zgodnie z art. 35 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/1240;
- c) jeżeli spełniono obowiązki związane ze zbyciem produktów w ramach programu dystrybucji żywności wśród osób najbardziej potrzebujących.
4. W przypadku dopłat do prywatnego przechowywania zabezpieczenie zostaje zwolnione, gdy:
- a) zastosowano współczynnik przydziału, o którym mowa w art. 43 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/1240. W tym przypadku wysokość zwolnionego zabezpieczenia odpowiada ilości, która nie została przyjęta;
- b) ofertę przetargową wycofano z powodu ustalenia współczynnika przydziału, o którym mowa w art. 43 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/1240;
- c) spełnione zostały zobowiązania umowne dotyczące ilości objętej umową.
5. Przedmiotowe zabezpieczenie ulega przypadkowi, jeżeli oferta, oferta przetargowa lub wnioski zostaną:
- a) wycofane z powodów innych niż ustalenie współczynnika przydziału zgodnie z art. 11 ust. 1 lit. b) lub art. 43 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/1240; lub
- b) zmienione po ich złożeniu.
6. W przypadku zakupu interwencyjnego zabezpieczenie ulega przypadkowi, jeżeli:
- a) produkty nie są zgodne z wymogami, o których mowa w art. 3, w odniesieniu do ilości, które nie zostały przyjęte;
- b) z wyjątkiem przypadków siły wyższej, podmiot gospodarczy nie dostarczy produktów przed upływem ostatecznego terminu określonego w poleceniu dostawy, proporcjonalnie do niedostarczonych ilości, a zakup ulega unieważnieniu w odniesieniu do tych ilości.
- Jednakże w przypadku zbóż, ryżu i wołowiny, jeśli ilość faktycznie dostarczona i przyjęta jest mniejsza niż ilość określona w poleceniu dostawy, zabezpieczenie zostaje zwolnione w całości, o ile różnica nie przekracza 5 %.
7. W przypadku sprzedaży produktów objętych interwencją, z wyjątkiem przypadków siły wyższej, zabezpieczenie ulega przypadkowi:
- a) w odniesieniu do ilości, za które nie dokonano płatności zgodnie z art. 35 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/1240, a sprzedaż ulega unieważnieniu w odniesieniu do tych ilości;
- b) jeżeli nie spełniono zobowiązań dotyczących zbycia produktów w ramach programu dystrybucji żywności wśród osób najbardziej potrzebujących.
8. W przypadku dopłat do prywatnego przechowywania zabezpieczenie ulega przypadkowi, gdy:
- a) mniej niż 95 % ilości określonych w ofercie przetargowej lub we wniosku jest wprowadzonych do przechowywania na warunkach przewidzianych w art. 52 ust. 1 lit. a) rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/1240;
- b) przechowywana jest ilość mniejsza niż odsetek ilości objętej umową, o którym mowa w art. 8 ust. 1, w tym również w przypadku cukru przechowywanego luzem w silosie wyznaczonym przez podmiot gospodarczy, przez okres określony w rozporządzeniu wykonawczym otwierającym procedurę przetargową lub ustalającym z góry stawki dopłat;
- c) przekroczony zostanie termin wprowadzenia produktów do przechowywania, o którym mowa w art. 47 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/1240;
- d) kontrole przewidziane w tytule IV rozdział I rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/1240 wykażą, że przechowywane produkty nie spełniają wymogów jakościowych, o których mowa w art. 3 niniejszego rozporządzenia;
- e) nie zostanie spełniony wymóg ustanowiony w art. 53 ust. 3 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/1240.

ROZDZIAŁ III

SZCZEGÓŁOWE PRZEPISY DOTYCZĄCE INTERWENCJI PUBLICZNEJ

Artykuł 6

Miejsca przechowywania interwencyjnego

1. Agencje płatnicze zapewniają, aby miejsca przechowywania interwencyjnego („miejsca przechowywania”) były odpowiednie do przechowywania i utrzymywania w dobrym stanie zakupionych produktów, w tym również pod względem temperatury przechowywania, oraz aby spełniały wymogi, o których mowa w art. 7.
2. W okresach dokonywania zakupów interwencyjnych agencje płatnicze publikują i aktualizują informacje dotyczące miejsc przechowywania dostępnych na ich terytorium.

Artykuł 7

Wymagania dotyczące miejsc przechowywania

1. Każde miejsce przechowywania spełnia następujące wymagania:
 - a) dysponuje niezbędnym wyposażeniem technicznym do przejmowania produktów;
 - b) można z niego wydać produkty w celu zachowania zgodności z okresem wydawania wskazanym w art. 37 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/1240;
 - c) w przypadku zbóż, ryżu, masła i odtłuszczonego mleka w proszku posiada minimalne możliwości przechowywania określone w art. 3 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/1240.
2. Agencje płatnicze mogą określać normy techniczne dotyczące miejsc przechowywania i wprowadzają wszelkie inne niezbędne środki zapewniające odpowiednią konserwację przechowywanych produktów.
3. W odniesieniu do sektora wołowiny w miejscach przechowywania umożliwia się:
 - a) przechowywanie przejętych i odkostnionych tusz, półtuszy i tusz podzielonych na ćwierci;
 - b) zamrażanie całego odkostnionego mięsa przeznaczonego do przechowywania bez dalszego przetwarzania.

Jednakże jeśli odkostnianie nie jest jednym z warunków przetargu, w miejscu przechowywania umożliwia się przejście mięsa z kością.

Jeżeli znajdujące się w miejscu przechowywania zakład rozbioru mięsa i chłodnia są powiązane z rzeźnią lub z podmiotem gospodarczym, agencja płatnicza przeprowadza odpowiednie kontrole w celu zapewnienia obchodzenia się z wołowiną objętą interwencją i przechowywania jej zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.

Chłodnie w państwie członkowskim, którego jurysdykcji podlega agencja płatnicza, muszą mieć możliwość przechowywania całej wołowiny przydzielonej przez agencję płatniczą w zadowalających technicznie warunkach przez okres co najmniej trzech miesięcy.

Jeżeli jednak w danym państwie członkowskim brak jest wystarczających możliwości przechowywania przydzielonej wołowiny, odpowiednia agencja płatnicza może zorganizować przechowywanie takiej wołowiny w innym państwie członkowskim, informując o tym Komisję.

ROZDZIAŁ IV

SZCZEGÓŁOWE PRZEPISY DOTYCZĄCE DOPLAT DO PRYWATNEGO PRZECHOWYWANIA

Artykuł 8

Wypłacanie dopłat do prywatnego przechowywania

1. Dopłatę do prywatnego przechowywania wypłaca się w odniesieniu do ilości objętej umową, jeżeli ilość przechowywana w okresie przechowywania objętego umową stanowi co najmniej 99 % ilości objętej umową.

Jednakże w odniesieniu do poniższych produktów dopłatę wypłaca się w odniesieniu do ilości objętej umową, jeżeli ilość przechowywana w okresie przechowywania objętego umową stanowi co najmniej 97 % ilości objętej umową:

- a) cukier przechowywany oddzielnie od innego cukru w silosie wyznaczonym przez podmiot gospodarczy;
- b) oliwa z oliwek;
- c) włókno lniane;
- d) wołowina, wieprzowina, mięso baranie i kozie – ilość objęta umową dotyczy świeżego mięsa wprowadzonego do miejsca przechowywania;
- e) ser;
- f) odtłuszczone mleko w proszku w dużych workach, o których mowa w załączniku VI część VI lit. c).

2. Z wyjątkiem przypadków siły wyższej, jeżeli ilość przechowywana w okresie przechowywania objętego umową, w tym również w przypadku cukru przechowywanego luzem w silosie wyznaczonym przez podmiot gospodarczy, jest mniejsza niż odsetek ilości objętej umową, o którym mowa w ust. 1, dopłata nie zostanie wypłacona. Jednakże w przypadku sera, jeśli agencja płatnicza uzna, że dany ser uległ naturalnej utracie masy w okresie przechowywania, ta utrata masy nie prowadzi do zmniejszenia dopłaty ani do przypadku zabezpieczenia.

3. Dopłaty są wypłacane jedynie w przypadku, gdy okres przechowywania objętego umową jest zgodny z okresem przechowywania określonym w rozporządzeniu wykonawczym otwierającym procedurę przetargową lub ustalającym z góry stawki dopłat.

4. Jeżeli kontrole podczas przechowywania lub wydawania z przechowywania wykażą, że produkty posiadają defekty, za odnośne ilości nie zostanie wypłacona dopłata. Pozostałość przechowywanej partii, która kwalifikuje się do objęcia dopłatami, wynosi nie mniej niż ilość minimalna przewidziana w rozporządzeniu wykonawczym otwierającym procedurę przetargową lub ustalającym z góry stawki dopłat.

Tę samą zasadę stosuje się w przypadku, gdy część przechowywanej partii została wydana z przechowywania z powodu defektów przed upływem minimalnego okresu przechowywania lub przed pierwszym dozwolonym terminem rozpoczęcia operacji wydawania z przechowywania, jeśli taki termin jest określony w rozporządzeniu wykonawczym otwierającym procedurę przetargową lub ustalającym z góry stawki dopłat.

Produktów posiadających defekty nie włącza się do obliczania ilości przechowywanej, o której mowa w ust. 1.

5. Z wyjątkiem przypadków siły wyższej, jeżeli podmiot gospodarczy nie przestrzega, w odniesieniu do łącznej przechowywanej ilości, terminu kończącego okres przechowywania objętego umową, który ustalono zgodnie z art. 48 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/1240, dopłata za przedmiotową umowę zostaje zmniejszona o 10 % za każdy dzień kalendarzowy przekraczający ten termin.

Zmniejszenie to nie przekracza jednak 100 % dopłaty.

6. Nie wypłaca się dopłaty do prywatnego przechowywania w przypadku danej umowy, jeśli nie został spełniony wymóg ustanowiony w art. 53 ust. 3 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/1240.

ROZDZIAŁ V

PRZEPISY OGÓLNE I KOŃCOWE

Artykuł 9

Powiadomienia

Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o zatwierdzonych agencjach płatniczych i ilościach zgodnie ze szczególnymi warunkami określonymi w tytule V rozdział I rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/1240.

*Artykuł 10***Uchylenie i przepisy przejściowe**

Rozporządzenia (EWG) nr 3427/87, (EWG) nr 2351/91, (WE) nr 720/2008, (WE) nr 826/2008, (WE) nr 1130/2009, (UE) nr 1272/2009 i (UE) nr 807/2010 tracą moc.

Art. 56 ust. 3 i 4 rozporządzenia (UE) nr 1272/2009 oraz część A załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 826/2008 stosuje się nadal do chwili rozpoczęcia stosowania aktów zastępujących rozporządzenie Komisji (WE) nr 792/2009 ⁽¹⁾.

Część II, tabelę IV w części IX i lit. h) w części XI załącznika I do rozporządzenia (UE) nr 1272/2009 stosuje się nadal do dnia 30 czerwca 2017 r.

Rozporządzenie (UE) nr 1272/2009 stosuje się nadal do ofert lub ofert przetargowych otrzymanych na mocy wymienionego rozporządzenia przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia.

Rozporządzenie (WE) nr 826/2008 stosuje się nadal do ofert przetargowych lub wniosków otrzymanych na mocy wymienionego rozporządzenia przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia.

*Artykuł 11***Wejście w życie i stosowanie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 października 2016 r. Jednakże jeżeli chodzi o zakup w ramach interwencji publicznej, część II załącznika I stosuje się od dnia 1 lipca 2017 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 maja 2016 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 792/2009 z dnia 31 sierpnia 2009 r. ustanawiające szczegółowe zasady, zgodnie z którymi państwa członkowskie przekazują Komisji informacje i dokumenty dotyczące wdrożenia wspólnej organizacji rynków, systemu płatności bezpośrednich, promocji produktów rolnych oraz systemów stosowanych w odniesieniu do regionów najbardziej oddalonych i mniejszych wysp Morza Egejskiego (Dz.U. L 228 z 1.9.2009, s. 3).

ZAŁĄCZNIK I

ZAKUP ZBÓŻ

CZĘŚĆ I

Kryteria kwalifikowalności dla zbóż

1. Wymogi, o których mowa w art. 3, w odniesieniu do zbóż są w szczególności następujące:
 - a) zboża posiadają kolor typowy dla danych zbóż;
 - b) zboża są wolne od nietypowych zapachów i żywych szkodników (w tym roztoczy) niezależnie od ich stadium rozwoju;
 - c) zboża spełniają minimalne wymogi jakościowe określone w części II; oraz
 - d) poziomy zanieczyszczeń, w tym radioaktywności, nie przekraczają najwyższych dopuszczalnych poziomów określonych w przepisach Unii.
2. Najwyższe dopuszczalne poziomy zanieczyszczeń, o których mowa w pkt 1 lit. d), są następujące:
 - a) dla pszenicy zwyczajnej i pszenicy durum poziomy określone na podstawie rozporządzenia Rady (EWG) nr 315/93 ⁽¹⁾, w tym wymogi dotyczące toksyn Fusarium w odniesieniu do pszenicy zwyczajnej i pszenicy durum określone w pkt 2.4–2.7 załącznika do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1881/2006 ⁽²⁾;
 - b) dla jęczmienia i kukurydzy poziomy określone dyrektywą 2002/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾.
3. Państwa członkowskie kontrolują poziomy zanieczyszczeń, w tym radioaktywności, na podstawie analizy ryzyka z uwzględnieniem w szczególności informacji przedstawionych przez podmiot gospodarczy i jego zobowiązań dotyczących przestrzegania wymaganych norm, w szczególności w świetle wyników analiz.

Ponadto w przypadku gdy badania wykażą, że wskaźnik Zeleny'ego dla partii pszenicy zwyczajnej wynosi między 22 i 30, żeby uznać, iż pszenica ta jest solidnej, właściwej jakości handlowej, ciasto otrzymane z niej powinno być uznane za niekleiste i nadające się do obróbki maszynowej.

CZĘŚĆ II

Minimalne wymogi jakościowe, o których mowa w części I

	Pszenica durum	Pszenica zwyczajna	Jęczmień	Kukurydza
A. Maksymalna zawartość wilgoci	14,5 %	14,5 %	14,5 %	13,5 %
B. Maksymalny odsetek składników, które nie są zbożem podstawowym o nienagannej jakości:	12 %	12 %	12 %	12 %
1. Ziarna połamane	6 %	5 %	5 %	5 %

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 315/93 z dnia 8 lutego 1993 r. ustanawiające procedury Wspólnoty w odniesieniu do substancji skażających w żywności (Dz.U. L 37 z 13.2.1993, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1881/2006 z dnia 19 grudnia 2006 r. ustalające najwyższe dopuszczalne poziomy niektórych zanieczyszczeń w środkach spożywczych (Dz.U. L 364 z 20.12.2006, s. 5).

⁽³⁾ Dyrektywa 2002/32/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 maja 2002 r. w sprawie niepożądanych substancji w paszach zwierzęcych (Dz.U. L 140 z 30.5.2002, s. 10).

	Pszenica durum	Pszenica zwyczajna	Jęczmień	Kukurydza
2. Zanieczyszczenia ziarnowe	8,5 %	7 %	12 %	5 %
2.1. Zanieczyszczenia inne niż ziarna cętkowane	5 %	7 %	12 %	5 %
a) ziarna pomarszczone	X	X	X	nd.
b) inne zboża	3 %	X	5 %	X
c) ziarna uszkodzone przez szkodniki	X	X	X	X
d) ziarna z przebarwionym zarodkiem	X	X	nd.	nd.
e) ziarna przegrzane podczas suszenia	0,50 %	0,50 %	3 %	0,50 %
2.2. Ziarna cętkowane	3,5 %	nd.	nd.	nd.
3. Ziarna porośnięte	4 %	4 %	6 %	6 %
4. Różnorodne zanieczyszczenia	4,5 % (*)	3 %	3 %	3 %
w tym:				
a) obce nasiona:				
— szkodliwe nasiona	0,10 %	0,10 %	0,10 %	0,10 %
— inne	X	X	X	X
b) ziarna uszkodzone:				
— ziarna uszkodzone wskutek samostnego wydzielenia ciepła lub zbyt intensywnego suszenia	0,05 %	0,05 %	X	X
— ziarna porażone fuzariozą	1,5 %	X	X	X
— inne	X	X	X	X
c) ciała obce	X	X	X	X
d) plewy (w przypadku kukurydzy fragmenty kolby)	X	X	X	X
e) sporysz	0,05 %	0,05 %	nd.	nd.
f) ziarna zbutwiałe	X	X	nd.	nd.
g) zanieczyszczenia pochodzenia zwierzęcego	X	X	X	X

	Pszenica durum	Pszenica zwyczajna	Jęczmień	Kukurydza
C. Maksymalny odsetek całkowicie lub częściowo zmatowiałych ziaren	27 %	nd.	nd.	nd.
D. Minimalny ciężar właściwy (kg/hl)	78	73	62	nd.
E. Minimalna zawartość białka (**)	11,5 %	11,0 %	nd.	nd.
F. Minimalna liczba opadania w sekundach (metoda Hagberga)	220	220	nd.	nd.
G. Minimalny wskaźnik Zeleny'ego (ml)	nd.	22	nd.	nd.

„X” analiza wymagana bez określonego limitu, lecz zawartość należy uwzględnić w ramach maksymalnych limitów określonych w pkt 2 i 4 tabeli.

„nd.” nie dotyczy, nie wymaga analizy.

(*) z czego maksymalnie 3 % w przypadku zanieczyszczeń innych niż ziarna porażone fuzariozą.

(**) jako wartość procentowa suchej masy.

Składniki inne niż zboża podstawowe o nienaganej jakości określono w części I załącznika I do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/1240.

Ziarna zbóż podstawowych i innych zbóż, które są uszkodzone lub zbutwiałe, są klasyfikowane w kategorii „różnorodne zanieczyszczenia”, nawet jeśli przedstawiają defekty należące do innych kategorii.

ZAŁĄCZNIK II

ZAKUP RYŻU

CZĘŚĆ I

Kryteria kwalifikowalności dla ryżu niełuskanego

1. Wymogi, o których mowa w art. 3, w odniesieniu do ryżu są w szczególności następujące:
 - a) ryż niełuskany nie ma zapachu i nie zawiera żywych owadów;
 - b) zawartość wilgoci nie przekracza 14,5 %;
 - c) wydajność po przetworzeniu jest o nie więcej niż pięć punktów poniżej podstawowych poziomów wydajności wymienionych w części II;
 - d) wartość procentowa różnorodnych zanieczyszczeń, wartość procentowa ziaren ryżu innych odmian i wartość procentowa ziaren nieodpowiadających standardowej jakości określonej w części A załącznika III do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 nie przekraczają maksymalnych wartości procentowych określonych dla poszczególnych typów ryżu w części III niniejszego załącznika;
 - e) poziom radioaktywności nie przekracza najwyższych dopuszczalnych poziomów określonych w przepisach Unii.
2. Do celów niniejszego załącznika „różnorodne zanieczyszczenia” oznaczają substancje obce inne niż ryż.

CZĘŚĆ II

Kryteria wydajności po przetworzeniu**Podstawowa wydajność po przetworzeniu**

Opis odmiany	Wydajność pełnych ziaren (%)	Całkowita wydajność (%)
Argo, Selenio, Couachi	66	73
Alpe, Arco, Balilla, Balilla Sollana, Bomba, Elio, Flipper, Lido, Sara, Thainato, Thaiparla, Veta, Guadiamar	65	73
Ispaniki A, Makedonia	64	73
Bravo, Europa, Loto, Riva, Rosa Marchetti, Savio, Veneria	63	72
Ariete, Bahia, Carola, Cigalon, Cripto, Drago, Eolo, Gladio, Graldo, Koral, Mercurio, Niva, Onda, Padano, Panda, Ribe, S. Andrea, Saturno, Senia, Smeraldo, Dion, Zeus	62	72
Strymonas	62	71
Baldo, Redi, Roma, Tebre, Volano	61	72
Thaibonnet, Puntal	60	72
Evropi	60	70
Arborio, Rea	58	72
Carnaroli, Elba, Vialone Nano	57	72

Opis odmiany	Wydajność pełnych ziaren (%)	Całkowita wydajność (%)
Axios	57	67
Roxani	57	66
Odmiany niewyszczególnione	64	72

CZĘŚĆ III

Maksymalne wartości procentowe

Uszkodzenia ziaren	Ryż okrągłoziernisty kod CN 1006 10 92	Ryż średnioziarnisty i długoziarnisty A kody CN 1006 10 94 i 1006 10 96	Ryż długoziarnisty B kod CN 1006 10 98
Ziarno kredowe	6	4	4
Ziarno z czerwonymi prążkami	10	5	5
Ziarna plamiste i zaplamione	4	2,75	2,75
Ziarno bursztynowe	1	0,50	0,50
Ziarna żółte	0,175	0,175	0,175
Różnorodne zanieczyszczenia	1	1	1
Ziarna ryżu innych odmian	5	5	5

ZAŁĄCZNIK III

ZAKUP WOŁOWINY

CZĘŚĆ I

Kryteria kwalifikowalności dla wołowiny

1. Zakupem mogą być objęte tusze, półtusze i tusze podzielone na ćwierci, świeże lub schłodzone (kod CN 0201), wymienione w części II niniejszego załącznika, w ramach następujących kategorii określonych w części A załącznika IV do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013:
 - a) mięso niekastrowanych samców w wieku od 12 miesięcy do poniżej 24 miesięcy (kategoria A);
 - b) mięso kastrowanych samców w wieku od 12 miesięcy (kategoria C);
 - c) mięso samców w wieku od 8 miesięcy do poniżej 12 miesięcy (kategoria Z).
2. Zakup produktów, o których mowa w pkt 1, może odbywać się wyłącznie pod następującymi warunkami:
 - a) zwierzęta poddano ubojowi zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 853/2004 i rozporządzeniem (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾;
 - b) klasyfikacja, prezentacja i identyfikacja produktów jest zgodna z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1249/2008 ⁽²⁾;
 - c) produkty zostały opatrzone etykietami zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽³⁾;
 - d) produkty pochodzą ze zwierząt poddanych ubojowi nie wcześniej niż przed sześcioma dniami i nie później niż przed dwoma dniami.

CZĘŚĆ II

Klasyfikacja produktów

Do celów niniejszej części kategoria Z odnosi się tylko do samców opisanych w części I pkt 1 lit. c) niniejszego załącznika.

BELGIQUE/BELGIË	БЪЛГАРИЯ
Carcasses, demi-carcasses:	Трупове, половинки трупове:
Hele dieren, halve dieren:	категория А, клас R2
Catégorie A, classe S2/Catégorie A, klasse S2	категория А, клас R3
Catégorie A, classe S3/Catégorie A, klasse S3	категория Z, клас R2
Catégorie A, classe E2/Catégorie A, klasse E2	категория Z, клас R3
Catégorie A, classe E3/Catégorie A, klasse E3	
Catégorie A, classe U2/Catégorie A, klasse U2	
Catégorie A, classe U3/Catégorie A, klasse U3	

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące organizacji urzędowych kontroli w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 206).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1249/2008 z dnia 10 grudnia 2008 r. ustanawiające szczegółowe zasady wdrożenia wspólnotowych skal klasyfikacji tusz wołowych, wieprzowych i baranich oraz raportowania ich cen (Dz.U. L 337 z 16.12.2008, s. 3).

⁽³⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1760/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 lipca 2000 r. ustanawiające system identyfikacji i rejestracji bydła i dotyczące etykietowania mięsa wołowego i produktów z mięsa wołowego oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 820/97 (Dz.U. L 204 z 11.8.2000, s. 1).

<p>Catégorie A, classe R2/Categorie A, klasse R2 Catégorie A, classe R3/Categorie A, klasse R3 Catégorie Z, classe S2/Categorie Z, klasse S2 Catégorie Z, classe S3/Categorie Z, klasse S3 Catégorie Z, classe E2/Categorie Z, klasse E2 Catégorie Z, classe U2/Categorie Z, klasse U2 Catégorie Z, classe U3/Categorie Z, klasse U3 Catégorie Z, classe R2/Categorie Z, klasse R2 Catégorie Z, classe R3/Categorie Z, klasse R3</p>	
<p>ČESKÁ REPUBLIKA Jatečně upravená těla, půlky jatečně upravených těl: Kategorie A, třída R2 Kategorie A, třída R3 Kategorie A, třída O2 Kategorie A, třída U2 Kategorie Z, třída R2 Kategorie Z, třída R3 Kategorie Z, třída O2</p>	<p>DANMARK Hele og halve kroppe: Kategori A, klasse R2 Kategori A, klasse R3 Kategori A, klasse O2 Kategori A, klasse O3 Kategori Z, klasse R2 Kategori Z, klasse R3 Kategori Z, klasse O2 Kategori Z, klasse O3</p>
<p>DEUTSCHLAND Ganze oder halbe Tierkörper: Kategorie A, Klasse U2 Kategorie A, Klasse U3 Kategorie A, Klasse R2 Kategorie A, Klasse R3 Kategorie Z, Klasse U2 Kategorie Z, Klasse U3 Kategorie Z, Klasse R2 Kategorie Z, Klasse R3</p>	<p>EESTI Rümbad, poolrümbad: Kategooria A, klass R2 Kategooria A, klass R3 Kategooria Z, klass R2 Kategooria Z, klass R3</p>
<p>EIRE/IRELAND Carcasses, half-carcasses: Category C, class U3 Category C, class U4 Category C, class R3 Category C, class R4 Category C, class O3 Category C, class O4</p>	<p>ΕΛΛΑΔΑ Ολόκληρα ή μισά σφάγια: Κατηγορία Α, κλάση R2 Κατηγορία Α, κλάση R3 Κατηγορία Α, κλάση O2 Κατηγορία Α, κλάση O3 Κατηγορία Ζ, κλάση R2 Κατηγορία Ζ, κλάση R3</p>

	<p>Κατηγορία Z, κλάση O2</p> <p>Κατηγορία Z, κλάση O3</p>
<p>ESPAÑA</p> <p>Canales o medias canales:</p> <p>Categoría A, clase U2</p> <p>Categoría A, clase U3</p> <p>Categoría A, clase R2</p> <p>Categoría A, clase R3</p> <p>Categoría Z, clase U2</p> <p>Categoría Z, clase U3</p> <p>Categoría Z, clase R2</p> <p>Categoría Z, clase R3</p>	<p>FRANCE</p> <p>Carcasses, demi-carcasses:</p> <p>Catégorie A, classe U2</p> <p>Catégorie A, classe U3</p> <p>Catégorie A, classe R2</p> <p>Catégorie A, classe R3</p> <p>Catégorie A, classe O2</p> <p>Catégorie A, classe O3</p> <p>Catégorie Z, classe U2</p> <p>Catégorie Z, classe U3</p> <p>Catégorie Z, classe R2</p> <p>Catégorie Z, classe R3</p> <p>Catégorie C, classe U2</p> <p>Catégorie C, classe U3</p> <p>Catégorie C, classe U4</p> <p>Catégorie C, classe R3</p> <p>Catégorie C, classe R4</p> <p>Catégorie C, classe O3</p>
<p>HRVATSKA</p> <p>Trupi, polovice trupov:</p> <p>Kategorija A, klasa U2</p> <p>Kategorija A, klasa U3</p> <p>Kategorija A, klasa R2</p> <p>Kategorija A, klasa R3</p> <p>Kategorija Z, klasa U2</p> <p>Kategorija Z, klasa U3</p> <p>Kategorija Z, klasa R2</p> <p>Kategorija Z, klasa R3</p> <p>Kategorija Z, klasa O2</p>	<p>ITALIA</p> <p>Carcasse e mezzene:</p> <p>Categoria A, classe U2</p> <p>Categoria A, classe U3</p> <p>Categoria A, classe R2</p> <p>Categoria A, classe R3</p> <p>Categoria A, classe O2</p> <p>Categoria A, classe O3</p> <p>Categoria Z, classe U2</p> <p>Categoria Z, classe U3</p> <p>Categoria Z, classe R2</p> <p>Categoria Z, classe R3</p> <p>Categoria Z, classe O2</p> <p>Categoria Z, classe O3</p>
<p>ΚΥΠΡΟΣ</p> <p>Ολόκληρα ή μισά σφάγια:</p> <p>Κατηγορία A, κλάση R2</p> <p>Κατηγορία Z, κλάση R2</p>	<p>LATVIJA</p> <p>Liemeni, pusliemeni:</p> <p>A kategorija, R2 klase</p> <p>A kategorija, R3 klase</p> <p>Z kategorija, R2 klase</p> <p>Z kategorija, R3 klase</p>

<p>LIETUVA</p> <p>Skerdenos ir skerdenų pusės:</p> <p>A kategorija, R2 klasė</p> <p>A kategorija, R3 klasė</p> <p>A kategorija, O2 klasė</p> <p>A kategorija, O3 klasė</p> <p>Z kategorija, R2 klasė</p> <p>Z kategorija, R3 klasė</p>	<p>LUXEMBOURG</p> <p>Carcasses, demi-carcasses:</p> <p>Catégorie A, classe U2</p> <p>Catégorie A, classe U3</p> <p>Catégorie A, classe R2</p> <p>Catégorie A, classe R3</p>
<p>MAGYARORSZÁG</p> <p>Hasított test vagy hasított féltest:</p> <p>A kategória, R2 osztály</p> <p>A kategória, R3 osztály</p> <p>Z kategória, R2 osztály</p> <p>Z kategória, R3 osztály</p>	<p>MALTA</p> <p>Karkassi, nofs karkassi:</p> <p>Kategorija A, klassi R3</p> <p>Kategorija Z, klassi R3</p>
<p>NEDERLAND</p> <p>Hele dieren, halve dieren:</p> <p>Categorie A, klasse R2</p> <p>Categorie A, klasse R3</p> <p>Categorie A, klasse O2</p> <p>Categorie A, klasse O3</p> <p>Categorie Z, klasse R2</p> <p>Categorie Z, klasse R3</p> <p>Categorie Z, klasse O2</p> <p>Categorie Z, klasse O3</p>	<p>ÖSTERREICH</p> <p>Ganze oder halbe Tierkörper:</p> <p>Kategorie A, Klasse U2</p> <p>Kategorie A, Klasse U3</p> <p>Kategorie A, Klasse R2</p> <p>Kategorie A, Klasse R3</p> <p>Kategorie Z, Klasse U2</p> <p>Kategorie Z, Klasse U3</p> <p>Kategorie Z, Klasse R2</p> <p>Kategorie Z, Klasse R3</p>
<p>POLSKA</p> <p>Tusze, półtusze:</p> <p>Kategoria A, klasa R2</p> <p>Kategoria A, klasa R3</p> <p>Kategoria A, klasa O2</p> <p>Kategoria A, klasa O3</p> <p>Kategoria Z, klasa R2</p> <p>Kategoria Z, klasa R3</p> <p>Kategoria Z, klasa O2</p> <p>Kategoria Z, klasa O3</p>	<p>PORTUGAL</p> <p>Carcaças ou meias-carcaças:</p> <p>Categoria A, classe U2</p> <p>Categoria A, classe U3</p> <p>Categoria A, classe R2</p> <p>Categoria A, classe R3</p> <p>Categoria Z, classe U2</p> <p>Categoria Z, classe U3</p> <p>Categoria Z, classe R2</p> <p>Categoria Z, classe R3</p>
<p>ROMÂNIA</p> <p>Carcase, jumătăți de carcase</p> <p>Categoria A, clasa U2</p> <p>Categoria A, clasa U3</p>	<p>SLOVENIJA</p> <p>Trupi, polovice trupov:</p> <p>Kategorija A, razred U2</p> <p>Kategorija A, razred U3</p>

<p>Categoria A, klasa R2 Categoria A, klasa R3 Categoria A, klasa O2 Categoria A, klasa O3 Categoria Z, klasa U2 Categoria Z, klasa U3 Categoria Z, klasa R2 Categoria Z, klasa R3 Categoria Z, klasa O2 Categoria Z, klasa O3</p>	<p>Kategorija A, razred R2 Kategorija A, razred R3 Kategorija A, razred O2 Kategorija Z, razred U2 Kategorija Z, razred R2 Kategorija Z, razred R3 Kategorija Z, razred O2</p>
<p>SLOVENSKO</p> <p>Jatočné telá, jatočné polovice: kategória A, trieda kvality R2 kategória A, trieda kvality R3 kategória A, trieda kvality O2 kategória A, trieda kvality O3 kategória Z, trieda kvality R2 kategória Z, trieda kvality R3 kategória Z, trieda kvality O2 kategória Z, trieda kvality O3</p>	<p>SUOMI/FINLAND</p> <p>Ruhot, puoliruhot/Slaktkroppar, halva slaktkroppar: Categoria A, luokka R2/Kategori A, klass R2 Categoria A, luokka R3/Kategori A, klass R3 Categoria A, luokka O2/Kategori A, klass O2 Categoria A, luokka O3/Kategori A, klass O3 Categoria Z, luokka R2/Kategori Z, klass R2 Categoria Z, luokka R3/Kategori Z, klass R3</p>
<p>SVERIGE</p> <p>Slaktkroppar, halva slaktkroppar: Kategori A, klass R2 Kategori A, klass R3 Kategori A, klass O2 Kategori A, klass O3 Kategori Z, klass R2 Kategori Z, klass R3</p>	<p>UNITED KINGDOM</p> <p>I. Great Britain</p> <p>Carcases, half-carcases: Category C, class U3 Category C, class U4 Category C, class R3 Category C, class R4 Category C, class O3 Category C, class O4 Category A, class U2 Category A, class U3 Category A, class R2 Category A, class R3 Category A, class O2 Category A, class O3 Category Z, class U2 Category Z, class U3 Category Z, class R2</p>

Category Z, class R3
Category Z, class O2
Category Z, class O3
II. Northern Ireland
Carcases, half-carcases:
Category C, class U3
Category C, class U4
Category C, class R3
Category C, class R4
Category C, class O3
Category C, class O4
Category A, class U2
Category A, class U3
Category A, class R2
Category A, class R3
Category A, class O2
Category A, class O3
Category Z, class U2
Category Z, class U3
Category Z, class R2
Category Z, class R3
Category Z, class O2
Category Z, class O3

ZAŁĄCZNIK IV

ZAKUP MASŁA

CZĘŚĆ I

Kryteria kwalifikowalności dla masła

1. Agencja płatnicza kupuje wyłącznie masło zgodne z przepisami art. 11 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, pkt 2–6 niniejszej części niniejszego załącznika oraz części II załącznika IV do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/1240.
2. Agencja płatnicza sprawdza jakość masła za pomocą metod, o których mowa w art. 4 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/1240, oraz na podstawie próbek pobranych zgodnie z zasadami określonymi w części I załącznika IV do wspomnianego rozporządzenia. Agencje płatnicze mogą jednak, pod warunkiem pisemnej zgody Komisji, ustanowić system samokontroli pod własnym nadzorem w odniesieniu do niektórych wymogów jakościowych oraz niektórych zatwierdzonych przedsiębiorstw.
3. Poziomy radioaktywności w masle nie mogą przekraczać najwyższych dopuszczalnych poziomów określonych w przepisach Unii i są monitorowane jedynie wówczas, gdy wymaga tego sytuacja.
4. Masło zostało wyprodukowane w ciągu 31 dni poprzedzających datę otrzymania przez agencję płatniczą oferty sprzedaży po ustalonej cenie lub, w przypadku ofert przetargowych, w ciągu 31 dni przed datą zakończenia podokresu składania ofert.
5. W przypadku gdy masło objęte jest ofertą lub ofertą w ramach interwencji w państwie członkowskim innym niż państwo, w którym zostało ono wyprodukowane, zakup odbywa się pod warunkiem przedstawienia certyfikatu dostarczonego przez właściwy organ państwa członkowskiego produkcji.

Certyfikat ten jest przedkładany właściwemu organowi zakupującego państwa członkowskiego nie później niż 35 dni po otrzymaniu oferty lub po dacie zamknięcia przetargu oraz zawiera informacje, o których mowa w części II ust. 2 lit. a), b) i c) załącznika IV do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/1240, oraz potwierdzenie, że masło zostało wyprodukowane bezpośrednio i wyłącznie z pasteryzowanej śmietanki w rozumieniu art. 11 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 w zatwierdzonym przedsiębiorstwie w Unii.

6. W przypadku gdy państwo członkowskie produkcji przeprowadziło kontrole, o których mowa w pkt 2, certyfikat, o którym mowa w pkt 5, zawiera również wyniki tych kontroli oraz potwierdza, że przedmiotowy produkt jest masłem spełniającym wymogi art. 11 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013. W takim przypadku opakowanie jest zabezpieczone za pomocą numerowanej etykiety wydanej przez właściwy organ państwa członkowskiego produkcji. Certyfikat zawiera numer tej etykiety.

CZĘŚĆ II

Wymogi dotyczące składu i cechy jakościowe

Masło jest emulsją stałą, głównie typu woda/olej, o następującym składzie i cechach i jakościowych:

Parametry	Skład i cechy jakościowe
Tłuszcz	Minimalnie 82 %
Woda	Maksymalnie 16 %

Parametry	Skład i cechy jakościowe
Sucha masa beztłuszczowa	Maksymalnie 2 %
Wolne kwasy tłuszczowe	Maksymalnie 1,2 mmoli/100 g tłuszczu
Liczba nadtlenkowa	Maksymalnie 0,3 meq tlenu/1 000 g tłuszczu
Bakterie coli	Niewykrywalne w 1 g
Tłuszcz niemleczny	Niewykrywalny za pomocą analizy trójglicerydów
Właściwości sensoryczne	Przynajmniej cztery na pięć możliwych punktów za wygląd, smak i konsystencję
Dyspersja wody	Przynajmniej cztery punkty

CZĘŚĆ III

Kryteria zatwierdzania przedsiębiorstw, o których mowa w art. 11 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013

- Przedsiębiorstwa, o których mowa w art. 11 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, zatwierdza się wyłącznie, gdy:
 - są one zatwierdzone zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 853/2004 oraz posiadają odpowiednie wyposażenie techniczne;
 - podejmują się prowadzenia stałych rejestrów w formie określonej przez właściwy organ każdego państwa członkowskiego, wymieniających dostawcę i miejsce pochodzenia surowców, ilości uzyskanego masła oraz opakowań, identyfikację oraz datę wyjścia każdej wyprodukowanej partii przeznaczonych do interwencji publicznej;
 - zgadzają się poddać wyprodukowane masło, które może zostać objęte ofertą w ramach interwencji, specjalnej kontroli urzędowej;
 - zobowiązują się do powiadomienia właściwego organu, z wyprzedzeniem co najmniej dwóch dni roboczych, o swoim zamiarze produkcji masła w ramach interwencji publicznej; państwa członkowskie mogą jednak wyznaczyć krótszy termin.
- W celu zapewnienia zgodności z niniejszym rozporządzeniem właściwe organy przeprowadzają niezapowiedziane kontrole na miejscu na podstawie harmonogramu produkcji masła objętego interwencją w przedmiotowych przedsiębiorstwach.

Organy przeprowadzają przynajmniej:

 - jedną kontrolę na każde 28 dni produkcji towaru objętego interwencją oraz co najmniej jedną kontrolę każdego roku w celu sprawdzenia rejestrów, o których mowa w pkt 1 lit. b);
 - w przypadku produkcji masła do celów interwencji – jedną kontrolę każdego roku w celu sprawdzenia zgodności z pozostałymi warunkami zatwierdzenia, o których mowa w pkt 1.
- Zatwierdzenie cofa się w przypadku, gdy przestały być spełniane warunki określone w pkt 1 lit. a). Zatwierdzenia można udzielić ponownie na wniosek przedmiotowego przedsiębiorstwa po okresie co najmniej sześciu miesięcy, po przeprowadzeniu dokładnej kontroli.

Z wyjątkiem przypadków siły wyższej, w razie ujawnienia w przedsiębiorstwie faktu niespełnienia jednego z podjętych przez nie zobowiązań, o których mowa w pkt 1 lit. b), c) i d), zatwierdzenie zostaje zawieszane na okres od jednego do 12 miesięcy, w zależności od powagi ujawnionej nieprawidłowości.

Państwo członkowskie nie wprowadza zawieszenia, w przypadku gdy stwierdzone zostanie, że nieprawidłowość nie była umyślna ani nie wynikała z poważnego zaniedbania oraz że ma ona niewielkie znaczenie w odniesieniu do skuteczności kontroli przewidzianych w pkt 2.

4. W odniesieniu do kontroli przeprowadzonych na podstawie pkt 2 i 3 sporządza się sprawozdanie określające:
- a) datę przeprowadzenia kontroli;
 - b) okres trwania kontroli;
 - c) przeprowadzone czynności.

Sprawozdanie zostaje podpisane przez odpowiedzialnego inspektora.

ZAŁĄCZNIK V

ZAKUP ODTŁUSZCZONEGO MLEKA W PROSZKU

CZĘŚĆ I

Kryteria kwalifikowalności dla odtuszczonego mleka w proszku

1. Agencja płatnicza kupuje wyłącznie odtuszczone mleko w proszku zgodne z przepisami art. 11 lit. e) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, pkt 2–6 niniejszej części niniejszego załącznika oraz części II załącznika V do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/1240.
2. Agencja płatnicza sprawdza jakość odtuszczonego mleka w proszku za pomocą metod, o których mowa w art. 4 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/1240, oraz na podstawie próbek pobranych zgodnie z zasadami określonymi w części I załącznika V do wspomnianego rozporządzenia. W ramach kontroli należy ustalić, czy z wyjątkiem dopuszczonych surowców wykorzystywanych w celu dostosowania zawartości białka, o których mowa w pkt 4 lit. b) załącznika I do dyrektywy Rady 2001/114/WE⁽¹⁾, odtuszczone mleko w proszku nie zawiera innych produktów, w szczególności maślanek lub serwatki, jak określono w części II niniejszego załącznika.

Jeśli dostosowuje się zawartość białka, należy tego dokonywać w fazie płynnej. Substancje stosowane do dostosowywania zawartości białka pochodzą z Unii.

Agencje płatnicze mogą jednak, za pisemną zgodą Komisji, ustanowić system samokontroli pod własnym nadzorem w odniesieniu do niektórych wymogów jakościowych oraz niektórych zatwierdzonych przedsiębiorstw.

3. Poziomy radioaktywności w odtuszczonego mleka w proszku nie mogą przekraczać najwyższych dopuszczalnych poziomów określonych w przepisach Unii i są monitorowane jedynie wówczas, gdy wymaga tego sytuacja.
4. Odtuszczone mleko w proszku musi być wyprodukowane w ciągu 31 dni poprzedzających datę otrzymania przez agencję płatniczą oferty sprzedaży po ustalonej cenie lub, w przypadku ofert przetargowych, w ciągu 31 dni przed datą zakończenia podokresu składania ofert. Jeśli odtuszczone mleko w proszku jest przechowywane w silosie zawierającym produkty wytworzone w ciągu więcej niż jednego dnia, wówczas muszą one pochodzić z trzech tygodni poprzedzających tydzień otrzymania oferty sprzedaży po ustalonej cenie lub, w przypadku ofert przetargowych, w ciągu czterech tygodni przed datą zakończenia podokresu składania ofert.
5. W przypadku gdy odtuszczone mleko w proszku objęte jest ofertą lub ofertą przetargową w ramach interwencji w państwie członkowskim innym niż państwo, w którym zostało ono wyprodukowane, zakup odbywa się pod warunkiem przedstawienia certyfikatu dostarczonego przez właściwy organ państwa członkowskiego produkcji.

Certyfikat ten jest przedkładany właściwemu organowi zakupującego państwa członkowskiego nie później niż 35 dni po otrzymaniu oferty lub po dacie zamknięcia przetargu oraz zawiera informacje, o których mowa w części II ust. 2 lit. a), b) i c) załącznika V do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/1240, oraz potwierdzenie, że odtuszczone mleko w proszku zostało wyprodukowane z mleka w zatwierdzonym przedsiębiorstwie w Unii zgodnie z art. 11 lit. e) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 i że ewentualne dostosowanie zawartości białka przeprowadzono w fazie płynnej.

6. W przypadku gdy państwo członkowskie produkcji przeprowadziło kontrole, o których mowa w pkt 2, certyfikat, o którym mowa w pkt 5, zawiera również wyniki tych kontroli oraz potwierdza, że przedmiotowy produkt jest odtuszczonego mlekiem w proszku spełniającym wymogi art. 11 lit. e) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013. W takim przypadku worki, o których mowa w art. 21 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/1240, muszą być zaplombowane za pomocą numerowanej etykiety wydanej przez właściwy organ państwa członkowskiego produkcji. Certyfikat zawiera numer tej etykiety.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2001/114/WE z dnia 20 grudnia 2001 r. odnosząca się do niektórych rodzajów częściowo lub całkowicie odwodnionego mleka konserwowanego przeznaczonego do spożycia przez ludzi (Dz.U. L 15 z 17.1.2002, s. 19)

CZĘŚĆ II

Wymogi dotyczące składu i cechy jakościowe

Parametry	Skład i cechy jakościowe
Zawartość białka	Minimum 34,0 % suchej masy beztłuszczowej
Zawartość tłuszczu	Maksymalnie 1,00 %
Zawartość wody	Maksymalnie 3,5 %
Kwasowość miareczkowa w ml decynormalnego roztworu wodorotlenku sodu	Maksymalnie 19,5 ml
Zawartość mleczanów	Maksymalnie 150 mg/100 g
Dodatki	Brak
Test na fosfatazę	Ujemny, tj. aktywność fosfatazy nie większa niż 350 mU na litr mleka rekonstruowanego
Wskaźnik rozpuszczalności	Maksymalnie 0,5 ml (24 °C)
Wskaźnik cząstek przypalonych	Maksymalnie 15,0 mg, tj. co najmniej dysk B
Zawartość drobnoustrojów	Maksymalnie 40 000 na gram
Wykrywanie bakterii z grupy coli	Wynik ujemny w 0,1 g
Wykrywanie maślanki ⁽¹⁾	Wynik ujemny ⁽²⁾
Wykrywanie serwatki podpuszczkowej ⁽³⁾	Brak
Wykrywanie serwatki kwaśnej ⁽⁴⁾	Brak
Smak i zapach	Czyste
Wygląd	Białe lub lekko żółtawe, bez zanieczyszczeń i cząstek kolorowych
Substancje przeciwdrobnoustrojowe	Wynik ujemny ⁽⁵⁾

⁽¹⁾ „Maślanka” oznacza produkt uboczny wytwarzania masła powstały po zmaśleniu śmietanki i oddzieleniu stałego tłuszczu.

⁽²⁾ Brak maślanki może być zweryfikowany albo przez niezapowiedzianą kontrolę na miejscu jednostki produkcyjnej przeprowadzaną co najmniej raz w tygodniu albo poprzez badania laboratoryjne produktu końcowego wykazujące maksymalnie 69,31 mg PEDP (di-palmitoilofosfatydyloetanolaminy) na 100 g.

⁽³⁾ „Serwatka” oznacza produkt uboczny wytwarzania sera lub kazeiny uzyskany w wyniku działania kwasów, podpuszczki lub procesów fizyko-chemicznych.

⁽⁴⁾ „Serwatka” oznacza produkt uboczny wytwarzania sera lub kazeiny uzyskany w wyniku działania kwasów, podpuszczki lub procesów fizyko-chemicznych. Stosuje się metodę zatwierdzoną przez agencję płatniczą.

⁽⁵⁾ Surowe mleko wykorzystywane do produkcji odtłuszczonego mleka w proszku musi spełniać wymogi określone w sekcji IX załącznika III do rozporządzenia (WE) nr 853/2004.

CZĘŚĆ III

Kryteria zatwierdzania przedsiębiorstw, o których mowa w art. 11 lit. e) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013

1. Przedsiębiorstwa, o których mowa w art. 11 lit. e) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, zatwierdza się wyłącznie, gdy:
 - a) są one zatwierdzone zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 853/2004 oraz posiadają odpowiednie wyposażenie techniczne;

- b) podejmują się prowadzenia stałych rejestrów w formie określonej przez właściwy organ każdego państwa członkowskiego, wymieniających dostawcę i miejsce pochodzenia surowców, ilości uzyskanego odtłuszczonego mleka w proszku, maślanki i serwatki oraz opakowań, identyfikację oraz datę wyjścia każdej wyprodukowanej partii przeznaczonej do interwencji publicznej;
 - c) zgadzają się poddać wyprodukowane odtłuszczone mleko w proszku, które może zostać objęte ofertą w ramach interwencji, specjalnej kontroli urzędowej;
 - d) zobowiązują się do powiadomienia właściwego organu, z wyprzedzeniem co najmniej dwóch dni roboczych, o swoim zamiarze produkcji odtłuszczonego mleka w proszku do celów interwencji publicznej; państwa członkowskie mogą jednak wyznaczyć krótszy termin.
2. W celu zapewnienia zgodności z niniejszym rozporządzeniem właściwe organy przeprowadzają niezapowiedziane kontrole na miejscu na podstawie harmonogramu produkcji odtłuszczonego mleka w proszku objętego interwencją w przedmiotowych przedsiębiorstwach.

Organy przeprowadzają przynajmniej:

- a) jedną kontrolę na każde 28 dni produkcji towaru objętego interwencją oraz co najmniej jedną kontrolę każdego roku w celu sprawdzenia rejestrów, o których mowa w pkt 1 lit. b);
 - b) w przypadku produkcji odtłuszczonego mleka w proszku do celów interwencji – jedną kontrolę każdego roku w celu sprawdzenia zgodności z pozostałymi warunkami zatwierdzenia, o których mowa w pkt 1.
3. Zatwierdzenie cofa się w przypadku, gdy przestały być spełniane warunki określone w pkt 1 lit. a). Zatwierdzenia można udzielić ponownie na wniosek przedmiotowego przedsiębiorstwa po okresie co najmniej sześciu miesięcy, po przeprowadzeniu dokładnej kontroli.

Z wyjątkiem przypadków siły wyższej, w razie ujawnienia w przedsiębiorstwie faktu niespełnienia jednego z podjętych przez nie zobowiązań, o których mowa w pkt 1 lit. b), c) i d), zatwierdzenie zostaje zawieszane na okres od jednego do 12 miesięcy, w zależności od powagi ujawnionej nieprawidłowości.

Państwo członkowskie nie wprowadza zawieszenia, w przypadku gdy stwierdzone zostanie, że nieprawidłowość nie była umyślna ani nie wynikała z poważnego zaniedbania oraz że ma ona niewielkie znaczenie w odniesieniu do skuteczności kontroli przewidzianych w pkt 2.

4. W odniesieniu do kontroli przeprowadzonych na podstawie pkt 2 i 3 sporządza się sprawozdanie określające:
- a) datę przeprowadzenia kontroli;
 - b) okres trwania kontroli;
 - c) przeprowadzone czynności.

Sprawozdanie zostaje podpisane przez odpowiedzialnego inspektora.

ZAŁĄCZNIK VI

WYMOGI JAKOŚCIOWE DOTYCZĄCE DOPLAT DO PRYWATNEGO PRZECHOWYWANIA

Poziomy radioaktywności produktów kwalifikujących się do objęcia dopłatami do prywatnego przechowywania nie mogą przekroczyć najwyższych dopuszczalnych poziomów ustalonych, w odpowiednich przypadkach, przepisami Unii. Poziom skażenia radioaktywnego tych produktów będzie monitorowany wyłącznie w przypadku, gdy sytuacja będzie tego wymagała, oraz w wymaganym okresie.

I. Cukier

Cukier, którego dotyczy złożona oferta przetargowa lub wniosek:

- a) jest cukrem białym w postaci krystalicznej luzem lub w dużych workach o masie 800 kg lub więcej, na których umieszczono masę netto;
- b) charakteryzuje się zawartością wilgoci nieprzekraczającą 0,06 %.

Do końca roku gospodarczego 2016/2017 obowiązującego dla cukru cukier został wyprodukowany w ramach kwoty na rok gospodarczy, w którym złożono ofertę przetargową lub wniosek, z wyłączeniem cukru wycofanego lub przeniesionego.

II. Włókno lniane

Dopłaty przyznaje się wyłącznie w odniesieniu do długiego włókna lnianego otrzymanego w wyniku całkowitego oddzielenia włókna od zdrewniałych części łodygi, o średniej długości przynajmniej 50 cm po trzepaniu i zebranego w równoległe pasma w wiązках, arkuszach lub płatach i w odniesieniu do którego minimalna ilość będąca przedmiotem wniosków o przyznanie pomocy lub ofert przetargowych objętych przyznawaniem pomocy wynosi 2 000 kg.

Długie włókna lniane są przechowywane w belach, na których w stosownych przypadkach mogą być zakodowane następujące informacje:

- a) numer identyfikacyjny zakładu oraz państwo członkowskie produkcji;
- b) data rozpoczęcia przechowywania;
- c) masa netto.

III. Mięso

Dopłaty przyznaje się wyłącznie w odniesieniu do:

- a) wołowiny sklasyfikowanej zgodnie z unijną skalą klasyfikacji tusz ustanowioną w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1249/2008⁽¹⁾ oraz zidentyfikowanej zgodnie z art. 6 ust. 3 tego rozporządzenia;
- b) tusz jagnięcych poniżej 12 miesiąca życia i ich kawałków;
- c) mięsa zwierząt chowanych w Unii przez co najmniej trzy ostatnie miesiące w przypadku wołowiny oraz dwa miesiące w przypadku wieprzowiny oraz mięsa baraniego i koziego, poddanych ubojowi nie więcej niż 10 dni przed umieszczeniem w miejscu przechowywania. W przypadku poddanych ubojowi świń w wieku poniżej dwóch miesięcy mięso pochodzi ze zwierząt chowanych w Unii od chwili narodzin;
- d) mięsa zwierząt, które poddano ubojowi zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 853/2004 i rozporządzeniem (WE) nr 854/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady;
- e) mięsa zwierząt nie mającego cech powodujących, że nie nadaje się do przechowywania i późniejszego wykorzystania;
- f) mięsa zwierząt, których nie poddano ubojowi w wyniku działań podjętych w nagłych wypadkach;
- g) mięsa w stanie świeżym przechowywanego w stanie zamrożonym.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1249/2008 z dnia 10 grudnia 2008 r. ustanawiające szczegółowe zasady wdrożenia wspólnotowych skal klasyfikacji tusz wołowych, wieprzowych i baranich oraz raportowania ich cen (Dz.U. L 337 z 16.12.2008, s. 3).

IV. Masło

Dopłaty przyznaje się wyłącznie w odniesieniu do masła:

- a) o minimalnej zawartości tłuszczu mlecznego 80 % w/w, maksymalnej zawartości suchej masy beztłuszczowej 2 % w/w i maksymalnej zawartości wody 16 % w/w;
- b) wyprodukowanego w okresie 60 dni poprzedzających dzień złożenia wniosku lub oferty przetargowej.

Na opakowaniu masła umieszczona jest masa netto. Ponadto zastosowanie mają przepisy dotyczące pakowania masła określone w części II załącznika IV do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/1240, z wyjątkiem obowiązku umieszczenia określenia „słodka śmietana”, w przypadku gdy wartość pH masła wynosi 6,2 lub więcej.

Zgodność z wymogiem dotyczącym pochodzenia może być wykazana poprzez udowodnienie, że masło wyprodukowano w przedsiębiorstwie zatwierdzonym zgodnie z częścią III pkt 1 lit. a), b) i c) w załączniku IV do niniejszego rozporządzenia lub poprzez inny stosowny dowód wydany przez właściwy organ państwa członkowskiego produkcji poświadczający zgodność z tym wymogiem.

Jeżeli masło wyprodukowano w państwie członkowskim innym niż państwo, w którym zawarto umowę przechowywania, państwo członkowskie produkcji udziela wszelkiej niezbędnej pomocy, o którą może zwrócić się państwo członkowskie, w którym zawarto umowę, w celu sprawdzenia pochodzenia produktu.

V. Ser

Dopłaty przyznaje się wyłącznie w odniesieniu do sera objętego chronioną nazwą pochodzenia (ChNP) lub chronionym oznaczeniem geograficznym (ChOG), który w dniu rozpoczęcia obowiązywania umowy przechowywania posiada minimalny wiek, który odpowiada okresowi dojrzewania określonemu w specyfikacji produktu, o której mowa w art. 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012⁽¹⁾, dotyczącej tego sera w formie, w jakiej będzie on wprowadzany do obrotu po zakończeniu okresu przechowywania objętego umową, i który to minimalny wiek zwiększa się o okres dojrzewania, który wykracza poza okres dojrzewania określony w powyższej specyfikacji produktu i podczas którego ser nabiera większej wartości.

Jeżeli okres dojrzewania nie jest określony w specyfikacji produktu, o której mowa w art. 7 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, w dniu, w którym umowa przechowywania zaczyna obowiązywać, ser ma minimalny wiek odpowiadający jakemukolwiek okresowi dojrzewania, podczas którego ser nabiera większej wartości.

Ponadto ser musi spełniać następujące wymogi:

- a) posiada trwałe oznaczenie (które może być zakodowane) przedsiębiorstwa, w którym został wytworzony, oraz datę produkcji;
- b) jest przechowywany jako cały ser w państwie członkowskim, w którym produkuje się ten ser i w którym kwalifikuje się on do oznaczenia jako ChNP lub ChOG na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1151/2012; oraz
- c) nie był przedmiotem wcześniejszej umowy przechowywania.

Podmiot przechowujący prowadzi rejestr, do którego w dniu rozpoczęcia przechowywania wpisywane są dane, o których mowa w akapicie trzecim lit. a).

VI. Odtłuszczone mleko w proszku

Dopłaty przyznaje się wyłącznie w odniesieniu do odtłuszczonego mleka w proszku:

- a) zawierającego nie więcej niż 1,5 % tłuszczu i 5 % wody i o zawartości białka w suchej masie beztłuszczowej wynoszącej co najmniej 34 %;
- b) wyprodukowanego w okresie 60 dni poprzedzających dzień złożenia wniosku lub oferty przetargowej;
- c) przechowywanego w workach o masie netto 25 kg lub w dużych workach o masie nieprzekraczającej 1 500 kg.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1).

Na workach umieszczona jest masa netto. Ponadto zastosowanie mają przepisy dotyczące dostarczania i pakowania odtłuszczonego mleka w proszku określone w części II pkt 2 i 3 załącznika V do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/1240, z wyjątkiem obowiązku umieszczenia na workach określenia „odtłuszczone mleko w proszku otrzymane metodą rozpyłową”.

Zgodność z wymogiem dotyczącym pochodzenia może być wykazana poprzez udowodnienie, że odtłuszczone mleko w proszku wyprodukowano w przedsiębiorstwie zatwierdzonym zgodnie z częścią III pkt 1 lit. a), b) i c) w załączniku V do niniejszego rozporządzenia lub poprzez inny stosowny dowód wydany przez właściwy organ państwa członkowskiego produkcji poświadczający zgodność z tym wymogiem.

Jeżeli odtłuszczone mleko w proszku wyprodukowano w państwie członkowskim innym niż państwo, w którym zawarto umowę przechowywania, państwo członkowskie produkcji udziela wszelkiej niezbędnej pomocy, o którą może zwrócić się państwo członkowskie, w którym zawarto umowę, w celu sprawdzenia pochodzenia produktu.

ZAŁĄCZNIK VII

WARUNKI MAJĄCE ZASTOSOWANIE DO PODMIOTÓW GOSPODARCZYCH PRZEDKŁADAJĄCYCH OFERTĘ PRZETARGOWĄ DOTYCZĄCĄ DOPLĄT DO PRYWATNEGO PRZECHOWYWANIA LUB WNIOSEK O DOPLATĘ DO PRYWATNEGO PRZECHOWYWANIA W SEKTORZE OLIWY Z OLIVEK

Podmioty gospodarcze sektora oliwy z oliwek należą do jednej z następujących kategorii:

- a) organizacja producentów lub zrzeszenie organizacji producentów uznane na podstawie obowiązujących przepisów krajowych danego państwa członkowskiego;
- b) tłocznia oliwy z oliwek spełniająca wymogi określone przez dane państwo członkowskie;
- c) zakład pakowania oliwy z oliwek spełniający wymogi określone przez dane państwo członkowskie;

Jeżeli dany podmiot gospodarczy sektora oliwy z oliwek nie zachowuje zgodności z wymogami ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu lub w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 ⁽¹⁾, rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 ⁽²⁾ lub rozporządzeniu (UE) nr 1308/2013, nie jest uprawniony do przedłożenia oferty przetargowej lub wniosku o dopłatę do prywatnego przechowywania w ciągu dwunastu miesięcy od daty usunięcia przyczyn takiej niezgodności.

Działania takiego nie podejmuje się w przypadkach, o których mowa w art. 64 ust. 2 lit. a)–d) rozporządzenia (UE) nr 1306/2013, lub jeśli niezgodność jest mało istotna.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) i uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 487).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (EU) nr 1307/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 637/2008 i rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 608).

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2016/1239**z dnia 18 maja 2016 r.****ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do systemu pozwoleń na przywóz i wywóz****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 178 i art. 223 ust. 3 lit. a), b) i c),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (UE) nr 1308/2013 uchyliło i zastąpiło rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 ⁽²⁾ oraz ustanowiło zasady dotyczące pozwoleń na przywóz i wywóz produktów rolnych. Ponadto uprawnia ono Komisję do przyjęcia aktów delegowanych i wykonawczych w tym zakresie. Aby zapewnić sprawne funkcjonowanie systemu pozwoleń na przywóz i wywóz w nowych ramach prawnych, należy przyjąć określone przepisy w drodze takich aktów. Ponieważ celem tych aktów jest uproszczenie i dostosowanie przepisów stosowanych do systemu pozwoleń na przywóz i wywóz do nowych ram prawnych ustanowionych rozporządzeniem (UE) nr 1308/2013, rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/1237 ⁽³⁾ zmienia rozporządzenia Komisji (WE) nr 2535/2001 ⁽⁴⁾, (WE) nr 1342/2003 ⁽⁵⁾, (WE) nr 2336/2003 ⁽⁶⁾, (WE) nr 951/2006 ⁽⁷⁾, (WE) nr 341/2007 ⁽⁸⁾ i (WE) nr 382/2008 ⁽⁹⁾ oraz uchyla rozporządzenia Komisji (WE) nr 2390/98 ⁽¹⁰⁾, (WE) nr 1345/2005 ⁽¹¹⁾, (WE) nr 376/2008 ⁽¹²⁾ i (WE) nr 507/2008 ⁽¹³⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/1237 z dnia 18 maja 2016 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do zasad stosowania systemu pozwoleń na przywóz i wywóz oraz uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do zasad dotyczących zwalniania i przypadku zabezpieczeń złożonych w odniesieniu do takich pozwoleń, zmieniające rozporządzenia Komisji (WE) nr 2535/2001, (WE) nr 1342/2003, (WE) nr 2336/2003, (WE) nr 951/2006, (WE) nr 341/2007 i (WE) nr 382/2008 oraz uchylające rozporządzenia Komisji (WE) nr 2390/98, (WE) nr 1345/2005, (WE) nr 376/2008 i (WE) nr 507/2008 (zob. s. 1 niniejszego Dziennika Urzędowego)..

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2535/2001 z dnia 14 grudnia 2001 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 odnośnie do ustaleń dotyczących przywozu mleka i przetworów mlecznych i otwarcia kontyngentów taryfowych (Dz.U. L 341 z 22.12.2001, s. 29).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1342/2003 z dnia 28 lipca 2003 r. ustalające specjalne szczegółowe zasady stosowania systemu pozwoleń na przywóz i wywóz zbóż i ryżu (Dz.U. L 189 z 29.7.2003, s. 12).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2336/2003 z dnia 30 grudnia 2003 r. wprowadzające niektóre szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 670/2003 ustanawiającego szczególne środki dotyczące rynku alkoholu etylowego pochodzenia rolniczego (Dz.U. L 346 z 31.12.2003, s. 19).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 951/2006 z dnia 30 czerwca 2006 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do handlu z państwami trzecimi w sektorze cukru (Dz.U. L 178 z 1.7.2006, s. 24).

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 341/2007 z dnia 29 marca 2007 r. otwierające i ustanawiające zarządzanie kontyngentami taryfowymi i wprowadzające system pozwoleń na przywóz i świadectw pochodzenia czosnku i niektórych innych produktów rolniczych przywożonych z krajów trzecich (Dz.U. L 90 z 30.3.2007, s. 12).

⁽⁹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 382/2008 z dnia 21 kwietnia 2008 r. w sprawie zasad stosowania pozwoleń na przywóz i na wywóz w sektorze wołowiny i cielęciny (Dz.U. L 115 z 29.4.2008, s. 10).

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2390/98 z dnia 5 listopada 1998 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1706/98 w zakresie uzgodnień dotyczących przywozu niektórych produktów będących substytutami zbóż oraz przetworzonych produktów zbożowych i produktów z ryżu pochodzących z Państw Afryki, Karaibów i Pacyfiku (AKP) lub z krajów i terytoriów zamorskich oraz uchylające rozporządzenie (EWG) nr 2245/90 (Dz.U. L 297 z 6.11.1998, s. 7).

⁽¹¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1345/2005 z dnia 16 sierpnia 2005 r. w sprawie zasad stosowania systemu pozwoleń na przywóz w sektorze oliwy z oliwek (Dz.U. L 212 z 17.8.2005, s. 13).

⁽¹²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 376/2008 z dnia 23 kwietnia 2008 r. ustanawiające wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu pozwoleń na wywóz i przywóz oraz świadectw o wcześniejszym ustaleniu refundacji dla produktów rolnych (Dz.U. L 114 z 26.4.2008, s. 3).

⁽¹³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 507/2008 z dnia 6 czerwca 2008 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1673/2000 w sprawie wspólnej organizacji rynków lnu i konopi uprawianych na włókno (Dz.U. L 149 z 7.6.2008, s. 38).

- (2) Mając na uwadze należyte i jednolite zarządzanie systemem pozwoleń, należy ustanowić wspólne przepisy dotyczące składania wniosków o pozwolenia i wydawania pozwoleń.
- (3) Aby jednoznacznie zidentyfikować wnioskodawcę o pozwolenie i tytularnego posiadacza pozwolenia, należy stosować do tego celu numer rejestracyjny i identyfikacyjny przedsiębiorcy (numer EORI).
- (4) Należy określić odpowiedni poziom zabezpieczenia składanego w odniesieniu do wydawanych pozwoleń, aby zagwarantować, że produkty zostaną przywiezione lub wywiezione w okresie ważności pozwolenia.
- (5) Należy umożliwić wydawanie wyciągów z pozwoleń, które powodują takie same skutki jak pozwolenia, z których pochodzą, aby umożliwić równoczesną realizację kilku operacji na podstawie tego samego pozwolenia.
- (6) Należy ustalić okresy ważności pozwoleń na przywóz i wywóz. Ten okres ważności może być różny dla poszczególnych produktów i musi zostać ustalony, aby móc określić, kiedy należy wykonać obowiązek przywozu lub wywozu.
- (7) Z uwagi na praktykę handlu międzynarodowego w odniesieniu do danych produktów rolnych należy dopuścić pewien margines tolerancji w odniesieniu do ilości produktów przywożonych lub wywożonych w stosunku do ilości wskazanych w pozwoleniu.
- (8) Pozwolenie na przywóz i wywóz stanowi prawo oraz pociąga za sobą obowiązek dopuszczenia produktów do swobodnego obrotu lub ich wywozu. Należy określić moment, w którym obowiązek przywozu lub wywozu zostaje wykonany, oraz sposób, w jaki można to udowodnić.
- (9) Należy ustanowić przepisy dotyczące procedury, która ma być stosowana w przypadku, gdy pozwolenie zostanie zniszczone lub zagubione.
- (10) W celu zmniejszenia obciążeń administracyjnych, w przypadkach gdy kwota zabezpieczenia składanego w odniesieniu do pozwolenia jest stosunkowo niewielka, należy ustalić próg, poniżej którego zabezpieczenie nie jest wymagane.
- (11) W celu zmniejszenia obciążeń administracyjnych należy ustalić maksymalne ilości poszczególnych produktów, w przypadku których pozwolenie nie jest wymagane.
- (12) Jeżeli obowiązek przywozu lub wywozu nie został wykonany, należy podjąć działania, zwłaszcza w przypadkach uznanego działania siły wyższej. W takich przypadkach obowiązek można uznać za unieważniony lub okres ważności pozwolenia może zostać przedłużony.
- (13) Należy ustanowić pewne dodatkowe wymogi w zakresie powiadomień dotyczących pozwoleń na przywóz konopi, czosnku i alkoholu etylowego pochodzenia rolniczego, aby uwzględnić specyfikę tych sektorów.
- (14) Biorąc pod uwagę potrzebę płynnego przejścia od obecnych przepisów do tych wprowadzonych niniejszym rozporządzeniem, należy przyjąć przepisy przejściowe.
- (15) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się definicję „zgłaszający” określoną w art. 5 pkt 15 i definicję „zarządzanie ryzykiem” określoną w art. 5 pkt 25 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013⁽¹⁾ oraz definicję „eksporter” określoną w art. 1 pkt 19 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/2446⁽²⁾. Ponadto obowiązują definicje zawarte w art. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/1237.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady nr (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiające unijny kodeks celny (Dz.U. L 269 z 10.10.2013, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/2446 z dnia 28 lipca 2015 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 w odniesieniu do szczegółowych zasad dotyczących niektórych przepisów unijnego kodeksu celnego (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 1).

Artykuł 2

Składanie wniosków o pozwolenia i wydawanie pozwoleń

1. Wnioski o pozwolenia są składane, a pozwolenia wydawane za pośrednictwem aplikacji wykorzystujących technologie informatyczne („aplikacje informatyczne”), z poszanowaniem standardów w zakresie integralności i jakości określonych w sekcji 3B załącznika I do rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 907/2014 ⁽¹⁾.

W przypadku gdy takie aplikacje informatyczne nie są dostępne lub skuteczne oraz w przypadku awarii aplikacji informatycznych, o pozwolenia można się ubiegać i można je wydawać z wykorzystaniem wydruku wzoru określonego w załączniku I do niniejszego rozporządzenia oraz z uwzględnieniem instrukcji zamieszczonych w tym załączniku.

2. Nazwy i adresy organów właściwych do przyjmowania wniosków i wydawania pozwoleń są publikowane na oficjalnej stronie internetowej tych organów lub na oficjalnej stronie internetowej dotyczącej handlu produktami rolnymi w każdym państwie członkowskim.

3. Wnioski i pozwolenia są wypełniane i wydawane w formie drukowanej w jednym z języków urzędowych Unii, określonym przez właściwy organ wydającego państwa członkowskiego.

4. Właściwe organy państw członkowskich mogą zażądać, w stosownych przypadkach, aby niezharmonizowane teksty zawarte we wnioskach o pozwolenia lub dokumentach towarzyszących były tłumaczone na koszt wnioskodawcy, na język urzędowy lub jeden z języków urzędowych danego państwa członkowskiego.

5. Wniosek o pozwolenie musi zostać wypełniony zgodnie z celem pozwolenia oraz zgodnie z informacją odnośnie do pozwoleń na przywóz i wywóz produktów rolnych ⁽²⁾.

6. Organ wydający pozwolenie nie przyjmuje wniosków, które nie są zgodne z odpowiednimi przepisami unijnymi. Organ ten wydaje pozwolenie bezzwłocznie, wykorzystując przyjęte dane wprowadzone przez wnioskodawcę i uzupełniając dane określone w informacji odnośnie do pozwoleń na przywóz i wywóz produktów rolnych. W przypadku papierowych egzemplarzy pozwoleń organ wydający pozwolenie potwierdza jego wydanie przez podpis i pieczęć lub za pomocą suchej pieczęci. Egzemplarze elektroniczne są potwierdzane zgodnie z normami, o których mowa w ust. 1.

Artykuł 3

Terminy

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 5 rozporządzenia Rady (EWG, Euratom) nr 1182/71 ⁽³⁾ za dzień złożenia wniosku o pozwolenie uznaje się dzień roboczy, w którym otrzymuje go organ wydający pozwolenie, pod warunkiem że organ ten otrzymał wniosek nie później niż o godzinie 13:00 czasu obowiązującego w Brukseli.

Wniosek otrzymany po godz. 13:00 czasu obowiązującego w Brukseli w danym dniu roboczym jest traktowany jako wniosek złożony pierwszego dnia roboczego po dniu jego faktycznego otrzymania.

2. Wniosek o anulowanie wniosku o pozwolenie można składać wyłącznie w formie elektronicznej lub pisemnej, a organ wydający pozwolenie ma go otrzymać do godz. 13:00 czasu obowiązującego w Brukseli w dniu otrzymania wniosku.

⁽¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 907/2014 z dnia 11 marca 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do agencji płatniczych i innych organów, zarządzania finansami, rozliczania rachunków, zabezpieczeń oraz stosowania euro (Dz.U. L 255 z 28.8.2014, s. 18).

⁽²⁾ Informacja odnośnie do pozwoleń na przywóz i wywóz (Dz.U. C 278 z 30.7.2016).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (EWG, Euratom) nr 1182/71 z dnia 3 czerwca 1971 r. określające zasady mające zastosowanie do okresów, dat i terminów (Dz.U. L 124 z 8.6.1971, s. 1).

3. Jeżeli w niniejszym rozporządzeniu ustalono okres na przeprowadzenie procedur, a dzień jego rozpoczęcia lub zakończenia przypada w sobotę, niedzielę lub dzień ustawowo wolny od pracy w rozumieniu rozporządzenia (EWG, Euratom) nr 1182/71:

- a) obowiązującym dniem otwarcia lub zamknięcia jest następny dzień roboczy i rozpoczyna się on o godzinie 00.00, biorąc pod uwagę oficjalne godziny pracy danego organu;
- b) w drodze odstępstwa od art. 3 ust. 2 lit. b) i art. 4 wymienionego rozporządzenia obowiązującym dniem zamknięcia jest następny dzień roboczy i kończy się on o godzinie 13.00 czasu obowiązującego w Brukseli.

Akapit pierwszy ma zastosowanie, w stosownych przypadkach, do krajowych i regionalnych dni ustawowo wolnych od pracy, należycie ogłoszonych przez państwo członkowskie.

Artykuł 4

Numer rejestracyjny i identyfikacyjny przedsiębiorcy

1. Numer rejestracyjny i identyfikacyjny przedsiębiorcy (numer EORI), przypisany wnioskodawcy, tytułarnemu posiadaczowi lub przejmującemu zgodnie z art. 9 rozporządzenia (UE) nr 952/2013, należy wpisać w rubryce 4 lub, w stosownych przypadkach, w rubryce 6 wniosku i pozwolenia.

Wnioskodawcy lub organy wydające pozwolenia mogą, na podstawie krajowych instrukcji, podać numer EORI wnioskodawcy, tytułarnego posiadacza lub przejmującego w rubryce 20, pod warunkiem że nazwa lub numer identyfikacyjny w rubryce 4 lub 6 zawierają odniesienie do numeru EORI w rubryce 20.

2. W przypadku gdy przedstawiciel celny, o którym mowa w art. 18 rozporządzenia (UE) nr 952/2013, zgłasza produkty do dopuszczenia do swobodnego obrotu lub wywozu, numer EORI tytułarnego posiadacza pozwolenia lub przejmującego podaje się w odpowiednim polu danych elektronicznego zgłoszenia celnego.

Artykuł 5

Kwota zabezpieczenia

1. W przypadku gdy zgodnie z art. 4 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/1237 wymagane jest zabezpieczenie, kwotę zabezpieczenia określono w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.

2. Jeżeli kwota, która ma zostać wpisana do pozwolenia, wynikająca z przeliczenia EUR na walutę krajową, zawiera miejsca po przecinku, to kwotę zabezpieczenia zaokrągla się do pierwszej niższej kwoty wyrażonej w liczbach całkowitych w walucie krajowej.

Artykuł 6

Wyciągi

1. Jeżeli – ze względów proceduralnych lub logistycznych – ilość wskazana w pozwoleniu ma zostać podzielona lub jeżeli tytułarny posiadacz lub przejmujący musi wykorzystać pozwolenie, które zostało wydane w jednym państwie członkowskim w formie elektronicznej, w innym państwie członkowskim niepodłączonym do aplikacji informatycznych państwa członkowskiego wydającego pozwolenie, to organ wydający pozwolenie może, na wniosek tytułarnego posiadacza lub przejmującego, sporządzić wyciągi z pozwolenia („wyciągi”).

2. Wyciągi powodują takie same skutki prawne jak pozwolenia, z których pochodzą, w granicach ilości, na które wyciągi te zostały wydane.
3. Procedury składania wniosków o pozwolenia oraz wydawania pozwoleń i ich zwrotów stosuje się również do wyciągów. Organ wydający pozwolenie może przewidzieć uproszczone procedury składania wniosków.
4. Organ wydający pozwolenie odlicza ilość wskazaną w wyciągu od ilości w oryginalnym pozwoleniu, w stosownych przypadkach powiększoną o margines tolerancji, a słowo „wyciąg” wpisywane jest w oryginalnym pozwoleniu obok odjętej ilości.
5. Wyciągi wydawane są bezzwłocznie i bez dodatkowych kosztów, w postaci elektronicznej albo w formie drukowanej, i są sporządzone zgodnie z wzorem określonym w załączniku I.
6. Z wyciągu nie można sporządzić dalszego wyciągu.
7. Tytularny posiadacz pozwolenia zwraca do organu wydającego pozwolenie egzemplarz wyciągu przeznaczony dla tytularnego posiadacza, który to wyciąg został już wykorzystany lub wygasł, wraz z egzemplarzem oryginalnego pozwolenia przeznaczonym dla tytularnego posiadacza.

Artykuł 7

Okres ważności

1. W przypadku produktów wymienionych w załączniku II okres ważności pozwoleń określono w tym załączniku.
2. Pozwolenie jest ważne od dnia jego faktycznego wydania wskazanego w rubryce 25 pozwolenia na przywóz lub w rubryce 23 pozwolenia na wywóz i jest potwierdzony kodem lub pieczęcią organu wydającego pozwolenie. Dzień ten wlicza się do okresu ważności pozwolenia.

Jeżeli zgodnie ze szczegółowymi przepisami stosuje się inną datę początkową okresu ważności, organ wydający pozwolenie dodatkowo zaznacza tę datę poprzedzoną słowami „ważne od” w rubrykach pozwoleń określonych w akapicie pierwszym.

Artykuł 8

Margines tolerancji i zaokrąglanie

1. Dodatnia lub ujemna tolerancja, o której mowa w art. 5 ust. 4 rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/1237, wynosi nie więcej niż 5 %.
2. Przy obliczaniu ilości zastosowanie mają następujące zasady zaokrąglania:
 - a) jeżeli pierwsza cyfra po przecinku wynosi pięć lub więcej, ilość jest zaokrąglana do pierwszej wyższej jednostki miary, o której mowa w rubryce 17 pozwolenia. Jeżeli pierwsza cyfra po przecinku wynosi mniej niż pięć, ilość dziesiętną należy skreślić;
 - b) w przypadku ilości opartych na sztukach podaje się je w zaokrągleniu do następnej liczby całkowitej (sztuk).

Artykuł 9

Zgłoszenie celne

1. Zgłoszenie celne zawiera odniesienie do pozwolenia lub wyciągu z podaniem określonego kodu i numeru pozwolenia wskazanych w rubryce 23 pozwolenia na przywóz lub rubryce 25 pozwolenia na wywóz, jak określono w tytule II załącznika B do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447 ⁽¹⁾ lub, w stosownych przypadkach, zgodnie z załącznikiem I pkt 4 sekcja 2.

2. Organ wydający pozwolenie może zapewnić urzędowi celnemu w swoich aplikacjach informatycznych bezpośredni dostęp do elektronicznego pozwolenia lub wyciągu. Jeśli dostęp bezpośredni nie jest możliwy, zgłaszający lub organ wydający pozwolenie przesyła do urzędu celnego pozwolenie lub wyciąg w formie elektronicznej.

Jeżeli aplikacje informatyczne organu wydającego pozwolenie lub urzędu celnego nie są przystosowane do stosowania akapitu pierwszego, pozwolenia lub wyciągi mogą być przesyłane w wersji papierowej.

3. Zgłaszający przedstawia urzędowi celnemu egzemplarz papierowego pozwolenia lub wyciągu przeznaczonego dla tytularnego posiadacza lub przechowuje go do dyspozycji organów celnych zgodnie z art. 163 rozporządzenia (UE) nr 952/2013.

Artykuł 10

Wpisy i poświadczenia

1. Przepisy dotyczące procedury wydawania elektronicznych pozwoleń wyznaczają organ, który ma wskazać w pozwoleniu ilość dopuszczoną do swobodnego obrotu lub wywożoną oraz sposób, w jaki zgłaszający i organ wydający pozwolenie uzyskują dostęp do tych informacji.

2. W przypadku papierowych pozwoleń urząd celny wskazuje ilość dopuszczoną do swobodnego obrotu lub wywożoną i ją potwierdza, lub – jeżeli przewidują to krajowe przepisy administracyjne – potwierdza ilość wskazaną przez zgłaszającego w rubrykach 29 i 30 egzemplarza przeznaczonego dla tytularnego posiadacza, poświadcza oraz zwraca ten egzemplarz zgłaszającemu lub – jeżeli wymagają tego przepisy szczególne – zwraca ten egzemplarz do organu wydającego pozwolenie.

3. Jeżeli ilość dopuszczona do swobodnego obrotu lub wywieziona nie odpowiada ilości wskazanej w pozwoleniu, organy celne korygują zapis dokonany w pozwoleniu poprzez wskazanie faktycznej ilości, w granicach ilości dostępnej w pozwoleniu.

4. Jeżeli w papierowej wersji pozwolenia lub wyciągu nie ma wystarczająco dużo miejsca na wpisy, organy mogą dołączyć dodatkowe strony potwierdzone poprzez ostemplowanie na połączeniu stron w taki sposób, że połowa pieczęci znajduje się na każdej ze stron.

5. Datą wpisu jest data przyjęcia zgłoszenia celnego o dopuszczenie do swobodnego obrotu lub do wywozu.

6. Państwa członkowskie decydują, który organ wykonuje funkcje określone w niniejszym artykule w odniesieniu do pozwoleń wydawanych w formie elektronicznej, i publikują te informacje na swojej publicznie dostępnej stronie internetowej.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz.U. L 343 z 29.12.2015, s. 558).

Artykuł 11

Przeniesienie

W przypadku gdy tytułarny posiadacz pozwolenia składa wniosek o przeniesienie, w pozwoleniu umieszcza się dane przejmującego oraz datę odnośnego zapisu zgodnie z informacją odnośnie do pozwoleń na przywóz i wywóz produktów rolnych. Przeniesienie jest potwierdzane przez organ wydający pozwolenie.

W przypadku gdy tytułarny posiadacz pozwolenia składa wniosek o przeniesienie z powrotem, organ wydający pozwolenie potwierdza takie przeniesienie z powrotem i odnotowuje jego datę na pozwoleniu zgodnie z informacją odnośnie do pozwoleń na przywóz i wywóz produktów rolnych.

Przeniesienie lub przeniesienie z powrotem wchodzi w życie z datą potwierdzenia przez organ wydający pozwolenie.

Artykuł 12

Depozyt

1. Państwa członkowskie mogą zezwolić, aby pozwolenia były przechowywane w depozycie organu wydającego pozwolenie, agencji płatniczej lub organu celnego albo były dostępne w aplikacjach informatycznych.
2. Organ wydający pozwolenie określa przypadki, w których stosuje się złożenie pozwolenia w depozycie u organów zaangażowanych w procedurę dopuszczenia produktów do swobodnego obrotu lub wywozu oraz warunki, jakie musi spełnić tytułarny posiadacz lub przejmujący.
3. Państwa członkowskie wyznaczają organ uczestniczący w systemie depozytowym, który to organ ma wykonywać funkcje określone w art. 10, oraz publikują te informacje na swojej publicznie dostępnej stronie internetowej.
4. W rubryce 44 papierowej wersji zgłoszenia celnego lub w odpowiednim polu danych elektronicznego zgłoszenia celnego zgłaszający dodaje przy numerze pozwolenia słowa „w depozycie”. W przypadku pozwoleń elektronicznych państwa członkowskie mogą zwolnić z tego obowiązku lub stosować do tego celu specjalny kod.

Artykuł 13

Integralność pozwoleń i ich kontrola, wzajemna pomoc

1. Zapisów umieszczonych na pozwoleniach i wyciągach nie można zmieniać po ich wydaniu.
2. Jeżeli właściwy organ celny ma wątpliwości co do ścisłości zapisów umieszczonych na pozwoleniu lub wyciągu, zwraca on pozwolenie lub wyciąg do organu wydającego pozwolenie. Jeżeli organ wydający pozwolenie ma wątpliwości co do ścisłości zapisów umieszczonych na pozwoleniu lub wyciągu, zwraca on pozwolenie lub wyciąg do właściwego organu celnego.

Akapitu pierwszego nie stosuje się w przypadku niewielkich lub oczywistych błędów, które organ wydający pozwolenie lub właściwy organ celny może skorygować poprzez prawidłowe zastosowanie przepisów.
3. Jeżeli organ wydający pozwolenie uzna korektę za konieczną, wycofuje pozwolenie lub wyciąg i bezzwłocznie wydaje należycie poprawione pozwolenie lub wyciąg.
4. W przypadku elektronicznych pozwoleń lub wyciągów organ wydający pozwolenie potwierdza skorygowaną wersję, która zastępuje wersję oryginalną. Na papierowych wersjach pozwoleń lub wyciągów organ wydający pozwolenie umieszcza zapis „pozwolenie poprawione dnia...” lub „wyciąg poprawiony dnia...”. Wszelkie wcześniejsze zapisy przenosi się do każdego egzemplarza.

5. Jeżeli organ wydający pozwolenie nie uzna korekty za konieczną, potwierdza to w aplikacjach informatycznych. W przypadku papierowych wersji pozwoleń lub wyciągów organ wydający pozwolenie zaznacza na pozwoleniu lub wyciągu potwierdzenie jego poprawności poprzez poświadczenie „sprawdzono dnia...”, wraz ze swoją pieczęcią, inicjałami i datą, lub stosuje podobną metodę.

6. Na wniosek organu wydającego pozwolenie tytułarny posiadacz lub przejmujący zwraca pozwolenie lub wyciąg.

Jeżeli na podstawie zarządzania ryzykiem zachodzi potrzeba sprawdzenia lub istnieje wątpliwość, czy papierowa wersja pozwolenia lub wyciągu lub zawarte w nich zapisy lub poświadczenia są autentyczne, dany organ zwraca pozwolenie, wyciąg lub ich fotokopię właściwym organom odpowiedzialnym za kontrolę.

Wniosek o przeprowadzenie kontroli oraz odpowiedź z wynikami takiej kontroli są przekazywane drogą elektroniczną zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 515/97⁽¹⁾, przy użyciu standardowego formularza zamieszczonego w informacji odnośnie do pozwoleń na przywóz i wywóz produktów rolnych. Organy mogą zgodzić się na dalsze uproszczenia, w tym bezpośrednie konsultacje z wykorzystaniem listy urzędów celnych opublikowanej na oficjalnej stronie internetowej Komisji⁽²⁾.

Organ, do którego kierowany jest wniosek, dopilnowuje, by odpowiedź do organu zwracającego się o kontrolę została przekazana w ciągu 20 dni kalendarzowych, jeżeli organy te mają siedzibę w tym samym państwie członkowskim. Jeżeli w sprawę zaangażowane są różne państwa członkowskie, odpowiedź należy przesłać w ciągu 60 dni kalendarzowych.

7. W przypadku gdy pozwolenie lub wyciąg zostają zwrócone, właściwy organ wydaje zainteresowanej stronie na żądanie pokwitowanie lub odnotowuje i przypieczętowuje datę otrzymania pozwolenia lub wyciągu na fotokopii przedstawionej przez zainteresowaną stronę.

Artykuł 14

Wykonanie obowiązku i dowód

1. Zabezpieczenie złożone w odniesieniu do pozwolenia zostaje zwolnione, gdy obowiązki, o których mowa w art. 24 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 907/2014 oraz w niniejszym artykule, zostały wykonane.

2. Prawo do dopuszczenia produktów do swobodnego obrotu lub ich wywozu oraz odpowiedni obowiązek uważa się za wykonane w dniu, w którym zgłoszenie celne zostało przyjęte w okresie ważności pozwolenia i pod warunkiem że:

- a) w przypadku dopuszczenia do swobodnego obrotu produkty zostały rzeczywiście dopuszczone do swobodnego obrotu;
- b) w przypadku wywozu produkty opuściły obszar celny Unii w terminie 150 dni kalendarzowych od dnia przyjęcia zgłoszenia celnego.

3. Dowodem wykonania obowiązku dopuszczenia produktów do swobodnego obrotu jest egzemplarz pozwolenia lub wyciągu przeznaczony dla tytułarnego posiadacza lub przejmującego, należycie poświadczony przez organy celne, lub jego elektroniczny odpowiednik.

4. Dowodem wykonania obowiązku wywozu jest:

- a) egzemplarz pozwolenia lub wyciągu przeznaczony dla tytułarnego posiadacza lub przejmującego, należycie poświadczony przez organy celne, lub jego elektroniczny odpowiednik; i
- b) poświadczenie wyprowadzenia towarów przez urząd celny wywozu wydane eksporterowi lub zgłaszającemu, o którym to poświadczeniu mowa w art. 334 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 515/97 z dnia 13 marca 1997 r. w sprawie wzajemnej pomocy między organami administracyjnymi państw członkowskich i współpracy między państwami członkowskimi a Komisją w celu zapewnienia prawidłowego stosowania przepisów prawa celnego i rolnego (Dz.U. L 82 z 22.3.1997, s. 1).

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/taxation_customs/dds2/col/col_home.jsp?Lang=pl&Screen=0

5. Dowód, o którym mowa w ust. 4 lit. b), przedkłada się i sprawdza w następujący sposób:
- a) eksporter lub zgłaszający, o którym mowa w ust. 4 lit. b), przekazuje poświadczenie wyprowadzenia tytułarnemu posiadaczowi, a tytułarny posiadacz przedstawia dowód w formie elektronicznej organowi wydającemu pozwolenie. Jeżeli poświadczenie wyprowadzenia zostaje w wyniku wprowadzonych korekt unieważnione przez urząd celny wyprowadzenia, urząd celny wywozu informuje o tym eksportera lub jego przedstawiciela celnego, a eksporter lub jego przedstawiciel celny powiadamia tytułarnego posiadacza pozwolenia, który odpowiednio informuje o tym organ wydający pozwolenie;
 - b) procedura określona w lit. a) obejmuje przedstawienie organowi wydającemu pozwolenie odpowiedniego numeru ewidencyjnego (MRN) zgodnie z definicją w art. 1 pkt 22 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446,
 - jeżeli kilka państw członkowskich uczestniczy w procedurze wywozu, lub
 - jeżeli urząd celny wywozu znajduje się w innym państwie członkowskim niż organ wydający pozwolenie, lub
 - jeżeli numer ewidencyjny (MRN) stosuje się w procedurze wywozu zakończonej na terytorium państwa członkowskiego, w którym złożono zgłoszenie wywozowe;
 - c) na podstawie zarządzania ryzykiem organ wydający pozwolenie sprawdza otrzymane informacje, w tym poprawność daty wyprowadzenia poza obszar celny Unii. Jeżeli numer ewidencyjny (MRN) i baza danych MRN ⁽¹⁾ nie pozwalają na właściwe przeprowadzenie kontroli, organy celne potwierdzają lub poprawiają datę wyprowadzenia na wniosek organu wydającego pozwolenie i na podstawie numeru ewidencyjnego (MRN).

Jeżeli urząd celny wywozu ma siedzibę w innym państwie członkowskim niż organ wydający pozwolenie, stosuje się odpowiednio procedury ustanowione w art. 13 ust. 6 akapit drugi.

Organy mogą uzgodnić, że procedury ustanowione w akapicie pierwszym są przeprowadzane bezpośrednio między zainteresowanymi organami. Do celów lit. a) organy wydające pozwolenia mogą ustalić uproszczone procedury.

6. Organ wydający pozwolenie musi otrzymać dowód dopuszczenia produktów do swobodnego obrotu w terminie 60 dni kalendarzowych od upływu terminu ważności pozwolenia.

Organ wydający pozwolenie musi otrzymać dowód wywozu i wyprowadzenia z obszaru celnego Unii w terminie 180 dni kalendarzowych od wygaśnięcia pozwolenia.

Jeżeli ze względu na problemy techniczne niemożliwe jest dotrzymanie terminów przewidzianych w akapicie pierwszym i drugim, organ wydający pozwolenie może – na wniosek tytułarnego posiadacza i na podstawie przedstawionego przez niego dowodu – przedłużyć te okresy, w razie konieczności w trybie *ex post*, do maksymalnie 730 dni kalendarzowych, z uwzględnieniem art. 23 ust. 4 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 907/2014.

7. Organy wydające pozwolenia mogą odstąpić od wymogu dostarczenia dowodów, o których mowa w ust. 2, 3 i 4, jeżeli już posiadają niezbędne informacje.

Artykuł 15

Pozwolenia lub wyciągi zastępcze oraz ich duplikaty

1. Jeżeli papierowa wersja pozwolenia lub wyciągu wydanego dla produktów, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a) lub ust. 2 lit. a) rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/1237, została częściowo lub całkowicie zniszczona lub utracona, tytułarny posiadacz lub przejmujący może zwrócić się do organu wydającego pozwolenie o wydanie pozwolenia lub wyciągu zastępczego. Pozwolenia lub wyciągi zastępcze zastępują oryginalne pozwolenie lub wyciąg, w tym wszelkie odnośne prawa i obowiązki.

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/taxation_customs/dds2/ecs/ecs_home.jsp?Lang=pl

W przypadku pozwoleń zastępczych przewidzianych w niniejszym ustępie składa się zabezpieczenie określone w art. 5.

W przypadku odnalezienia utraconego lub częściowo zniszczonego oryginalnego pozwolenia tytułarny posiadacz zwraca oryginalne pozwolenie do organu wydającego pozwolenie, który niezwłocznie zwalnia pozostałe zabezpieczenie złożone w odniesieniu do oryginalnego pozwolenia.

2. Pozwolenie zastępcze lub wyciąg zastępczy mogą być wydane tylko raz na okres ważności i dla pozostałej ilości dostępnej w ramach oryginalnego pozwolenia lub wyciągu.

Pozwolenia lub wyciągu zastępczego nie wydaje się, jeżeli wydawanie pozwoleń lub wyciągów dla danego produktu zostało zawieszono lub jeżeli dotyczy ono kontyngentu taryfowego na przywóz lub wywóz.

3. Zabezpieczenie złożone w odniesieniu do pozwolenia zastępczego, wraz z zabezpieczeniem złożonym w odniesieniu do oryginalnego pozwolenia, jeżeli nie został on odnaleziony, zostaje zwolnione zgodnie z art. 14.

4. Jeżeli wniosek dotyczy częściowo lub całkowicie zniszczonego pozwolenia lub wyciągu wydanego dla produktów innych niż te, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a) i ust. 2 lit. a) rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/1237, stosuje się następujące warunki:

- a) tytułarny posiadacz lub przejmujący udowadnia całkowite lub częściowe zniszczenie zgodnie z wymogami organu wydającego pozwolenie;
- b) pozwolenia lub wyciągu zastępczego nie wydaje się, jeżeli tytułarny posiadacz lub przejmujący nie wykazał, że zachował odpowiednie środki ostrożności w celu niedopuszczenia do zniszczenia pozwolenia lub wyciągu, lub jeżeli dowód dostarczony przez tytułarnego posiadacza jest niezadowalający;
- c) zabezpieczenie, które należy złożyć w odniesieniu do pozwolenia lub wyciągu zastępczego, wynosi 150 % zabezpieczenia złożonego w odniesieniu do oryginalnego pozwolenia, przy czym minimalna kwota to 3 EUR na 100 kilogramów, na hektolitr lub na sztukę, przy uwzględnieniu pozostałej ilości dostępnej w momencie zniszczenia oraz, w stosownych przypadkach, dodatkowej tolerancji. Saldo dostępnego zabezpieczenia złożonego w odniesieniu do oryginalnego pozwolenia może być wykorzystane przy składaniu zabezpieczenia w odniesieniu do pozwolenia zastępczego. Każdą nadwyżkę zabezpieczenia złożonego w odniesieniu do oryginalnego pozwolenia w stosunku do pozwolenia zastępczego należy bezzwłocznie zwolnić, biorąc pod uwagę pozostałą dostępną ilość.

5. W przypadku wydawania pozwoleń lub wyciągów zastępczych organ wydający pozwolenie niezwłocznie powiadamia Komisję o:

- a) numerach wydanych pozwoleń lub wyciągów zastępczych i numerach zastąpionych pozwoleń lub wyciągów;
- b) przedmiotowych produktach wraz z ich kodem Nomenklatury Scalonej („CN”) i ilością.

Komisja informuje o tym państwa członkowskie.

6. Jeżeli papierowa wersja pozwolenia lub wyciągu została zniszczona lub utracona, a zniszczony lub utracony dokument został w całości lub częściowo wykorzystany, wyłącznie do celów zwolnienia zaległego zabezpieczenia dotyczącego dopuszczenia produktów do swobodnego obrotu lub ich wywozu, które zostało już zarejestrowane na oryginalnym pozwoleniu, stosuje się następujące warunki:

- a) tytułarny posiadacz lub przejmujący może zwrócić się do organu wydającego pozwolenie o wydanie duplikatu pozwolenia lub wyciągu, które mają być sporządzone i poświadczony w ten sam sposób jak oryginał. Duplikat pozwolenia lub wyciągu może być wydany tylko raz;
- b) organ wydający pozwolenie może dostarczyć tytułarnemu posiadaczowi lub przejmującemu duplikat pozwolenia lub wyciągu z wyraźnym oznaczeniem „duplikat” na każdym egzemplarzu;
- c) duplikat pozwolenia lub wyciągu jest przedstawiany organom celnym właściwym dla zgłoszenia o dopuszczeniu produktów do swobodnego obrotu lub ich wywozu, jeżeli zgłoszenie to przyjęte zostało na podstawie utraconego pozwolenia lub wyciągu. Organ celny dokonuje odpowiednich zapisów i poświadcza duplikat dotyczący dopuszczenia produktów do swobodnego obrotu lub ich wywozu na podstawie oryginalnego pozwolenia lub wyciągu.

Artykuł 16

Siła wyższa

1. Właściwy organ państwa członkowskiego, który wydał pozwolenie lub wyciąg, może uznać przypadek działania siły wyższej, z uwzględnieniem art. 50 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 908/2014⁽¹⁾, oraz podjąć decyzję:

- a) o unieważnieniu obowiązku dopuszczenia do swobodnego obrotu lub wywiezienia produktów i ilości wskazanych w pozwoleniu podczas okresu ważności pozwolenia, o czym mowa w art. 14 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, oraz o zwolnieniu zabezpieczenia lub o przedłużeniu okresu ważności pozwolenia o maksymalnie 180 dni następujących po upływie pierwotnego okresu ważności pozwolenia, biorąc pod uwagę okoliczności sprawy; albo
- b) o przedłużeniu terminu przedłożenia dowodu dopuszczenia produktów do swobodnego obrotu lub ich wywozu, o którym to terminie mowa w art. 14 ust. 6 niniejszego rozporządzenia, w granicach określonych w tym przepisie, bez częściowego przepadku zabezpieczenia.

Decyzja podjęta zgodnie z lit. a) dotyczy jedynie ilości produktów, która nie mogła zostać dopuszczona do swobodnego obrotu lub wywieziona na skutek działania siły wyższej.

2. W powiadomieniu, o którym mowa w art. 50 ust. 4 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 908/2014, właściwe organy powiadamiają Komisję o produktach wraz z kodem CN i odnośnymi ilościami oraz wskazują, czy dotyczy to dopuszczenia do swobodnego obrotu czy też wywozu, a także czy dotyczy to unieważnienia pozwolenia czy też przedłużenia okresu ważności pozwolenia lub terminu przedłożenia dowodu dopuszczenia produktów do swobodnego obrotu lub ich wywozu, określając nowy termin. Komisja informuje o tym inne właściwe organy za pośrednictwem specjalnej strony internetowej dostępnej dla organów wydających pozwolenia i organów celnych.

3. Jeżeli w oczekiwaniu na decyzję dotyczącą siły wyższej tytułarny posiadacz lub przejmujący zgłosi potrzebę dalszego wykorzystania pozwolenia w odniesieniu do ilości, których nie dotyczy działanie siły wyższej, organ wydający pozwolenie wydaje wyciąg dla tego salda ilości, oznaczając go informacjami określonymi w informacji odnośnie do pozwoleń na przywóz i wywóz produktów rolnych.

Wyciąg ten nie podlega przeniesieniu.

Artykuł 17

Informacje i powiadomienia dotyczące konopi

1. Do celów kontroli dotyczących operacji, o których mowa w art. 9 ust. 4 rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/1237, jeżeli operacje są przeprowadzane w państwie członkowskim innym niż to, w którym importer jest uprawniony do przywiezienia nasion konopi innych niż do siewu, organ po udzieleniu uprawnienia przesyła do właściwego organu drugiego państwa członkowskiego kopie dokumentów dotyczących operacji przeprowadzonych na terytorium tego drugiego państwa i dostarczonych przez uprawnionych importerów.

W przypadku wykrycia nieprawidłowości podczas kontroli, o których mowa w art. 9 ust. 4 akapit czwarty rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/1237, właściwy organ danego państwa członkowskiego niezwłocznie informuje o nich organ właściwy do udzielenia uprawnienia w państwie członkowskim, w którym dany importer jest uprawniony.

2. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o przepisach przyjętych w zakresie stosowania art. 9 ust. 1, 2 i 3 rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/1237 oraz ust. 4 akapit pierwszy, drugi i trzeci tego artykułu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 908/2014 z dnia 6 sierpnia 2014 r. ustanawiające zasady dotyczące stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do agencji płatniczych i innych organów, zarządzania finansami, rozliczania rachunków, przepisów dotyczących kontroli, zabezpieczeń i przejrzystości (Dz.U. L 255 z 28.8.2014, s. 59).

Do dnia 31 stycznia każdego roku właściwe organy powiadamiają Komisję o nałożonych karach lub podjętych środkach będących efektem wykrycia nieprawidłowości w poprzedzającym roku gospodarczym.

Właściwe organy przesyłają Komisji nazwy i adresy organów odpowiedzialnych za kontrole, o których mowa w art. 9 ust. 4 akapit czwarty rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/1237. Komisja przekazuje te nazwy i adresy do właściwych organów pozostałych państw członkowskich.

Artykuł 18

Powiadomienia dotyczące czosnku

Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o całkowitych ilościach objętych wnioskami o pozwolenie typu „B” do środy każdego tygodnia w odniesieniu do wniosków otrzymanych w poprzednim tygodniu.

Odpowiednie ilości podaje się w podziale na dzień złożenia wniosku o pozwolenie na przywóz, pochodzenie i kod CN. Dla produktów innych niż czosnek, określonych w częściach E i F załącznika II, przekazywana jest również nazwa produktu wskazana w rubryce 14 wniosku o pozwolenie na przywóz.

Artykuł 19

Powiadomienia dotyczące pozwoleń na przywóz alkoholu etylowego pochodzenia rolniczego

1. W każdy czwartek lub pierwszego dnia roboczego następującego po czwartku, jeśli jest on dniem ustawowo wolnym od pracy, państwa członkowskie powiadamiają Komisję o ilościach produktów, o których mowa w części I sekcja H załącznika II i na które w poprzedzającym tygodniu wydano pozwolenia na przywóz, w podziale według kodu CN i państwa pochodzenia.

2. Jeżeli państwo członkowskie uznaje, że ilości, względem których wnioskowano o pozwolenia na przywóz, mogą wpłynąć negatywnie na funkcjonowanie rynku, państwo to niezwłocznie informuje o tym fakcie Komisję oraz podaje ilości w podziale na rodzaje produktów. Komisja dokonuje analizy sytuacji oraz informuje państwa członkowskie o jej wynikach.

Artykuł 20

Wymiana informacji oraz powiadamianie Komisji

1. W miarę potrzeby, dla prawidłowego stosowania niniejszego rozporządzenia, właściwe organy wymieniają informacje w sprawie pozwoleń i wyciągów, jak również informacje o nieprawidłowościach i naruszeniach ich dotyczących.

2. Właściwe organy, z chwilą uzyskania informacji o nieprawidłowościach i naruszeniach dotyczących niniejszego rozporządzenia, powiadamiają o nich Komisję.

3. Państwa członkowskie przekazują Komisji informacje o adresie URL (*Uniform Resource Locator*) strony internetowej organów właściwych do przyjmowania wniosków i wydawania pozwoleń i wyciągów, o których to organach mowa w art. 2 ust. 2, oraz stale uaktualniają te informacje i w razie potrzeby przesyłają je ponownie. Komisja publikuje adresy URL na swojej publicznie dostępnej stronie internetowej.

4. Państwa członkowskie przesyłają Komisji odciski urzędowych pieczęci i, w stosownych przypadkach, suchych pieczęci używanych przez te organy. Komisja niezwłocznie przekazuje te informacje innym państwom członkowskim za pośrednictwem zabezpieczonej strony internetowej dostępnej wyłącznie dla organów państw członkowskich.

5. Powiadomienia, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, przesyłane są Komisji zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 792/2009 ⁽¹⁾.

Artykuł 21

Przepisy przejściowe

1. Właściwe organy mogą nadal stosować wersje papierowe wzorów przewidzianych w art. 17 rozporządzenia (WE) nr 376/2008 i określonych w załączniku I do tego rozporządzenia, w odniesieniu do wniosków i wydawania pozwoleń, aż do wyczerpania istniejących zapasów. W każdym przypadku wnioski i pozwolenia uzyskane na podstawie art. 3 ust. 1 niniejszego rozporządzenia w innym państwie członkowskim, zgodnie z wzorem określonym w załączniku I do niniejszego rozporządzenia, są dopuszczalne w każdej fazie procedury.

2. Dowód opuszczenia obszaru celnego Unii przewidziany w art. 14 ust. 4 lit. b) oraz art. 14 ust. 5 jest uznawany we wszystkich przypadkach, jeżeli został sporządzony zgodnie z egzemplarzem kontrolnym T5, o którym mowa w art. 912a–912g rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 ⁽²⁾.

Artykuł 22

Wejście w życie i stosowanie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 6 listopada 2016 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 maja 2016 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 792/2009 z dnia 31 sierpnia 2009 r. ustanawiające szczegółowe zasady, zgodnie z którymi państwa członkowskie przekazują Komisji informacje i dokumenty dotyczące wdrożenia wspólnej organizacji rynków, systemu płatności bezpośrednich, promocji produktów rolnych oraz systemów stosowanych w odniesieniu do regionów najbardziej oddalonych i mniejszych wysp Morza Egejskiego (Dz.U. L 228 z 1.9.2009, s. 3).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1).

ZAŁĄCZNIK I

WZÓR, O KTÓRYM MOWA W ART. 2 UST. 1

INSTRUKCJA STOSOWANIA

1. Formularze pozwoleń łączone są w zestawy zawierające kolejno egzemplarz nr 1, egzemplarz nr 2 i wniosek, a następnie dodatkowe egzemplarze pozwolenia.

Jednakże organ wydający pozwolenie może wymagać, aby wnioskodawcy zamiast zestawów przewidzianych w akapicie pierwszym wypełniali jedynie wnioski.

2. W przypadku gdy w wyniku stosowania środka unijnego ilość, na którą wydawane jest pozwolenie jest mniejsza od ilości, o którą początkowo wystąpiono z wnioskiem o pozwolenie, wnioskowaną ilość i związaną z nią kwotę zabezpieczenia należy podawać jedynie na formularzu wniosku.
3. Formularze wyciągów z pozwoleń są sporządzane w zestawach zawierających kolejno egzemplarz nr 1 i egzemplarz nr 2.
4. W rubryce 2 państwo członkowskie wydające dokument podaje się za pomocą odpowiedniego kodu państwa. Organ wydający pozwolenie może dodać numery identyfikujące dokument.

Państwo członkowskie	Kod państwa
Belgia	BE
Bułgaria	BG
Republika Czeska	CZ
Dania	DK
Niemcy	DE
Estonia	EE
Irlandia	IE
Grecja	EL
Hiszpania	ES
Francja	FR
Chorwacja	HR
Włochy	IT
Cypr	CY
Łotwa	LV
Litwa	LT

Państwo członkowskie	Kod państwa
Luksemburg	LU
Węgry	HU
Malta	MT
Niderlandy	NL
Austria	AT
Polska	PL
Portugalia	PT
Rumunia	RO
Słowenia	SI
Słowacja	SK
Finlandia	FI
Szwecja	SE
Zjednoczone Królestwo	UK

5. Przy wydawaniu pozwoleń i wyciągów może zostać na nich umieszczony numer wystawienia: w rubryce 23 (pozwolenia na wywóz) lub rubryce 25 (pozwolenia na przywóz), który przyznaje organ wydający pozwolenie.
6. Wnioski, pozwolenia i wyciągi wypełnia się na maszynie lub komputerowo.
7. Organ wydający pozwolenie może zezwolić na wypełnianie wniosków pismem odręcznym, tuszem i drukowanymi literami.

UNIA EUROPEJSKA – POZWOLENIE NA PRZYWÓZ AGRIM

EGZEMPLARZ DLA POSIADACZKA	1	1 Organ wydający pozwolenie (nazwa i adres)	2 Sucha pieczęć i perforacja organu wydającego pozwolenie ⁽¹⁾	Nr	
			3		
		4 Wydane dla (nazwa, pełny adres i państwo członkowskie) ☐	5 Organ wydający wyciąg (nazwa i adres)		
		6 Prawa przeniesione na: ze skutkiem od dnia ____ ____ ____ Pieczęć organu wydającego pozwolenie:	7 Państwo wywozu	Obowiązkowe ☐ Tak ☐ Nie	
			8 Państwo pochodzenia	Obowiązkowe ☐ Tak ☐ Nie	
			10 Data złożenia wniosku o wydanie oryginalnego pozwolenia	____ ____ ____	
			11 Całkowita kwota zabezpieczenia		
			12 OSTATNI DZIEŃ OKRESU WAŻNOŚCI		
1	13 PRZYWOŻONY PRODUKT		____ ____ ____		
	14 Nazwa handlowa				
	15 Opis zgodnie z Nomenklaturą scaloną (CN)		16 Kod(-y) CN		
	17 Ilość ⁽²⁾ cyframi	18 Ilość ⁽²⁾ słownie		19 Margines tolerancji % więcej	
	20 Dane szczegółowe				
	24 Warunki specjalne				
	25 Miejsce: dnia ____ ____ ____ pod numerem Podpis i pieczęć organu wydającego pozwolenie:		26 Termin ważności przedłużony do dnia ____ ____ ____ włącznie dla ⁽²⁾ Miejsce, dnia ____ ____ ____ Podpis i pieczęć organu wydającego pozwolenie:		

⁽¹⁾ Wypełnić w przypadku braku podpisu i pieczęci w rubryce 25.
⁽²⁾ Masa netto lub inna jednostka miary z nazwą tej jednostki.

27 WPISY W części 1 kolumny 29 podać dostępną ilość, a w części 2 wpisaną ilość			
28 Ilość netto (masa netto lub inna jednostka miary z nazwą tej jednostki)		31 Dokument celny (wzór i numer) lub numer wyciągu i data wpisu	32 Nazwa, państwo członkowskie, podpis i pieczęć organu dokonującego wpisu
29 Cyframi	30 Słownie dla wpisanej ilości		
1			
2			
1			
2			
1			
2			
1			
2			
1			
2			
1			
2			

33 Załączono dodatkowe strony.

UNIA EUROPEJSKA – POZWOLENIE NA PRZYWÓZ AGRIM

EGZEMPLARZ DLA ORGANU WYDAJĄCEGO POZWOLENIE	2	1 Organ wydający pozwolenie (nazwa i adres)	2 Sucha pieczęć i perforacja organu wydającego pozwolenie ⁽¹⁾	Nr	
			3		
		4 Wydane dla (nazwa, pełny adres i państwo członkowskie) ☐	5 Organ wydający wyciąg (nazwa i adres)		
		6 Prawa przeniesione na:	7 Państwo wywozu	Obowiązkowe ☐ Tak ☐ Nie	
			8 Państwo pochodzenia	Obowiązkowe ☐ Tak ☐ Nie	
		ze skutkiem od dnia _ _ _ _ Pieczęć organu wydającego pozwolenie:	10 Data złożenia wniosku o wydanie oryginalnego pozwolenia	_ _ _ _	
		11 Całkowita kwota zabezpieczenia			
2	13 PRZYWOŻONY PRODUKT	12 OSTATNI DZIEŃ OKRESU WAŻNOŚCI	_ _ _ _		
	14 Nazwa handlowa				
	15 Opis zgodnie z Nomenklaturą scaloną (CN)		16 Kod(-y) CN		
	17 Ilość ⁽²⁾ cyframi	18 Ilość ⁽²⁾ słownie	19 Margines tolerancji % więcej		
	20 Dane szczegółowe				
	24 Warunki specjalne				
	25 Miejsce: dnia _ _ _ _ pod numerem Podpis i pieczęć organu wydającego pozwolenie:		26 Termin ważności przedłużony do dnia _ _ _ _ włącznie dla ⁽²⁾ Miejsce, dnia _ _ _ _ Podpis i pieczęć organu wydającego pozwolenie:		

⁽¹⁾ Wypełnić w przypadku braku podpisu i pieczęci w rubryce 25.
⁽²⁾ Masa netto lub inna jednostka miary z nazwą tej jednostki.

UNIA EUROPEJSKA – POZWOLENIE NA PRZYWÓZ AGRIM

WNIOSEK	1 Organ wydający pozwolenie (nazwa i adres)		
	4 Wnioskodawca (nazwa, pełny adres i państwo członkowskie)		
	☐		
	7 Państwo wywozu	Obowiązkowe	☐ Tak ☐ Nie
	8 Państwo pochodzenia	Obowiązkowe	☐ Tak ☐ Nie
	11 Całkowita kwota zabezpieczenia		
13 PRZYWOŻONY PRODUKT			
14 Nazwa handlowa			
15 Opis zgodnie z Nomenklaturą scaloną (CN)			16 Kod(-y) CN
17 Ilość ⁽¹⁾ cyframi		18 Ilość ⁽¹⁾ słownie	
20 Dane szczegółowe			

(¹) Masa netto lub inna jednostka miary z nazwą tej jednostki.

Uwagi

Miejsce i data:

Podpis wnioskodawcy:

UNIA EUROPEJSKA – POZWOLENIE NA WYWÓZ AGREX

EGZEMPLARZ DLA POSIADACZA	1	1 Organ wydający pozwolenie (nazwa i adres)	2 Sucha pieczęć i perforacja organu wydającego pozwolenie (1)	Nr
			3	
		4 Wydane dla (nazwa, pełny adres i państwo członkowskie) ☐	5 Organ wydający wyciąg (nazwa i adres)	
		6 Prawa przeniesione na: ze skutkiem od dnia ____	7 Państwo przeznaczenia	Obowiązkowe ☐ Tak ☐ Nie
		Pieczęć organu wydającego pozwolenie:	10 Data złożenia wniosku o wydanie oryginalnego pozwolenia _____	
			11 Całkowita kwota zabezpieczenia	
1	13 WYWOŻONY PRODUKT		12 OSTATNI DZIEŃ OKRESU WAŻNOŚCI _____	
	14 Nazwa handlowa			
	15 Opis zgodnie z Nomenklaturą scaloną (CN)		16 Kod(-y) CN	
	17 Ilość (2) cyframi	18 Ilość (2) słownie	19 Margines tolerancji % więcej	
	20 Dane szczegółowe			
	22 Warunki specjalne			
	23 Miejsce: dnia ____ pod numerem Podpis i pieczęć organu wydającego pozwolenie:		24 Termin ważności przedłużony do dnia ____ włącznie dla (2) Miejsce, _____ dnia ____ Podpis i pieczęć organu wydającego pozwolenie:	

(1) Wypełnić w przypadku braku podpisu i pieczęci w rubryce 25.
(2) Masa netto lub inna jednostka miary z nazwą tej jednostki.

27 WPISY W części 1 kolumny 29 podać dostępną ilość, a w części 2 wpisaną ilość			
28 Ilość netto (masa netto lub inna jednostka miary z określeniem nazwy tej jednostki)		31 Dokument celny (wzór i numer) lub nr wyciągu i data wpisu	32 Nazwa, państwo członkowskie, podpis i pieczęć organu dok-onującego wpisu
29 Cyframi	30 Słownie dla wpisanej ilości		
1			
2			
1			
2			
1			
2			
1			
2			
1			
2			
1			
2			
1			
2			

33 Załączono dodatkowe strony.

UNIA EUROPEJSKA – POZWOLENIE NA WYWÓZ AGREX

WNIOSEK	1 Organ wydający pozwolenie (nazwa i adres)		
	4 Wnioskodawca (nazwa, pełny adres i państwo członkowskie)		
	7 Państwo przeznaczenia		Obowiązkowe ☐ Tak ☐ Nie
	11 Całkowita kwota zabezpieczenia		
	13 WYWOŻONY PRODUKT		
Masa netto lub inna jednostka miary z nazwą tej jednostki.	14 Nazwa handlowa		
	15 Opis zgodnie z Nomenklaturą scaloną (CN)		16 Kod(-y) CN
	17 Ilość ⁽¹⁾ cyframi	18 Ilość ⁽¹⁾ słownie	
	20 Dane szczegółowe		

Uwagi

Miejsce i data:

Podpis wnioskodawcy:

ZAŁĄCZNIK II

CZĘŚĆ I

OBOWIĄZKI DOTYCZĄCE POZWOLEŃ NA PRZYWÓZ

Wykaz produktów, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. a) rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/1237

A. **Ryż** (art. 1 ust. 2 lit. b) i część II załącznika I do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013)

Kod CN	Opis	Kwota zabezpieczenia	Okres ważności
1006 20	Ryż łuskany (brązowy), w tym produkty przywożone w ramach kontyngentów taryfowych, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. c) rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/1237	30 EUR/t	do końca drugiego miesiąca następującego po miesiącu, w którym wydano pozwolenie, zgodnie z art. 7 ust. 2
1006 30	Ryż częściowo lub całkowicie bielony, nawet polerowany lub glazurowany, w tym produkty przywożone w ramach kontyngentów taryfowych, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. c) rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/1237	30 EUR/t	do końca drugiego miesiąca następującego po miesiącu, w którym wydano pozwolenie, zgodnie z art. 7 ust. 2
1006 40 00	Ryż łamany, w tym produkty przywożone w ramach kontyngentów taryfowych, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. c) rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/1237	1 EUR/t	do końca drugiego miesiąca następującego po miesiącu, w którym wydano pozwolenie, zgodnie z art. 7 ust. 2

B. **Cukier** (art. 1 ust. 2 lit. c) i część III załącznika I do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013)

Kod CN	Opis	Kwota zabezpieczenia	Okres ważności
1701	Wszystkie produkty przywożone na warunkach preferencyjnych innych niż kontyngenty taryfowe ⁽¹⁾ , ⁽²⁾	20 EUR/t	do końca trzeciego miesiąca następującego po miesiącu, w którym wydano pozwolenie, zgodnie z art. 7 ust. 2

⁽¹⁾ Obowiązek posiadania pozwolenia na przywóz stosuje się do dnia 30 września 2017 r.

⁽²⁾ Z wyjątkiem preferencyjnego przywozu cukru o kodzie CN 1701 99 10 pochodzącego z Mołdawii, o którym mowa w decyzji Rady 2014/492/UE z dnia 16 czerwca 2014 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, i tymczasowego stosowania Układu o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Mołdawii, z drugiej strony (Dz.U. L 260 z 30.8.2014, s. 1) oraz preferencyjnego przywozu cukru o kodzie CN 1701 pochodzącego z Gruzji, o którym mowa w decyzji Rady 2014/494/UE z dnia 16 czerwca 2014 r. w sprawie podpisania, w imieniu Unii Europejskiej, i tymczasowego stosowania Układu o stowarzyszeniu między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej oraz ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Gruzją, z drugiej strony (Dz.U. L 261 z 30.8.2014, s. 1).

C. **Nasiona** (art. 1 ust. 2 lit. e) i część V załącznika I do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013)

Kod CN	Opis	Kwota zabezpieczenia	Okres ważności
ex 1207 99 20	Nasiona odmian konopi przeznaczone do siewu	⁽¹⁾	do końca szóstego miesiąca następującego po miesiącu, w którym wydano pozwolenie, zgodnie z art. 7 ust. 2, o ile państwa członkowskie nie postanowiły inaczej

⁽¹⁾ Zabezpieczenie nie jest wymagane.

D. **Len i konopie** (art. 1 ust. 2 lit. h) i część VIII załącznika I do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013)

Kod CN	Opis	Kwota zabezpieczenia	Okres ważności
5302 10 00	Konopie siewne, surowe lub roszone	(¹)	do końca szóstego miesiąca następującego po miesiącu, w którym wydano pozwolenie, zgodnie z art. 7 ust. 2, o ile państwa członkowskie nie postanowiły inaczej

(¹) Zabezpieczenie nie jest wymagane.

E. **Owoce i warzywa** (art. 1 ust. 2 lit. i) i część IX załącznika I do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013)

Kod CN	Opis	Kwota zabezpieczenia	Okres ważności
0703 20 00	Czosnek, świeży lub schłodzony, w tym produkty przywożone w ramach kontyngentów taryfowych, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. c) rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/1237 (¹)	50 EUR/t	3 miesiące od daty wydania zgodnie z art. 7 ust. 2
ex 0703 90 00	Pozostałe warzywa cebulowe, świeże lub schłodzone, w tym produkty przywożone w ramach kontyngentów taryfowych, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. c) rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/1237 (¹)	50 EUR/t	3 miesiące od daty wydania zgodnie z art. 7 ust. 2

(¹) Obowiązek posiadania pozwolenia na przywóz stosuje się do dnia 30 września 2017 r.

F. **Produkty z przetworzonych owoców i warzyw** (art. 1 ust. 2 lit. j) i część X załącznika I do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013)

Kod CN	Opis	Kwota zabezpieczenia	Okres ważności
ex 0710 80 95	Czosnek (¹) i <i>Allium ampeloprasum</i> (niegotowane lub ugotowane na parze lub w wodzie), zamrożone, w tym produkty przywożone w ramach kontyngentów taryfowych, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. c) rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/1237 (²)	50 EUR/t	3 miesiące od daty wydania zgodnie z art. 7 ust. 2
ex 0710 90 00	Mieszanki warzyw zawierających czosnek (¹) lub <i>Allium ampeloprasum</i> (niegotowane lub ugotowane na parze lub w wodzie), zamrożone, w tym produkty przywożone w ramach kontyngentów taryfowych, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. c) rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/1237 (²)	50 EUR/t	3 miesiące od daty wydania zgodnie z art. 7 ust. 2
ex 0711 90 80	Czosnek (¹) i <i>Allium ampeloprasum</i> zakonserwowane tymczasowo (na przykład gazowym ditlenkiem siarki, w solance, w wodzie siarkowej lub w innych roztworach konserwujących), ale nienadające się w tym stanie do bezpośredniego spożycia, w tym produkty przywożone w ramach kontyngentów taryfowych, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. c) rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/1237 (²)	50 EUR/t	3 miesiące od daty wydania zgodnie z art. 7 ust. 2

Kod CN	Opis	Kwota zabezpieczenia	Okres ważności
ex 0711 90 90	Mieszanki warzyw zawierające czosnek ⁽¹⁾ lub <i>Allium ampeloprasum</i> zakonserwowane tymczasowo (na przykład gazowym ditlenkiem siarki, w solance, w wodzie siarkowej lub w innych roztworach konserwujących), ale nienadające się w tym stanie do bezpośredniego spożycia, w tym produkty przywożone w ramach kontyngentów taryfowych, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. c) rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/1237 ⁽²⁾	50 EUR/t	3 miesiące od daty wydania zgodnie z art. 7 ust. 2
ex 0712 90 90	Suszony czosnek ⁽¹⁾ i <i>Allium ampeloprasum</i> oraz mieszanki suszonych warzyw zawierających czosnek ⁽¹⁾ lub <i>Allium ampeloprasum</i> , całe, cięte w kawałki, w plasterkach, łamane lub w proszku, ale dalej nieprzetworzone, w tym produkty przywożone w ramach kontyngentów taryfowych, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. c) rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/1237 ⁽²⁾	50 EUR/t	3 miesiące od daty wydania zgodnie z art. 7 ust. 2

⁽¹⁾ Obejmuje to również produkty, w których wyraz „czosnek” stanowi tylko część opisu. Do określeń takich należą: „czosnek pospolity”, „czosnek olbrzymi”, „czosnek jednoząbkowy” czy też „czosnek wielkogłówkowy” i inne.

⁽²⁾ Obowiązek posiadania pozwolenia na przywóz stosuje się do dnia 30 września 2017 r.

G. **Pozostałe produkty** (art. 1 ust. 2 lit. x) i część XXIV sekcja 1 załącznika I do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013)

Kod CN	Opis	Kwota zabezpieczenia	Okres ważności
1207 99 91	Nasiona konopi inne niż do siewu	⁽¹⁾	do końca szóstego miesiąca następującego po miesiącu, w którym wydano pozwolenie, zgodnie z art. 7 ust. 2, o ile państwa członkowskie nie postanowiły inaczej

⁽¹⁾ Zabezpieczenie nie jest wymagane.

H. **Alkohol etylowy pochodzenia rolniczego** (art. 1 ust. 2 lit. u) i część XXI załącznika I do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013)

Kod CN	Opis	Kwota zabezpieczenia	Okres ważności
ex 2207 10 00	Alkohol etylowy nieskażony o objętościowej zawartości alkoholu 80 % obj. lub większej, otrzymany z produktów rolnych wymienionych w załączniku I do Traktatu	1 EUR za hektolitr	do końca czwartego miesiąca następującego po miesiącu, w którym wydano pozwolenie, zgodnie z art. 7 ust. 2
ex 2207 20 00	Alkohol etylowy i pozostałe wyroby alkoholowe, o dowolnej mocy, skażone, otrzymane z produktów rolnych wymienionych w załączniku I do Traktatu	1 EUR za hektolitr	do końca czwartego miesiąca następującego po miesiącu, w którym wydano pozwolenie, zgodnie z art. 7 ust. 2
ex 2208 90 91	Alkohol etylowy nieskażony, o objętościowej zawartości alkoholu mniejszej niż 80 % obj., otrzymany z produktów rolnych wymienionych w załączniku I do Traktatu	1 EUR za hektolitr	do końca czwartego miesiąca następującego po miesiącu, w którym wydano pozwolenie, zgodnie z art. 7 ust. 2

Kod CN	Opis	Kwota zabezpieczenia	Okres ważności
ex 2208 90 99	Alkohol etylowy nieskażony, o objętościowej zawartości alkoholu mniejszej niż 80 % obj., otrzymany z produktów rolnych wymienionych w załączniku I do Traktatu	1 EUR za hektolitr	do końca czwartego miesiąca następującego po miesiącu, w którym wydano pozwolenie, zgodnie z art. 7 ust. 2

CZĘŚĆ II

OBOWIĄZKI DOTYCZĄCE POZWOLEŃ NA WYWÓZ

Wykaz produktów, o których mowa w art. 2 ust. 2 lit. a) rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/1237

A. **Ryż** (art. 1 ust. 2 lit. b) i część II załącznika I do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013)

Kod CN	Opis	Kwota zabezpieczenia	Okres ważności
1006 20	Ryż łuskany (brązowy)	3 EUR/t	do końca czwartego miesiąca następującego po miesiącu, w którym wydano pozwolenie, zgodnie z art. 7 ust. 2
1006 30	Ryż częściowo lub całkowicie bielony, nawet polerowany lub glazurowany	3 EUR/t	do końca czwartego miesiąca następującego po miesiącu, w którym wydano pozwolenie, zgodnie z art. 7 ust. 2

B. **Cukier** (art. 1 ust. 2 lit. c) i część III załącznika I do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013)

Kod CN	Opis	Kwota zabezpieczenia	Okres ważności
1701	Cukier trzcinowy lub buraczany i chemicznie czysta sacharoza, w postaci stałej ⁽¹⁾	11 EUR 100 kg	do końca trzeciego miesiąca następującego po miesiącu, w którym wydano pozwolenie, zgodnie z art. 7 ust. 2 ⁽²⁾
1702 60 95 1702 90 95	Pozostałe cukry w postaci stałej i syropy cukrowe niezawierające dodatku środków aromatyzujących lub barwiących, z wyłączeniem laktozy, glukozy, maltodekstryny i izoglukozy ⁽¹⁾	4,2 EUR 100 kg	do końca trzeciego miesiąca następującego po miesiącu, w którym wydano pozwolenie, zgodnie z art. 7 ust. 2 ⁽²⁾
2106 90 59	Aromatyzowane lub barwione syropy cukrowe, inne niż syropy izoglukozowe, laktozowe, glukozy lub z maltodekstryny ⁽¹⁾	4,2 EUR 100 kg	do końca trzeciego miesiąca następującego po miesiącu, w którym wydano pozwolenie, zgodnie z art. 7 ust. 2 ⁽²⁾

⁽¹⁾ Obowiązek posiadania pozwolenia na wywóz stosuje się do dnia 30 września 2017 r.⁽²⁾ W przypadku ilości nieprzekraczających 10 ton zainteresowana strona nie może używać więcej niż jednego takiego pozwolenia na ten sam wywóz.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2016/1240**z dnia 18 maja 2016 r.****ustalające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013
w odniesieniu do interwencji publicznej i dopłat do prywatnego przechowywania****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007⁽¹⁾, w szczególności jego art. 20 lit. a), b), d), e), i), j), k), l), m), n) i o) oraz jego art. 223 ust. 3 lit. a), b) i c),

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008⁽²⁾, w szczególności jego art. 62 ust. 2 lit. a), b) i c) i i) oraz art. 64 ust. 7 lit. a),

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 1370/2013 z dnia 16 grudnia 2013 r. określające środki dotyczące ustalania niektórych dopłat i refundacji związanych ze wspólną organizacją rynków produktów rolnych⁽³⁾, w szczególności jego art. 2 ust. 3 i art. 3 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem (UE) nr 1308/2013 uchylono i zastąpiono rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007⁽⁴⁾, ustanawiając nowe zasady interwencji publicznej i dopłat do prywatnego przechowywania. Ponadto wspomniane rozporządzenie uprawnia Komisję do przyjęcia aktów delegowanych i wykonawczych w tym zakresie. Aby zapewnić sprawne funkcjonowanie systemów interwencji publicznej i dopłat do prywatnego przechowywania w nowych ramach prawnych, należy przyjąć określone przepisy w drodze takich aktów. Akty te powinny zastąpić następujące rozporządzenia Komisji: (EWG) nr 3427/87⁽⁵⁾, (EWG) nr 2351/91⁽⁶⁾, (WE) nr 720/2008⁽⁷⁾, (WE) nr 826/2008⁽⁸⁾, (WE) nr 1130/2009⁽⁹⁾ i (UE) nr 1272/2009⁽¹⁰⁾. Wszystkie wymienione rozporządzenia uchyla rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/1238⁽¹¹⁾.
- (2) Art. 11 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 stanowi, że interwencję publiczną stosuje się w odniesieniu do pszenicy zwyczajnej, pszenicy durum, jęczmienia, kukurydzy, ryżu niełuskanego, świeżej lub schłodzonej wołowiny i cielęciny oraz masła i odtłuszczonego mleka w proszku zgodnie z warunkami określonymi w tym rozporządzeniu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 549.

⁽³⁾ Dz.U. L 346 z 20.12.2013, s. 12.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) (Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 3427/87 z dnia 16 listopada 1987 r. ustanawiające szczegółowe zasady interwencji na rynku ryżu (Dz.U. L 326 z 17.11.1987, s. 25).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2351/91 z dnia 30 lipca 1991 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowane przy zakupie ryżu od agencji interwencyjnej dla dostawy pomocy żywnościowej (Dz.U. L 214 z 2.8.1991, s. 51).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 720/2008 z dnia 25 lipca 2008 r. ustanawiające wspólne przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w zakresie magazynowania i przepływu produktów skupowanych przez agencję płatniczą lub interwencyjną (wersja skodyfikowana) (Dz.U. L 198 z 26.7.2008, s. 17).

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 826/2008 z dnia 20 sierpnia 2008 r. ustanawiające wspólne zasady dotyczące przyznawania dopłat do prywatnego przechowywania niektórych produktów rolnych (Dz.U. L 223 z 21.8.2008, s. 3).

⁽⁹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1130/2009 z dnia 24 listopada 2009 r. ustanawiające wspólne szczegółowe zasady kontroli wykorzystania i przeznaczenia produktów objętych interwencją (Dz.U. L 310 z 25.11.2009, s. 5).

⁽¹⁰⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1272/2009 z dnia 11 grudnia 2009 r. ustanawiające wspólne szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do zakupu i sprzedaży produktów rolnych w ramach interwencji publicznej (Dz.U. L 349 z 29.12.2009, s. 1).

⁽¹¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2016/1238 z dnia 18 maja 2016 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do interwencji publicznej i dopłat do prywatnego przechowywania (zob. s. 15 niniejszego Dziennika Urzędowego).

- (3) Art. 17 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 stanowi, że dopłaty do prywatnego przechowywania mogą być przyznawane w odniesieniu do cukru białego, oliwy z oliwek, włókna lnianego, świeżego lub schłodzonego mięsa z bydła w wieku ośmiu miesięcy lub więcej, masła, sera, odtuszczonego mleka w proszku, wieprzowiny oraz mięsa baraniego i koziego zgodnie z warunkami określonymi w tym rozporządzeniu.
- (4) W rozporządzeniu (UE) nr 1370/2013 ustanowiono zasady w zakresie cen interwencyjnych, ograniczenia ilościowe zakupu interwencyjnego oraz sposób ustalania wielkości dopłat do prywatnego przechowywania.
- (5) Celem uproszczenia i usprawnienia mechanizmów zarządzania i kontroli związanych z interwencją publiczną i dopłatami do prywatnego przechowywania, dla wszystkich produktów wymienionych w art. 11 i 17 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 należy ustanowić wspólne zasady.
- (6) Zgodnie z art. 13 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 Komisja może postanowić, że podejmuje się zakup pszenicy durum, jęczmienia, kukurydzy i ryżu niehuskanego, jeżeli wymaga tego sytuacja na rynku. Interwencja publiczna może również zostać otwarta w stosunku do wołowiny, jeżeli w reprezentatywnym okresie średnia cena rynkowa jest niższa niż 85 % prognozy referencyjnego określonego w art. 7 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013. W takim przypadku zakup odbywa się w drodze procedur przetargowych.
- (7) Zgodnie z art. 4 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1370/2013 Komisja może określić kwotę dopłat do prywatnego przechowywania produktów wymienionych w art. 17 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, otwierając procedurę przetargową lub ustalając z góry stawki dopłat.
- (8) Celem usprawnienia systemów interwencji publicznej i dopłat do prywatnego przechowywania podmioty gospodarcze składają oferty, oferty przetargowe i wnioski za pomocą metody udostępnionej przez agencję płatniczą.
- (9) W trosce o prawidłowe zarządzanie systemami należy ustalić zasady stosowania interwencji przy ustalonej cenie, procedur przetargowych w razie zakupu interwencyjnego, sprzedaży zapasów interwencyjnych lub określania maksymalnej kwoty dopłat do prywatnego przechowywania oraz ustalonych z góry stawek dopłat do prywatnego przechowywania, jak również zasady składania i kwalifikowalności ofert przetargowych, ofert i wniosków.
- (10) W celu poprawy skuteczności działania interwencji publicznej dzięki wykluczeniu wykorzystywania małych magazynów, które mogą być rozsiane w regionie, należy ustalić minimalne możliwości przechowywania dla miejsca przechowywania interwencyjnego, które jednak nie powinny być stosowane w przypadku, gdy miejsce przechowywania posiada dostęp do rzeki, morza lub połączenia kolejowego.
- (11) Ponieważ produkty objęte interwencją publiczną i dopłatami do prywatnego przechowywania różnią się pod względem produkcji lub okresu zbiorów oraz wymogów związanych z przechowywaniem, należy ustanowić szczegółowe warunki w odniesieniu do kwalifikowalności każdego produktu.
- (12) Mając na uwadze należyte zarządzanie interwencją publiczną i dopłatami do prywatnego przechowywania należy ustalić minimalną ilość, poniżej których agencji płatniczej nie wolno przyjąć oferty lub oferty przetargowej, w ramach zakupu czy też sprzedaży, i zdecydować, czy należałoby ustalić maksymalną kwotę dopłat do prywatnego przechowywania. Jeżeli jednak istniejące warunki i praktyki handlu hurtowego lub przepisy ochrony środowiska obowiązujące w danym państwie członkowskim uzasadniają zwiększenie minimalnych ilości w stosunku do ilości określonych w niniejszym rozporządzeniu, wówczas zainteresowana agencja płatnicza powinna mieć możliwość żądania tych zwiększonych ilości minimalnych w ramach zakupu po ustalonej cenie.
- (13) Aby zagwarantować rzetelność ofert lub ofert przetargowych składanych w ramach interwencji oraz zapewnić pożądany wpływ danego środka na rynek, zarówno w przypadku zakupu interwencyjnego po ustalonej cenie, jak i w ramach procedury przetargowej, należy określić wymogi dotyczące wnoszenia zabezpieczenia.
- (14) W dążeniu do skutecznego zarządzania systemem interwencji publicznej, należy przewidzieć wzajemne powiadamianie się o złożonych ofertach i ofertach przetargowych między państwami członkowskimi a Komisją. Należy zastosować odpowiednie środki dla zapewnienia uszanowania ograniczeń ilościowych ustalonych w art. 3 rozporządzenia (UE) nr 1370/2013.
- (15) Na podstawie otrzymanych ofert i ofert przetargowych można ustalić maksymalną cenę zakupu lub maksymalną kwotę dopłat do prywatnego przechowywania. Na rynku może jednak dojść do sytuacji, w której aspekty ekonomiczne lub inne czynniki spowodują konieczność zaniechania takich ustaleń i odrzucenia wszystkich złożonych ofert przetargowych.

- (16) W celu zagwarantowania jasnego i skutecznego funkcjonowania systemu interwencji publicznej konieczne jest ustalenie ogólnych zasad w zakresie wydawania polecenia dostawy i dostarczania produktów do miejsca przechowywania wskazanego przez agencję płatniczą. Dodatkowo, zważywszy na specyfikę sektorów zbóż i ryżu, wołowiny oraz masła i odtłuszczonego mleka w proszku, konieczne jest ustanowienie szczegółowych przepisów dla tych sektorów.
- (17) Mając na uwadze właściwe zarządzanie przechowywanymi zapasami interwencyjnymi oraz szczególne cechy sektora zbóż i ryżu, należy określić obowiązki państw członkowskich w odniesieniu do maksymalnej odległości miejsca przechowywania oraz wysokości kosztów poniesionych w przypadku przekroczenia tej odległości.
- (18) W celu stosowania wspólnych zasad wprowadzonych rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 907/2014⁽¹⁾, należy określić, że kontrole produktów w trakcie przechowywania mają być przeprowadzane zgodnie z art. 3 tego rozporządzenia. Protokół przejścia powinien być wydawany na podstawie przedmiotowych kontroli i analiz.
- (19) W trosce o jakość produktów przechowywanych w ramach interwencji publicznej, w przypadkach produktów niespełniających obowiązujących wymogów kwalifikowalności należy zobowiązać podmiot gospodarczy, aby je odebrał i pokrył wszelkie koszty poniesione w trakcie okresu, podczas którego produkty były przechowywane.
- (20) Na wypadek konieczności odkostnienia wołowiny, konieczne jest przyjęcie zasad szczególnych w celu uzupełnienia zasad ogólnych.
- (21) Należy ustanowić reguły płatności, zależnie od dostosowań cen wynikających z jakości produktu lub położenia miejsca przechowywania. Aby zapewnić podmiotom gospodarczym czas na dostosowanie się do nowego systemu interwencji publicznej, niektóre warunki dostosowania cen w odniesieniu do zbóż powinny mieć zastosowanie dopiero od początku roku gospodarczego 2017/2018.
- (22) Celem przedstawienia niezbędnych informacji na temat cech produktów oraz miejsca ich przechowywania agencje płatnicze posiadające zapasy interwencyjne przeznaczone do sprzedaży powinny sporządzać i publikować ogłoszenia o zaproszeniach do składania ofert przetargowych. W tym celu należy przewidzieć racjonalny okres między datą tego ogłoszenia a pierwszym terminem składania ofert przetargowych.
- (23) Na podstawie ofert przetargowych oraz sytuacji na rynku unijnym Komisja powinna podejmować decyzję o ustaleniu minimalnej ceny sprzedaży interwencyjnej lub nieustalaniu jej. Zgodnie z tą decyzją agencje płatnicze przyjmują lub odrzucają oferty przetargowe w odniesieniu do produktów przeznaczonych do sprzedaży. Należy przyjąć szczegółowe zasady w zakresie przydziałów wołowiny, masła i odtłuszczonego mleka w proszku.
- (24) W celu ułatwienia sprzedaży małych ilości pozostałych w miejscach przechowywania danego państwa członkowskiego oraz umożliwienia należytego zarządzania systemem, należy określić, że agencje płatnicze są upoważnione do otwarcia na własną odpowiedzialność procedury przetargowej sprzedaży takich ilości produktów objętych interwencją, z zastosowaniem zasad określonych z uwzględnieniem niezbędnych zmian w procedurach przetargowych otwartych przez Unię w celu zapewnienia równego dostępu wszystkim zainteresowanym stronom. Z tego samego powodu należy umożliwić agencjom płatniczym wystawianie do sprzedaży bezpośredniej ilości, których jakość uległa pogorszeniu lub których nie można byłoby ponownie zapakować po kontroli wizualnej w ramach sporządzania corocznej inwentaryzacji lub w trakcie kontroli po przejściu interwencyjnym.
- (25) Aby umożliwić prawidłowe monitorowanie dopłat do prywatnego przechowywania, należy określić informacje niezbędne do zawarcia umowy przechowywania, wraz z obowiązkami umawiających się stron oraz warunkami wprowadzania do przechowywania, w szczególności informacje umożliwiające właściwym organom odpowiedzialnym za kontrolę operacji związanych z przechowywaniem prowadzenie skutecznych inspekcji dotyczących warunków przechowywania. Należy również określić zasady dotyczące okresu przechowywania objętego umową.
- (26) Aby zapewnić sprawne funkcjonowanie systemu dopłat do prywatnego przechowywania, należy przyjąć zasady ogólne wydawania z przechowywania oraz zasady wypłacania dopłat do prywatnego przechowywania. W przypadku masła i odtłuszczonego mleka w proszku, z uwagi na specyfikę tych produktów, konieczne jest przyjęcie zasad szczególnych w celu uzupełnienia zasad ogólnych.

⁽¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 907/2014 z dnia 11 marca 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do agencji płatniczych i innych organów, zarządzania finansami, rozliczania rachunków, zabezpieczeń oraz stosowania euro (Dz.U. L 255 z 28.8.2014, s. 18).

- (27) W przypadku ustalonych z góry dopłat do prywatnego przechowywania należy przewidzieć okres refleksji, w celu umożliwienia oceny sytuacji na rynku przed powiadomieniem o podjęciu decyzji w sprawie wniosków o dopłaty. Ponadto, w stosownych przypadkach należy przewidzieć środki specjalne odnoszące się do rozpatrywanych wniosków w celu zapobieżenia nadużyciom systemu prywatnego przechowywania lub wykorzystaniu go do celów spekulacyjnych. Takie specjalne środki wymagają szybkiego działania, a Komisja powinna mieć możliwość działania bez stosowania procedury wspomnianej w art. 229 ust. 2 lub ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 oraz bezzwłocznego podejmowania wszelkich niezbędnych kroków.
- (28) W celu ochrony interesów finansowych Unii należy przyjąć odpowiednie środki kontroli służące zwalczaniu nieprawidłowości oraz oszustw finansowych. Środki te powinny obejmować pełną kontrolę administracyjną uzupełnioną przez kontrole na miejscu. Należy określić zakres środków kontroli, ich przedmiot i termin oraz sposób przygotowywania sprawozdań w celu zapewnienia sprawiedliwego i jednolitego podejścia we wszystkich państwach członkowskich.
- (29) Kwoty nienależnie wypłacone należy odzyskać zgodnie z rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) nr 908/2014 ⁽¹⁾.
- (30) W dążeniu do skutecznego zarządzania systemem interwencji publicznej i systemem dopłat do prywatnego przechowywania konieczne jest ustalenie, że państwa członkowskie powinny okresowo informować Komisję o stanie zapasów oraz o produktach przyjętych do miejsc przechowywania i wydanych z nich, a także o sytuacji w zakresie cen i wielkości produkcji produktów wyszczególnionych w art. 11 i 17 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.
- (31) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

TYTUŁ I

PRZEPISY OGÓLNE

ROZDZIAŁ I

Przepis wstępny

Artykuł 1

Zakres stosowania

1. Niniejsze rozporządzenie ustala zasady stosowania rozporządzeń (UE) nr 1308/2013 i (UE) nr 1370/2013 w odniesieniu do:

- a) zakupu i sprzedaży w ramach interwencji publicznej produktów wymienionych w art. 11 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013;
- b) przyznawania dopłat do prywatnego przechowywania produktów wymienionych w art. 17 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się nie naruszając szczegółowych przepisów ustanowionych rozporządzeniami wykonawczymi:

- a) otwierającymi procedurę przetargową zakupu produktów pochodzących z interwencji lub sprzedaż produktów z zapasów interwencyjnych; lub
- b) otwierającymi procedurę przetargową bądź też ustalającymi z góry stawki dopłat do prywatnego przechowywania.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 908/2014 z dnia 6 sierpnia 2014 r. ustanawiające zasady dotyczące stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do agencji płatniczych i innych organów, zarządzania finansami, rozliczania rachunków, przepisów dotyczących kontroli, zabezpieczeń i przejrzystości (Dz.U. L 255 z 28.8.2014, s. 59).

ROZDZIAŁ II

Wspólne zasady ogólne

Artykuł 2

Składanie i ważność ofert, ofert przetargowych oraz wniosków

1. Podmioty gospodarcze składają oferty i oferty przetargowe do interwencji publicznej, jak również oferty przetargowe i wnioski o dopłaty do prywatnego przechowywania za pomocą metody udostępnionej przez agencję płatniczą właściwego państwa członkowskiego.
2. Ważność oferty, oferty przetargowej lub wniosku jest uwarunkowana złożeniem dokumentów w języku urzędowym lub jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego, w którym są składane, i muszą one zawierać, w formularzu udostępnionym przez agencję płatniczą, przynajmniej następujące informacje:
 - a) nazwę podmiotu gospodarczego, adres i numer identyfikacyjny VAT w państwie członkowskim jego głównej działalności;
 - b) produkt lub rodzaj produktu, w stosownych przypadkach z obejmującym go kodem CN;
 - c) ilość, jakiej dotyczy oferta, oferta przetargowa lub wniosek, w stosownych przypadkach podlegająca ilościom minimalnym ustalonym w art. 5.
3. Oferta, oferta przetargowa ani wnioski nie zawierają żadnych dodatkowych warunków wprowadzonych przez podmiot gospodarczy, wykraczających poza te ustanowione w niniejszym rozporządzeniu lub w odpowiednim rozporządzeniu wykonawczym otwierającym procedurę przetargową lub ustalającym z góry stawki dopłat do prywatnego przechowywania.
4. W przypadku gdy termin składania ofert, ofert przetargowych lub wniosków przypada na dzień ustawowo wolny od pracy, to oferty, oferty przetargowe lub wnioski składa się najpóźniej w ostatnim dniu roboczym poprzedzającym dzień ustawowo wolny od pracy.
5. Oferty, oferty przetargowe lub wnioski złożone w sobotę, niedzielę lub dzień ustawowo wolny od pracy uważa się za dostarczone agencji płatniczej w pierwszym dniu roboczym następującym po dniu, w którym zostały złożone.
6. Ofert, ofert przetargowych ani wniosków nie wycofuje się ani nie zmienia po ich złożeniu.
7. Agencja płatnicza rejestruje ważne oferty, oferty przetargowe lub wnioski wraz z ujętymi w nich ilościami w dniu ich wpłynięcia.
8. Prawa i obowiązki wynikające z przyjęcia oferty, oferty przetargowej lub wniosku nie podlegają przeniesieniu.

TYTUŁ II

INTERWENCJA PUBLICZNA

ROZDZIAŁ I

Szczegółowe przepisy dotyczące interwencji publicznej

Artykuł 3

Miejsca przechowywania interwencyjnego

1. Minimalne możliwości przechowywania każdego miejsca przechowywania interwencyjnego („miejsce przechowywania”) wynoszą:
 - a) w przypadku zbóż: 5 000 ton, 7 500 ton od okresu interwencji publicznej 2017/2018, 10 000 ton od okresu 2018/2019, 15 000 ton od okresu 2019/2020;

- b) w przypadku ryżu: 5 000 ton, 7 500 od okresu interwencji publicznej 2017/2018, 10 000 ton od okresu 2018/2019;
- c) w przypadku masła i odtłuszczonego mleka w proszku: 400 ton, 600 ton od okresu interwencji publicznej 2017, 800 ton od okresu 2018.

Państwa członkowskie, w których średnia roczna produkcja zbóż wynosi mniej niż 20 mln ton, mogą od okresu 2019/2020 nadal stosować minimalne możliwości przechowywania w wysokości 10 000 ton.

2. Do celów niniejszego artykułu „minimalne możliwości przechowywania” oznaczają minimalne możliwości, które nie muszą być dostępne przez cały czas, ale są łatwo osiągalne w trakcie okresu, kiedy może być prowadzony zakup.

3. Agencja płatnicza może zastosować odstępstwo od ust. 1 wyłącznie jeśli wykaże, że określone w tym ustępie minimalne możliwości przechowywania są niedostępne, a zastępcze miejsce przechowywania posiada dostęp do rzeki, morza lub połączenia kolejowego.

Artykuł 4

Ustalanie kwalifikowalności produktów

1. Ustalanie kryteriów kwalifikowalności produktów w ramach interwencji publicznej podlega metodom ustanowionym w następujących przepisach:

- a) w odniesieniu do zbóż: w częściach I, II, III i IV załącznika I;
- b) w odniesieniu do ryżu: w części I załącznika II;
- c) w odniesieniu do wołowiny: w części I załącznika III;
- d) w odniesieniu do masła: w części I załącznika IV do niniejszego rozporządzenia i w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 273/2008 ⁽¹⁾;
- e) w odniesieniu do odtłuszczonego mleka w proszku: w części I załącznika V do niniejszego rozporządzenia i w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 273/2008.

2. Metody stosowane do oznaczania jakości zbóż oferowanych w ramach interwencji wspomniane w załączniku I będą odpowiadały metodom ustanowionym w najnowszej wersji obowiązujących w pierwszym dniu każdego roku gospodarczego norm unijnych bądź międzynarodowych, stosownie do przypadku.

ROZDZIAŁ II

Zakup produktów w ramach interwencji

Sekcja 1

Przepisy ogólne

Artykuł 5

Minimalne ilości produktów objęte ofertą lub ofertą przetargową

1. Minimalne ilości produktów objęte ofertą lub ofertą przetargową z przeznaczeniem do zakupu wynoszą:

- a) w odniesieniu do pszenicy zwyczajnej, jęczmienia i kukurydzy: 160 ton;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 273/2008 z dnia 5 marca 2008 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 w odniesieniu do metod analizy oraz oceny jakości mleka i przetworów mlecznych (Dz.U. L 88 z 29.3.2008, s. 1).

- b) w odniesieniu do pszenicy durum: 20 ton;
- c) w odniesieniu do ryżu: 40 ton;
- d) w odniesieniu do wołowiny: 20 ton;
- e) w odniesieniu do masła: 30 ton;
- f) w odniesieniu do odtłuszczonego mleka w proszku: 30 ton.

Państwa członkowskie, w których średnia roczna produkcja zbóż wynosi mniej niż 20 mln ton, mogą zdecydować o stosowaniu w odniesieniu do pszenicy zwyczajnej, jęczmienia i kukurydzy minimalnych ilości w wysokości 120 ton.

2. Agencja płatnicza może ustalić wyższy próg ilości minimalnej niż ustanowiona w ust. 1, kiedy jest to uzasadnione przez warunki i praktyki handlu hurtowego lub przepisy ochrony środowiska obowiązujące w danym państwie członkowskim.

Artykuł 6

Poziom zabezpieczenia wymagany przy zakupie produktów

Poziom zabezpieczenia wymagany zgodnie z art. 4 lit. a) rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/1238 przy składaniu oferty lub oferty przetargowej dotyczącej zakupu produktów w ramach interwencji publicznej ustala się jak następuje:

- a) w odniesieniu do zbóż: 20 EUR za tonę;
- b) w odniesieniu do ryżu: 30 EUR za tonę;
- c) w odniesieniu do wołowiny: 300 EUR za tonę;
- d) w odniesieniu do masła: 50 EUR za tonę;
- e) w odniesieniu do odtłuszczonego mleka w proszku: 50 EUR za tonę;

Artykuł 7

Warunki składania i ważności ofert i ofert przetargowych

1. Oferta lub oferta przetargowa jest ważna, jeśli spełnia wymogi ustanowione w art. 2 oraz, w przypadku procedury przetargowej, w rozporządzeniu wykonawczym otwierającym procedurę przetargową, o której mowa w art. 12. Poza tym spełnia ona również następujące warunki:

- a) zawiera przynajmniej następujące informacje:
 - (i) w odniesieniu do ryżu, wskazanie rodzaju i odmiany;
 - (ii) miejsce przechowywania produktu w czasie składania oferty lub oferty przetargowej, z wyjątkiem wołowiny;
 - (iii) w przypadku zbóż i ryżu, miejsce przechowywania, w odniesieniu do którego składana jest oferta lub oferta przetargowa;
 - (iv) w przypadku zbóż i ryżu, rok zbioru i obszar lub obszary produkcji na terytorium Unii;
 - (v) w przypadku masła i odtłuszczonego mleka w proszku, datę produkcji;
 - (vi) w przypadku masła i odtłuszczonego mleka w proszku, nazwę i numer zezwolenia udzielonego przedsiębiorstwu, które je wyprodukowało;
- b) podmiot gospodarczy złożył zabezpieczenie zgodnie z art. 4 lit. a) rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/1238;

- c) w przypadku zbóż i ryżu, podmiot gospodarczy deklaruje, co następuje:
- (i) że produkty pochodzą z Unii;
 - (ii) że oferta lub oferta przetargowa odnosi się do jednorodnej partii, która w przypadku ryżu musi obejmować ryż niełuskany tej samej odmiany;
 - (iii) czy po zbiorze stosowano jakiegokolwiek zabiegi, w stosownych przypadkach z wyszczególnieniem nazwy wykorzystanego produktu, i czy zastosowano go zgodnie z warunkami stosowania, wraz ze wskazaniem, że dany produkt jest dopuszczony na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 ⁽¹⁾.
2. Z wyjątkiem wołowiny, podmiot gospodarczy może wystąpić z wnioskiem, korzystając z formularza, o którym mowa w art. 2 ust. 2, o przejęcie produktów w miejscu, w którym są przechowywane w czasie składania oferty lub oferty przetargowej, pod warunkiem że miejsce to spełnia wymogi ustanowione w art. 7 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/1238 oraz art. 3 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 8

Kontrola ofert i ofert przetargowych przez agencję płatniczą

1. Agencja płatnicza decyduje o ważności przedłożonych ofert i ofert przetargowych na podstawie warunków ustanowionych w art. 2 i 7.

W przypadku gdy agencja płatnicza uzna ofertę lub ofertę przetargową za nieważną, powiadamia zainteresowany podmiot gospodarczy w ciągu trzech dni roboczych od daty jej otrzymania. W przypadku ofert, jeśli podmiot gospodarczy nie otrzyma takiego powiadomienia, ofertę uznaje się za ważną.

2. W przypadku zbóż i ryżu deklaracje określone w art. 7 ust. 1 lit. c) mogą być sprawdzone pod kątem zgodności środkami administracyjnymi po zweryfikowaniu przez agencję płatniczą ważności ofert lub ofert przetargowych, w razie potrzeby z pomocą agencji płatniczej odpowiedzialnej za miejsce przechowywania wskazane przez podmiot gospodarczy, zgodnie z art. 57 ust. 2.

Artykuł 9

Powiadamianie Komisji o ofertach i ofertach przetargowych

1. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o wszystkich ważnych ofertach i ofertach przetargowych w następujących terminach:

- a) w przypadku ofert nie później niż o godz. 12.00 (czasu brukselskiego) w każdy wtorek, w odniesieniu do ilości produktów objętych ważną ofertą w ciągu poprzedniego tygodnia i odpowiednią informacją.

W przypadku gdy oferowane ilości są bliskie ograniczeniom ustanowionym w art. 3 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1370/2013, Komisja informuje państwa członkowskie o dacie, od kiedy mają składać jej powiadomienia w każdym dniu roboczym.

Od tego dnia państwa członkowskie składają Komisji powiadomienia do godz. 14.00 (czasu brukselskiego) w każdym dniu roboczym, podając ilości oferowane do objęcia interwencją w dniu poprzednim.

- b) w przypadku procedury przetargowej w terminach określonych rozporządzeniem wykonawczym otwierającym procedurę przetargową.

2. Powiadomienia określone w ust. 1 lit. a) i b) nie zawierają nazwy podmiotu gospodarczego, adresu ani numeru identyfikacyjnego VAT, a w przypadku masła i odtłuszczonego mleka w proszku, nazwy i numeru zezwolenia udzielonego przedsiębiorstwu, które je wyprodukowało.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczące wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylające dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG (Dz.U. L 309 z 24.11.2009, s. 1).

3. W przypadku gdy dane państwo członkowskie nie powiadomi Komisji o ważnej ofercie lub ofercie przetargowej w stosownym terminie, o którym mowa w ust. 1 lit. a) i b), uznaje się, że powiadomiło Komisję o braku ofert.

Sekcja 2

Zakup po ustalonej cenie

Artykuł 10

Składanie ofert zakupu pszenicy zwyczajnej, masła i odtłuszczonego mleka w proszku po ustalonej cenie

Oferty składa się agencji płatniczej od początku okresów interwencji publicznej określonych w art. 12 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

Artykuł 11

Środki zapewniające przestrzeganie ograniczeń ilościowych

1. W celu przestrzegania ograniczeń ilościowych określonych w art. 3 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1370/2013, na mocy art. 3 ust. 6 lit. a) tego rozporządzenia Komisja decyduje:

- a) o zakończeniu zakupu interwencyjnego po ustalonej cenie;
- b) w przypadku gdy przejęcie całej oferowanej ilości prowadziłoby do przekroczenia maksymalnej ilości, o ustaleniu współczynnika przydziału mającego zastosowanie do całkowitej ilości zawartej w ofertach złożonych i zgłoszonych Komisji w odniesieniu do każdego podmiotu gospodarczego w dniu podjęcia decyzji;
- c) w stosownych przypadkach, o odrzuceniu jeszcze nierozstrzygniętych ofert, które złożono agencjom płatniczym państw członkowskich.

Komisja podejmuje decyzję w ciągu dwóch dni roboczych od dnia powiadomienia, o którym mowa w art. 9 ust. 1 lit. a) akapit pierwszy, i w ciągu pięciu dni roboczych od dnia powiadomienia, o którym mowa w art. 9 ust. 1 lit. a) akapit trzeci tego rozporządzenia.

Do celów niniejszego artykułu, jeśli termin powiadomienia przypada w dniu ustawowo wolnym od pracy dla Komisji, bieg terminu rozpoczyna się w pierwszym następnym dniu roboczym. W przypadku gdy w biegu terminu wydania decyzji przez Komisję występują takie dni ustawowo wolne od pracy, liczy się wyłącznie dni robocze Komisji.

2. Na zasadzie odstępstwa od art. 2 ust. 6, podmiot gospodarczy, do którego odnosi się współczynnik przydziału, o którym mowa w ust. 1 lit. b), może podjąć decyzję o wycofaniu swojej oferty w ciągu pięciu dni roboczych od daty wejścia w życie decyzji ustalającej współczynnik przydziału.

Sekcja 3

Zakup interwencyjny w drodze przetargu

Artykuł 12

Procedura przetargowa

1. Otwarcia procedury przetargowej zakupu produktów, o których mowa w art. 11 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, dokonuje się w drodze rozporządzenia wykonawczego otwierającego procedurę przetargową, które zawiera w szczególności co następuje:

- a) określenie przedmiotowych produktów, oraz
 - (i) w odniesieniu do ryżu, wskazanie rodzaju i odmiany;
 - (ii) w odniesieniu do wołowiny, czy przetarg dotyczy zakupu tusz do odkostnienia czy do przechowywania bez odkostnienia;

b) okres objęty przetargiem („okres przetargowy”) oraz, w razie potrzeby, różne podokresy składania ofert przetargowych.

2. Komisja może otworzyć procedurę przetargową w celu zakupu wołowiny określonej kategorii i z określonego państwa członkowskiego lub jego regionu na podstawie dwóch najbardziej aktualnych zarejestrowanych tygodniowych cen rynkowych, zgodnie z art. 13 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013. Komisja może również, zgodnie z art. 13 ust. 2 tego rozporządzenia, zamknąć taką procedurę przetargową na podstawie najbardziej aktualnych zarejestrowanych tygodniowych cen rynkowych.

3. Jeśli Komisja otworzy ograniczoną procedurę przetargową, o której mowa w art. 3 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1370/2013, rozporządzenie wykonawcze otwierające taką procedurę przetargową odnosi się do konkretnego państwa członkowskiego lub jego regionu(-ów) objętego(-ych) taką procedurą.

4. W przypadku ryżu procedura przetargowa może być ograniczona do konkretnych odmian jednego lub kilku rodzajów ryżu nieluskanego, a mianowicie: „ryż okrągłozłazisty”, „ryż średnioziarnisty”, „ryż długoziarnisty A” lub „ryż długoziarnisty B”, zdefiniowanych w części I pkt I.2 lit. a), b) lub c) załącznika II do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.

5. W odniesieniu do wołowiny stosuje się następujące reguły:

a) średnia cena rynkowa według kwalifikującej się kategorii w państwie członkowskim lub w jego regionie uwzględnia ceny klas U, R i O, przeliczone na klasę R3 przy użyciu współczynników przeliczeniowych określonych w załączniku III część II, w danym państwie członkowskim lub regionie interwencji;

b) średnie ceny rynkowe są rejestrowane zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1249/2008 ⁽¹⁾;

c) średnia cena rynkowa według kwalifikującej się kategorii w państwie członkowskim lub w jego regionie stanowi średnią cen rynkowych wszystkich klas określonych w lit. b), proporcjonalnie do udziału każdej z tych klas w uboju ogółem w danym państwie członkowskim lub w regionie.

Zjednoczone Królestwo obejmuje dwa następujące regiony interwencyjne:

(i) region I: Wielka Brytania;

(ii) region II: Irlandia Północna.

Artykuł 13

Składanie i ważność ofert przetargowych

1. Poza warunkami ogólnymi określonymi w art. 2 i 7, oferta przetargowa jest ważna pod warunkiem że wskazuje oferowaną cenę w euro za jednostkę miary danego produktu zaokrągloną do nie więcej niż dwóch miejsc po przecinku, bez uwzględnienia podatku VAT.

W odniesieniu do zbóż i ryżu, oferowana cena za tonę produktów odpowiada cenie za produkty minimalnej jakości w odniesieniu do zbóż zdefiniowanej w części II załącznika I do rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/1238, lub standardowej jakości w odniesieniu do ryżu zdefiniowanej w sekcji A załącznika III do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, z dostawą do miejsca przechowywania, bez rozładunku.

W przypadku masła i odtuszczonego mleka w proszku oferowana jest cena za 100 kg produktów z dostawą do punktu przeładunkowego miejsca przechowywania.

W przypadku wołowiny oferty przetargowe zawierają zaproponowaną cenę zgodnie z art. 12 ust. 5 lit. a) za tonę produktów klasy R3, z określeniem, czy odnosi się ona do mięsa z kością do odkostnienia, czy do przechowywania bez odkostniania.

2. Nie naruszając art. 15 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, oferowana cena nie przekracza poziomu ceny interwencyjnej określonego w art. 2 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1370/2013.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1249/2008 z dnia 10 grudnia 2008 r. ustanawiające szczegółowe zasady wdrożenia wspólnotowych skal klasyfikacji tusz wołowych, wieprzowych i baranich oraz raportowania ich cen (Dz.U. L 337 z 16.12.2008, s. 3).

*Artykuł 14***Decyzje w odniesieniu do ceny zakupu**

1. Na podstawie ofert przetargowych, o których powiadomiono Komisję zgodnie z art. 9, Komisja decyduje:
 - a) o nieustaleniu maksymalnej ceny zakupu; lub
 - b) o ustaleniu maksymalnej ceny zakupu.
2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, jest publikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

*Artykuł 15***Indywidualne decyzje w sprawie ofert przetargowych**

1. W przypadku nieustalenia maksymalnej ceny zakupu wszystkie oferty przetargowe zostają odrzucone.
2. W przypadku ustalenia maksymalnej ceny zakupu agencja płatnicza przyjmuje oferty nie przewyższające tej ceny. Pozostałe oferty zostają odrzucone.

Agencja płatnicza akceptuje wyłącznie oferty przetargowe, o których powiadomiono Komisję zgodnie z art. 9.

3. Agencja płatnicza podejmuje decyzje, o których mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, po opublikowaniu decyzji Komisji, o której mowa w art. 14 ust. 1.

Agencja płatnicza powiadamia podmioty gospodarcze o wyniku ich udziału w procedurze przetargowej w ciągu trzech dni roboczych od wejścia w życie wspomnianej decyzji Komisji.

Powiadomienie to nie jest obowiązkowe w przypadku przyjęcia oferty, o ile agencja płatnicza wydaje polecenie dostawy, o którym mowa w art. 17, w ciągu pięciu dni roboczych od wejścia w życie wspomnianej decyzji Komisji. W przypadku takiego przyjęcia oferty nie ma możliwości dalszego wydłużania terminu wydania polecenia dostawy, o którym mowa w art. 17 ust. 1 akapit drugi.

*Artykuł 16***Ograniczenie zakupu wołowiny**

Jeśli agencje płatnicze otrzymują oferty wołowiny w ilościach większych niż są w stanie przejąć, mogą ograniczyć zakup do ilości, które mogą przejąć na swoim terytorium lub na terytorium regionów interwencyjnych, o których mowa w art. 12 ust. 5.

W razie takiego ograniczenia agencje płatnicze zapewniają równy dostęp wszystkich zainteresowanych podmiotów.

*Sekcja 4***Dostawy i koszty transportu***Artykuł 17***Polecenie dostawy**

1. Po sprawdzeniu ważności oferty lub oferty przetargowej zgodnie z art. 8 i 13 agencja płatnicza wydaje polecenie dostawy w ciągu pięciu dni roboczych od terminu, o którym mowa w art. 11 ust. 1 akapit drugi, lub od wejścia w życie decyzji, o której mowa w art. 14 ust. 1.

Agencja płatnicza może postanowić o przedłużeniu terminu wydania polecenia dostawy w przypadku, gdy jest to konieczne ze względu na duże ilości przyjmowanych zbóż lub ryżu. Niemniej ostateczny termin dostawy produktów nie może być późniejszy niż 65 dni od upływu terminu lub wejścia w życie decyzji, o których mowa w akapicie pierwszym. W takim przypadku agencja płatnicza informuje zainteresowane podmioty gospodarcze.

2. Polecenie dostawy jest opatrzone datą i numerem oraz zawiera następujące informacje:
 - a) ilość, która ma być dostarczona;
 - b) ostateczny termin dostawy produktów;
 - c) miejsce przechowywania, do którego należy je dostarczyć;
 - d) cenę, po której przyjęto ofertę lub ofertę przetargową.
3. Polecenie dostawy dotyczy jedynie ilości, o których powiadomiono Komisję zgodnie z art. 9.

Artykuł 18

Szczegółowe przepisy dotyczące dostawy zbóż i ryżu

1. Agencja płatnicza wyznacza miejsce przechowywania, do którego zboża lub ryż mają zostać dostarczone po najniższych możliwych kosztach.
2. Dostawa do miejsca przechowywania nie może nastąpić później niż 60 dni od daty wydania polecenia dostawy. W zależności od przyjmowanych ilości, agencja płatnicza może jednak przedłużyć ten termin o nie więcej niż 14 dni. W takich przypadkach można przedłużyć również okres dostawy, o którym mowa w art. 17 ust. 1 akapit drugi. W takim przypadku agencja płatnicza informuje zainteresowane podmioty gospodarcze.
3. Podmiot gospodarczy ponosi koszty związane z następującymi badaniami przeprowadzanymi w odniesieniu do zbóż zgodnie z metodami określonymi w załączniku I część IV:
 - (i) test aktywności amylazy (test Hagberga);
 - (ii) badanie zawartości białka w pszenicy durum i pszenicy zwyczajnej;
 - (iii) test Zeleny'ego;
 - (iv) test przydatności do obróbki mechanicznej;
 - (v) analizy zanieczyszczeń.

Artykuł 19

Koszty transportu zbóż i ryżu

1. Koszt transportu zbóż lub ryżu z miejsca dotychczasowego przechowywania w chwili złożenia oferty lub oferty przetargowej do miejsca przechowywania określonego w poleceniu dostawy ponosi podmiot gospodarczy, do odległości 50 km.

Powyżej tej maksymalnej odległości dodatkowe koszty transportu ponosi agencja płatnicza, a następnie są one refundowane przez Komisję w wysokości 0,05 EUR na tonę i kilometr.

2. W przypadku gdy agencja płatnicza dokonuje zakupu zbóż lub ryżu w innym państwie członkowskim niż to, w którym je przechowuje, przy obliczaniu maksymalnej odległości, o której mowa w ust. 1, nie uwzględnia się odległości między miejscem przechowywania podmiotu gospodarczego a granicą państwa członkowskiego, w którym siedzibę ma agencja płatnicza dokonująca zakupu.

Artykuł 20

Szczegółowe przepisy dotyczące dostaw wołowiny

1. Cena zakupu wołowiny odpowiada cenie wołowiny dostarczonej do punktu ważenia na wejściu do miejsca przechowywania lub, w przypadku tusz do odkostnienia, do zakładu rozbioru mięsa.
2. Koszty rozładunku ponosi podmiot gospodarczy.
3. Podmiot gospodarczy dostarcza produkty nie później niż 15 dnia od daty wydania polecenia dostawy. W zależności od przyjmowanych ilości agencja płatnicza może jednak przedłużyć ten termin o nie więcej niż 7 dni. W takim przypadku agencja płatnicza informuje zainteresowane podmioty gospodarcze.

Artykuł 21

Szczegółowe przepisy w zakresie pakowania, dostaw i przechowywania masła i odtłuszczonego mleka w proszku

1. Masło jest pakowane i dostarczane w blokach o masie netto 25 kg zgodnie z wymogami ustanowionymi w części II załącznika IV.
2. Odtłuszczone mleko w proszku jest pakowane i dostarczane w torbach o masie netto 25 kg zgodnie z wymogami ustanowionymi w części II załącznika V.
3. Podmiot gospodarczy dostarcza masło i odtłuszczone mleko w proszku do punktu przeładunkowego miejsca przechowywania w ciągu 21 dni od daty wydania polecenia dostawy. W zależności od przyjmowanych ilości agencja płatnicza może jednak przedłużyć ten termin o nie więcej niż 7 dni. W takim przypadku agencja płatnicza informuje zainteresowane podmioty gospodarcze.

Masło i odtłuszczone mleko w proszku są dostarczane na paletach o jakości stosownej do przechowywania długoterminowego, które wymieniają się na podobne palety. Agencja płatnicza może również dopuścić inny równoważny system.

Koszty wyładunku masła lub odtłuszczonego mleka w proszku w punkcie przeładunkowym miejsca przechowywania ponosi agencja płatnicza.

4. Agencja płatnicza dopilnowuje, aby masło i odtłuszczone mleko w proszku były umieszczane i przechowywane na paletach, w sposób umożliwiający łatwą identyfikację partii i łatwy dostęp do nich.

Artykuł 22

Dostawa

1. Za datę dostawy uznaje się:
 - a) w przypadku zbóż, ryżu, masła i odtłuszczonego mleka w proszku: dzień, w którym potwierdzono przyjęcie całkowitej ilości objętej poleceniem dostawy przez wskazane miejsce przechowywania. Nie może to nastąpić wcześniej niż w dniu następującym po dacie wydania polecenia dostawy;
 - b) dla każdej przesyłki wołowiny: dzień dostarczenia do punktu ważenia miejsca przechowywania lub, w przypadku tusz do odkostnienia, do zakładu rozbioru mięsa.

2. Agencja płatnicza może zdecydować, że przejęcie zbóż, ryżu, masła lub odtłuszczonego mleka w proszku odbywa się w miejscu przechowywania, w którym produkty znajdowały się w chwili złożenia oferty lub oferty przetargowej, pod warunkiem że miejsce to spełnia wymogi ustanowione w art. 7 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/1238 oraz art. 3 niniejszego rozporządzenia. W takim przypadku datę dostawy stanowi dzień następujący po dacie wydania polecenia dostawy, który staje się odnośną datą do celów art. 18 ust. 2 lit. a) rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 908/2014.

3. Przejęcia produktów dokonuje agencja płatnicza lub jej przedstawiciel, który jest niezależny od podmiotu gospodarczego.

Sekcja 5

Kontrola i przejęcie

Artykuł 23

Protokół przejęcia

1. Protokół przejęcia sporządza agencja płatnicza, po dokonaniu wymaganych kontroli i analiz, potwierdzających spełnienie wymogów kwalifikowalności ustanowionych w art. 3 rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/1238. Protokół wskazuje co najmniej:

- a) dostarczone ilości i, w przypadku ryżu, odmianę;
- b) cechy charakterystyczne produktów ustalone w trakcie analiz, jeżeli mają one wpływ na obliczanie ceny;
- c) w stosownych przypadkach ilości, które nie zostały przejęte. W takich przypadkach podmiot gospodarczy zostaje odpowiednio powiadomiony.

2. Protokół przejęcia zostaje opatrzony datą i przesłany podmiotowi gospodarczemu i podmiotowi przechowującemu.

Artykuł 24

Obowiązki podmiotu gospodarczego

Produkty muszą spełniać wymogi kwalifikowalności ustanowione w art. 3 rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/1238. W przypadkach gdy w wyniku badań wykryto produkty niespełniające obowiązujących wymogów kwalifikowalności, podmiot gospodarczy:

- a) odbiera je na własny koszt;
- b) pokrywa koszty przechowywania produktów od dnia ich przyjęcia do miejsca przechowywania do dnia ich wydania.

Koszty ponoszone przez podmiot gospodarczy określa się na podstawie standardowych kosztów przyjęcia, wydania i przechowywania zgodnie z art. 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 906/2014 ⁽¹⁾.

Artykuł 25

Wymóg odkostnienia wołowiny

W przypadkach odkostnienia wymaganego jako warunek procedury przetargowej, agencja płatnicza zleca odkostnienie całej zakupionej wołowiny zgodnie z częścią III załącznika III.

⁽¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 906/2014 z dnia 11 marca 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do wydatków w zakresie interwencji publicznej (Dz.U. L 255 z 28.8.2014, s. 1).

Sekcja 6

Dostosowanie cen i płatności

Artykuł 26

Dostosowanie cen zbóż i ryżu

1. Dostosowywanie cen, o którym mowa w art. 2 ust. 2 i w art. 3 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1370/2013 odbywa się zgodnie z przepisami:
 - a) części V i VI załącznika I do niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do zbóż;
 - b) części II załącznika II do niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do ryżu.
2. W przypadku gdy agencja płatnicza przejmuje i przechowuje zboża i ryż w miejscu przechowywania zgodnie z art. 22 ust. 2, zastosowanie ma obniżka ceny zakupu o 5 EUR za tonę.

Artykuł 27

Płatności

1. Płatności za ilości zadeklarowane w protokole przejęcia dokonuje się nie później niż w 65 dni po dniu dostawy, o którym mowa w art. 22, z wyłączeniem sytuacji, w których wszczęto postępowanie administracyjne.
2. Płaci się wyłącznie za ilości faktycznie dostarczone i zaakceptowane. Jeśli jednak dostarczono ilości przekraczające ilość wskazaną w poleceniu dostawy, płaci się tylko za ilości wskazane w poleceniu dostawy.

ROZDZIAŁ III

Sprzedaż produktów przejętych w ramach interwencji

Artykuł 28

Otwarcie procedury przetargowej

1. Produkty przejęte w ramach interwencji publicznej i nadające się na sprzedaż podlegają sprzedaży w drodze procedury przetargowej.
2. Procedurę przetargową otwiera się rozporządzeniem wykonawczym otwierającym sprzedaż.

Pierwszy końcowy termin składania ofert przetargowych ustala się nie wcześniej niż na sześć dni po opublikowaniu tego rozporządzenia wykonawczego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

3. Można otwierać procedury przetargowe w celu sprzedaży produktów przechowywanych w jednym lub wielu regionach Unii lub państwa członkowskiego.
4. Rozporządzenie wykonawcze otwierające sprzedaż zawiera w szczególności następujące informacje:
 - a) określenie przedmiotowych produktów, w szczególności:
 - (i) w odniesieniu do ryżu, wskazanie rodzaju i odmiany;
 - (ii) w odniesieniu do wołowiny, przedmiotowe elementy;
 - b) okres objęty przetargiem („okres przetargowy”) oraz, w razie potrzeby, dodatkowe podokresy składania ofert przetargowych;

- c) w przypadku wołowiny, masła i odtłuszczonego mleka w proszku, minimalna ilość, jaką może obejmować oferta przetargowa;
- d) kwota zabezpieczenia, które należy wnieść przy składaniu oferty przetargowej.

Ponadto rozporządzenie wykonawcze może zawierać:

- a) całkowite ilości objęte procedurą przetargową;
 - b) w stosownych przypadkach, w odniesieniu do zbóż i ryżu, przepisy w zakresie kosztów transportu.
5. Procedury przetargowe mogą być ograniczone do określonych sposobów wykorzystania lub do określonych miejsc przeznaczenia, mogą również regulować sposób weryfikacji wykorzystania bądź przeznaczenia.

Artykuł 29

Ogłoszenie o zaproszeniu do składania ofert przetargowych i związane z nim uzgodnienia

1. Każda agencja płatnicza posiadająca dostępne na sprzedaż zapasy interwencyjne sporządza ogłoszenie o zaproszeniu do składania ofert przetargowych i publikuje je co najmniej cztery dni przed pierwszym dniem składania takich ofert.
2. Ogłoszenie o zaproszeniu do składania ofert zawiera w szczególności:
 - a) nazwę i adres agencji płatniczej wydającej zaproszenie do składania ofert przetargowych;
 - b) odniesienie do rozporządzenia wykonawczego otwierającego sprzedaż;
 - c) końcowy termin składania ofert przetargowych w odniesieniu do każdego częściowego zaproszenia do składania ofert;
 - d) dla każdego miejsca przechowywania nazwę i adres każdego podmiotu przechowującego i, w stosownych przypadkach:
 - (i) w odniesieniu do zbóż i ryżu, dostępne ilości w rozbiu na partie przeznaczone na sprzedaż podzielone w taki sposób, by zapewnić podmiotom równy dostęp, wraz z opisem jakości każdej partii przeznaczonej na sprzedaż;
 - (ii) w odniesieniu do wołowiny, dostępne ilości w podziale na elementy, zgodnie z częścią IV załącznika III, i datę dostawy;
 - (iii) w odniesieniu do masła i odtłuszczonego mleka w proszku, dostępne ilości i datę dostawy;
 - e) etap dostawy, o którym mowa w art. 30 ust. 1 lit. d) oraz, w stosownych przypadkach, rodzaj opakowania;
 - f) wszelkie znajdujące się w miejscu przechowywania urządzenia służące do ładowania na środki transportu;
 - g) w odniesieniu do masła, w stosownych przypadkach, dostępne ilości masła ze słodkiej śmietanki w każdym miejscu przechowywania, o którym mowa w załączniku IV część II pkt 2 lit. d).
3. Agencja płatnicza gwarantuje odpowiednie rozpowszechnianie zaproszeń do składania ofert przetargowych.
4. Agencja płatnicza dokłada wszelkich niezbędnych starań, by zagwarantować zainteresowanym podmiotom:
 - a) możliwość inspekcjonowania oraz pobierania i badania próbek zbóż i ryżu przeznaczonych na sprzedaż na własny koszt przed złożeniem oferty przetargowej;
 - b) możliwość skonsultowania, w stosownych przypadkach, wyników analiz, o których mowa w części IV załącznika I, w części I załącznika II, w części I załącznika IV lub w części I załącznika V.

Artykuł 30

Składanie i ważność ofert przetargowych

1. Oferta przetargowa jest ważna, jeśli spełnia wymogi ustanowione w art. 2 oraz w rozporządzeniu wykonawczym otwierającym sprzedaż. Poza tym spełnia ona również następujące warunki:
 - a) zawiera odniesienie do rozporządzenia wykonawczego otwierającego sprzedaż oraz do terminu wygaśnięcia podokresu składania ofert przetargowych;
 - b) w odniesieniu do wołowiny, zawiera wskazanie odpowiednich elementów;
 - c) w odniesieniu do zbóż i ryżu, wskazuje całkowitą ilość każdej partii przeznaczoną na sprzedaż;
 - d) wskazuje oferowaną cenę w euro za jednostkę miary danego produktu zaokrągloną do nie więcej niż dwóch miejsc po przecinku, bez uwzględnienia podatku VAT, odpowiednio:
 - (i) w przypadku zbóż i ryżu, za produkt załadowany na środek transportu;
 - (ii) w przypadku masła lub odtłuszczonego mleka w proszku, za produkt dostarczony na paletach do punktu przeładunkowego miejsca przechowywania lub, gdy to konieczne, na paletach załadowanych na środek transportu, gdy jest to samochód ciężarowy lub wagon kolejowy;
 - (iii) w przypadku wołowiny, za produkt dostarczony do punktu przeładunkowego miejsca przechowywania.
 - e) w przypadku wołowiny, masła i odtłuszczonego mleka w proszku, wskazuje, że odnosi się przynajmniej do minimalnej ilości określonej w rozporządzeniu wykonawczym otwierającym sprzedaż;
 - f) wskazuje miejsce przechowywania, gdzie znajduje się produkt, a w przypadku masła i odtłuszczonego mleka w proszku może wskazywać alternatywne miejsce przechowywania;
 - g) podmiot gospodarczy wniósł zabezpieczenie w kwocie określonej w rozporządzeniu wykonawczym otwierającym sprzedaż.
2. W odniesieniu do zbóż, oferowana cena odnosi się do minimalnej jakości, określonej w części II załącznika I do rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/1238 lub, w odniesieniu do ryżu, do standardowej jakości zdefiniowanej w sekcji A załącznika III do rozporządzenia (UE) nr 1308/2013.
3. W odniesieniu do wołowiny, masła i odtłuszczonego mleka w proszku, oferowana cena odnosi się do masy netto.

W odniesieniu do masła, w stosownych przypadkach, oferta przetargowa może określać, że odnosi się wyłącznie do masła ze słodkiej śmietanki, o którym mowa w art. 29 ust. 2 lit. g).

Artykuł 31

Powiadamianie Komisji o ofertach przetargowych

1. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o wszystkich ważnych ofertach przetargowych w terminach określonych w rozporządzeniu wykonawczym otwierającym sprzedaż.
2. Powiadomienia, o których mowa w ust. 1, nie zawierają nazwy podmiotu gospodarczego, adresu ani numeru identyfikacyjnego VAT.
3. W przypadku gdy dane państwo członkowskie nie powiadomi Komisji o ważnej ofercie przetargowej w stosownym terminie, o którym mowa w ust. 1, uznaje się, że powiadomiło Komisję o braku ofert.

*Artykuł 32***Ustalenie ceny sprzedaży**

1. Na podstawie ofert przetargowych, o których powiadomiono Komisję zgodnie z art. 31, Komisja decyduje, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 229 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013:

- a) o nieustaleniu minimalnej ceny sprzedaży; lub
- b) o ustaleniu minimalnej ceny sprzedaży.

W przypadku masła i odtłuszczonego mleka w proszku minimalna cena sprzedaży może się różnić w zależności od lokalizacji produktów oferowanych na sprzedaż.

2. Decyzja, o której mowa w ust. 1, jest publikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

*Artykuł 33***Indywidualne decyzje w sprawie ofert przetargowych**

- 1. W przypadku nieustalenia minimalnej ceny sprzedaży wszystkie oferty przetargowe zostają odrzucone.
- 2. W przypadku ustalenia minimalnej ceny sprzedaży agencje płatnicze odrzucają wszystkie oferty poniżej minimalnej ceny sprzedaży.

Agencja płatnicza akceptuje wyłącznie oferty przetargowe, o których powiadomiono Komisję zgodnie z art. 31.

3. Agencja płatnicza podejmuje decyzje, o których mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, po opublikowaniu decyzji Komisji, o której mowa w art. 32.

Agencja płatnicza powiadamia podmioty gospodarcze o wyniku ich udziału w procedurze przetargowej w ciągu trzech dni roboczych od wejścia w życie wspomnianej decyzji Komisji.

*Artykuł 34***Szczegółowe uregulowania w zakresie przydziałów wołowiny, masła i odtłuszczonego mleka w proszku**

1. W przypadku masła i odtłuszczonego mleka w proszku, zwycięzcą jest podmiot gospodarczy oferujący najwyższą cenę. O ile całkowita ilość nie zostanie rozdzielona, pozostałe ilości zostają przydzielone kolejnym podmiotom gospodarczym według oferowanych cen, poczynając od najwyższej.

2. W przypadku gdy zaakceptowanie oferty przetargowej prowadziłoby do zawarcia umów z przekroczeniem dostępnych w danym miejscu przechowywania ilości wołowiny, masła lub odtłuszczonego mleka w proszku, danemu podmiotowi gospodarczemu przydziela się jedynie dostępną ilość. Za zgodą zainteresowanego podmiotu gospodarczego możliwe jest jednak uzupełnienie przez agencję płatniczą pełnej ilości oferty produktami z innego miejsca przechowywania.

3. W przypadku gdy zaakceptowanie dwóch lub więcej ofert przetargowych zawierających tę samą cenę doprowadziłoby do zawarcia umów z przekroczeniem dostępnych w danym miejscu przechowywania ilości wołowiny, masła lub odtłuszczonego mleka w proszku, dostępną ilość przydziela się proporcjonalnie do ilości wskazanych w ofertach. Jeśli jednak taki przydział prowadziłby do wykorzystania ilości poniżej minimalnej ilości, o której mowa w art. 28 ust. 4 lit. c), przydział jest ustalany w drodze losowania poszczególnych partii.

4. W przypadku gdy zaakceptowanie każdej zwycięskiej oferty przetargowej prowadziłyby do pozostawienia w miejscu przechowywania mniejszej ilości wołowiny, masła lub odtłuszczonego mleka w proszku niż minimalna ilość, o której mowa w art. 28 ust. 4 lit. c), agencja płatnicza oferuje pozostałą ilość kolejnemu podmiotowi gospodarczemu, który zaproponował najwyższą cenę. Zwycięskim podmiotom gospodarczym zapewnia się opcję zakupu pozostałych ilości po minimalnej cenie sprzedaży.

5. Agencja płatnicza przydziela produkt na podstawie daty przyjęcia do miejsca przechowywania, począwszy od najstarszego produktu w ramach całkowitej ilości dostępnej we wskazanym przez podmiot gospodarczy miejscu przechowywania lub, zależnie od przypadku, od najstarszej ilości przechowywanego masła lub masła ze słodkiej śmietanki czy też elementów wołowiny dostępnych w chłodni wskazanej przez podmiot gospodarczy.

Artykuł 35

Płatności

Przed wydaniem produktu i z zachowaniem okresu określonego w art. 37 ust. 2, podmioty gospodarcze wpłacają agencji płatniczej kwotę odpowiadającą ich ofercie za każdą ilość, którą wycofują z miejsca przechowywania, według powiadomienia przez agencję płatniczą zgodnie z art. 33 ust. 3.

Artykuł 36

Sprzedaż przez państwa członkowskie

1. W państwie członkowskim, w którym nie otwarto żadnej procedury przetargowej w trybie art. 28, agencja płatnicza może z własnej inicjatywy otworzyć procedurę przetargową w celu sprzedaży produktów interwencyjnych, o ile ich łączna ilość pozostała we wszystkich jej miejscach przechowywania nie przekracza:

- a) w odniesieniu do każdego zboża: 10 000 ton;
- b) w odniesieniu do ryżu: 2 000 ton;
- c) w odniesieniu do wołowiny, masła lub odtłuszczonego mleka w proszku: 200 ton.

2. W przypadku procedury otwartej przez agencję płatniczą zgodnie z ust. 1 zastosowanie mają przepisy rozdziału II rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/1238 i niniejszego rozdziału, z wyłączeniem art. 28 ust. 2, art. 29 ust. 2 lit. b), art. 30 ust. 1 lit. a) i e), art. 31 i art. 32 ust. 2 niniejszego rozporządzenia. Przepisy art. 32 ust. 1 stosuje się do odpowiedniej decyzji państwa członkowskiego z odpowiednimi zmianami.

3. W ramach ilości określonych w ust. 1 agencje płatnicze mogą wystawiać bezpośrednio na sprzedaż produkty, których – według kontroli wizualnej w ramach sporządzania corocznej inwentaryzacji w trybie art. 3 ust. 3 akapit pierwszy lit. g) oraz art. 3 ust. 4 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 907/2014 lub kontroli po przejściu interwencyjnym – nie można byłoby ponownie zapakować lub ich jakość została obniżona.

4. Agencje płatnicze zapewniają równy dostęp dla wszystkich zainteresowanych podmiotów.

Artykuł 37

Polecenie wydania

1. Po wpłaceniu kwoty wspomnianej w art. 35 agencja płatnicza wydaje polecenie wydania ze wskazaniem:

- a) ilości, której dotyczyła wpłacona kwota;

- b) miejsca przechowywania, w którym znajduje się produkt;
 - c) ostatecznego terminu wydania produktów.
2. Podmioty gospodarcze wycofują przydzielony im produkt w ciągu 30 dni od powiadomienia, o którym mowa w art. 33 ust. 3. Po upływie tego okresu wszelkie koszty i ryzyko ponosi podmiot gospodarczy.

Artykuł 38

Wydanie masła i odtłuszczonego mleka w proszku

1. Z chwilą wydania produktu z miejsca przechowywania i w przypadku dostawy poza miejscem przechowywania, agencja płatnicza udostępnia masło i odtłuszczone mleko w proszku na paletach, w punkcie przeładunkowym miejsca przechowywania, załadowanych na środek transportu, gdy jest to samochód ciężarowy lub wagon kolejowy. Towarzyszące koszty ponosi agencja płatnicza.
2. Podmiot gospodarczy zwraca agencji płatniczej palety o równorzędnej jakości przy wydaniu z miejsca przechowywania. Może również przyjąć wraz z agencją płatniczą inne równoważne uzgodnienie.
3. Wszelkie koszty rozmieszczenia na środku transportu lub zdjęcia z palet ponosi podmiot gospodarczy przejmujący masło lub odtłuszczone mleko w proszku.

TYTUŁ III

DOPLĄTY DO PRYWATNEGO PRZECHOWYWANIA

ROZDZIAŁ I

Szczegółowe uregulowania dopłat do prywatnego przechowywania

Sekcja I

Przepisy ogólne

Artykuł 39

Otwarcie procedury przetargowej i ustalanie z góry stawki dopłat

1. Rozporządzenie wykonawcze otwierające procedurę przetargową lub ustalające z góry stawki dopłat może zawierać następujące informacje:
 - a) produkt lub rodzaj produktu, w stosownych przypadkach z obejmującym go kodem CN;
 - b) w przypadku ustalonych z góry stawek dopłat, kwotę dopłat do przechowywania na jednostkę miary produktów objętych dopłatami;
 - c) jednostkę miary ilości;
 - d) czy oferta przetargowa lub ustalona z góry stawka dopłat odnosi się do produktów już przechowywanych;
 - e) w przypadku ofert przetargowych, okres objęty przetargiem („okres przetargowy”) oraz, w razie potrzeby, różne podokresy składania ofert, a w przypadku ustalonej z góry stawki dopłat – okres składania wniosków;
 - f) okres przechowywania;
 - g) globalną ilość, w stosownych przypadkach;

- h) minimalną ilość ujętą w ofercie przetargowej lub wniosku;
- i) kwotę zabezpieczenia na jednostkę miary dla ofert przetargowych, a w stosownych przypadkach dla wniosków;
- j) okresy wprowadzania do przechowywania i wydawania z przechowywania;
- k) specyfikacje wymagane na opakowaniu, o ile mają zastosowanie.

2. W przypadku ograniczenia przyznawania dopłat do prywatnego przechowywania do określonych państw członkowskich lub regionów państwa członkowskiego, o którym mowa w art. 18 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, oferty przetargowe i wnioski mogą być składane jedynie w danym(-ych) państwie(-ach) członkowskim(-ch).

3. W przypadku ofert przetargowych wymaga się upływu przynajmniej sześciu dni między wejściem w życie rozporządzenia wykonawczego otwierającego procedurę przetargową a pierwszym terminem składania ofert przetargowych.

Artykuł 40

Składanie i ważność ofert przetargowych oraz wniosków o dopłaty do prywatnego przechowywania

Oferta przetargowa lub wniosek o dopłaty do prywatnego przechowywania jest ważny(-a), jeżeli spełnia wymogi ustanowione w art. 2 oraz następujące warunki:

- a) zawiera przynajmniej następujące informacje:
 - (i) odniesienie do rozporządzenia wykonawczego otwierającego procedurę przetargową lub ustalającego z góry stawki dopłat do prywatnego przechowywania;
 - (ii) okres przechowywania, o ile wymaga tego rozporządzenie wykonawcze otwierające procedurę przetargową lub ustalające z góry stawki dopłat do prywatnego przechowywania;
 - (iii) ilość produktów objętą ofertą przetargową lub wnioskiem;
 - (iv) w przypadku produktów już przechowywanych, nazwę i adres każdego z miejsc prywatnego przechowywania, umiejscowienie poszczególnych partii, kadzi i silosów w miejscu przechowywania wraz odpowiadającymi im ilościami, a w stosownych przypadkach numer identyfikacyjny zatwierdzonego przedsiębiorstwa;
 - (v) w przypadku ofert przetargowych, datę wygaśnięcia podokresów ich składania;
 - (vi) w przypadku ofert przetargowych, kwotę dopłaty w euro na jednostkę miary danego produktu zaokrągloną do nie więcej niż dwóch miejsc po przecinku, bez uwzględnienia podatku VAT;
- b) podmiot gospodarczy wniósł zabezpieczenie w kwocie określonej w rozporządzeniu wykonawczym otwierającym procedurę przetargową lub ustalającym z góry stawki dopłat.

Artykuł 41

Kontrola ofert przetargowych i wniosków przez agencję płatniczą

1. Agencja płatnicza decyduje o ważności przedłożonych ofert przetargowych i wniosków na podstawie warunków ustanowionych w art. 2 i 40.
2. W przypadku gdy agencja płatnicza zdecyduje, że oferta przetargowa lub wniosek są nieważne, powiadamia zainteresowany podmiot gospodarczy w ciągu trzech dni roboczych od daty otrzymania oferty przetargowej lub wniosku.

Artykuł 42

Powiadamianie Komisji o ofertach przetargowych i wnioskach

1. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o wszystkich ważnych ofertach przetargowych i wnioskach w następujących terminach:
 - a) w przypadku ofert przetargowych stosuje się terminy określone w rozporządzeniu wykonawczym otwierającym procedurę przetargową;
 - b) w przypadku wniosków powiadomienia składa się nie później niż o godz. 12.00 (czasu brukselskiego) w każdy wtorek, w odniesieniu do ilości produktów objętych ważnym wnioskiem w ciągu poprzedniego tygodnia wraz z odpowiednimi informacjami. Komisja może zażądać częstszego składania powiadomień, jeśli takie informacje są niezbędne dla zarządzania systemem.
2. Powiadomienia, o których mowa w ust. 1 lit. a) i b), nie zawierają nazwy podmiotu gospodarczego, adresu ani numeru identyfikacyjnego VAT.
3. W przypadku gdy dane państwo członkowskie nie powiadomi Komisji o ważnej ofercie przetargowej lub wniosku w stosownym terminie, o którym mowa w ust. 1 lit. a) i b), uznaje się, że powiadomiło Komisję o braku ofert lub wniosków.

Sekcja II

Ustalanie stawki dopłat do prywatnego przechowywania w drodze procedury przetargowej

Artykuł 43

Decyzje o maksymalnej kwocie dopłat do prywatnego przechowywania

1. Na podstawie ofert przetargowych, o których powiadomiono Komisję zgodnie z art. 42, Komisja decyduje zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1370/2013:
 - a) o nieustalaniu maksymalnej kwoty pomocy; lub
 - b) o ustaleniu maksymalnej kwoty pomocy.
2. W przypadku gdy przetarg podlega globalnej ilości, o której mowa w art. 39 ust. 1 lit. g), i jeśli przydzielenie całkowitych ilości, dla których oferowano tę kwotę, prowadziłyby do przekroczenia globalnej ilości, Komisja podejmuje, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 229 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, decyzję o ustaleniu współczynnika przydziału. Współczynnik ma zastosowanie do ofert przetargowych otrzymanych na poziomie maksymalnej kwoty dopłat.

Na zasadzie odstępstwa od art. 2 ust. 6 podmiot gospodarczy, do którego odnosi się współczynnik przydziału, może podjąć decyzję o wycofaniu swojej oferty w ciągu 10 dni roboczych od daty wejścia w życie decyzji ustalającej współczynnik przydziału.

3. Decyzja w sprawie pomocy, o której mowa w ust. 1 i 2, jest publikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 44

Indywidualne decyzje w sprawie ofert przetargowych

1. W przypadku nieustalenia maksymalnych kwot dopłat do prywatnego przechowywania, wszystkie oferty przetargowe zostają odrzucone.

2. W przypadku ustalenia maksymalnych kwot dopłat agencja płatnicza przyjmuje oferty równe tej kwocie lub od niej niższe, nie naruszając art. 43 ust. 2. Pozostałe oferty zostają odrzucone.

Agencja płatnicza akceptuje wyłącznie oferty przetargowe, o których powiadomiono Komisję zgodnie z art. 42.

3. Agencja płatnicza podejmuje decyzje, o których mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu, po opublikowaniu decyzji Komisji, o której mowa w art. 43 ust. 1.

Agencja płatnicza powiadamia podmioty gospodarcze o wyniku ich udziału w procedurze przetargowej w ciągu trzech dni roboczych od wejścia w życie wspomnianej decyzji Komisji.

Sekcja III

Ustalanie z góry stawki dopłat do prywatnego przechowywania

Artykuł 45

Decyzje w sprawie wniosków o ustalone z góry stawki dopłat do prywatnego przechowywania

1. W przypadku produktów już przechowywanych ważny wniosek uznaje się za zaakceptowany ósmego dnia roboczego po wpłynięciu tego wniosku, o ile Komisja nie podjęła w tym czasie decyzji zgodnie z ust. 3.

2. W przypadku produktów dotąd nieprzechowywanych agencja płatnicza powiadamia podmiot gospodarczy o decyzji w sprawie zaakceptowania ważnego wniosku ósmego dnia roboczego po wpłynięciu tego wniosku, o ile Komisja nie podjęła w tym czasie decyzji zgodnie z ust. 3.

3. Jeżeli analiza sytuacji wykazuje nadużycie systemu prywatnego przechowywania lub wskazuje na groźbę nadużycia lub spekulacji, Komisja może, bez odwoływania się do procedury, o której mowa w art. 229 ust. 2 lub ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, zdecydować o:

- a) zawieszeniu stosowania systemu na nie więcej niż pięć dni roboczych; wnioski złożone w tym okresie zostają odrzucone;
- b) ustaleniu jednolitego współczynnika procentowego, o jaki zmniejszone będą ilości wskazane we wnioskach, w stosownych przypadkach, z zastrzeżeniem zachowania minimalnych ilości objętych umową;
- c) odrzuceniu wniosków złożonych przed okresem zawieszenia, których zaakceptowanie przypadałoby na okres zawieszenia.

Na zasadzie odstępstwa od art. 2 ust. 6 podmiot gospodarczy, do którego odnosi się przepis akapitu pierwszego lit. b), może podjąć decyzję o wycofaniu swojej oferty w ciągu 10 dni roboczych od daty wejścia w życie decyzji ustalającej współczynnik procentowy redukcji.

Sekcja IV

Wprowadzanie produktów do przechowywania prywatnego

Artykuł 46

Informacje o miejscu prywatnego przechowywania produktów dotąd nieprzechowywanych

Po otrzymaniu powiadomienia, o którym mowa w art. 44 ust. 3 akapit drugi, lub powiadomienia o decyzji, o którym mowa w art. 45 ust. 2, podmiot gospodarczy powiadamia agencję płatniczą o terminie przyjęcia produktów do miejsca przechowywania, nazwie i adresie każdego z miejsc prywatnego przechowywania i odpowiednich ilościach. Informacje te muszą wpłynąć do agencji płatniczej przynajmniej na pięć dni przed rozpoczęciem wprowadzania pierwszej partii produktów do przechowywania. Agencja płatnicza może przyjąć okres skrócony poniżej pięciu dni roboczych.

*Artykuł 47***Wprowadzanie do przechowywania produktów dotąd nieprzechowywanych**

1. Produkty są wprowadzane do przechowywania w ciągu 28 dni po otrzymaniu powiadomienia, o którym mowa w art. 44 ust. 3 akapit drugi w przypadku ofert przetargowych, lub powiadomieniu o decyzji, o którym mowa w art. 45 ust. 2 w przypadku wniosków.
2. W odniesieniu do mięsa wprowadzanie do przechowywania każdej pojedynczej partii z ilości ujętej w ofercie przetargowej lub wniosku, rozpoczyna się w dniu, w którym przejdzie ona pod kontrolę właściwego organu. Ten dzień stanowi datę, kiedy ustala się masę netto świeżego **lub** schłodzonego produktu:
 - a) w miejscu prywatnego przechowywania, gdy produkt zostaje na miejscu zamrożony;
 - b) w miejscu zamrożenia, gdy produkt zostaje zamrożony w odpowiednim zakładzie poza miejscem prywatnego przechowywania.
3. Wprowadzanie do przechowywania uznaje się za zakończone w dniu, w którym ostatnią pojedynczą partią ilości objętej ofertą przetargową lub wnioskiem wprowadzono do przechowywania.

ROZDZIAŁ II

Umowy przechowywania

Sekcja I

Zawieranie umów*Artykuł 48***Okres przechowywania objętego umową**

1. Okres przechowywania objętego umową rozpoczyna się w dniu następującym po:
 - a) dacie powiadomienia, o którym mowa w art. 44 ust. 3, lub dacie otrzymania ważnego wniosku, nie naruszając art. 45 ust. 1, w odniesieniu do produktów już przechowywanych;
 - b) dacie uznania wprowadzania do przechowywania za zakończone zgodnie z art. 47 ust. 3, w odniesieniu do produktów dotąd nieprzechowywanych.
2. Ostatni dzień okresu przechowywania objętego umową może być ustalony w drodze rozporządzenia wykonawczego otwierającego procedurę przetargową lub ustalającego z góry stawki dopłat do prywatnego przechowywania zgodnie z art. 39 ust. 1 lit. f).

Na zasadzie odstępstwa od art. 3 ust. 4 rozporządzenia Rady (EWG, Euratom) nr 1182/71 ⁽¹⁾, jeżeli ostatni dzień okresu przechowywania objętego umową przypada na sobotę, niedzielę lub dzień ustawowo wolny od pracy, okres ten kończy się wraz z upływem ostatniej godziny tego dnia.

*Artykuł 49***Zawieranie umów**

Umowy są zawierane między agencją płatniczą państwa członkowskiego, na którego terytorium produkty są lub będą przechowywane, a podmiotami gospodarczymi spełniającymi wymogi określone w art. 2 rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/1238, których ofertę przetargową lub wniosek przyjęto.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG, Euratom) nr 1182/71 z dnia 3 czerwca 1971 r. określające zasady mające zastosowanie do okresów, dat i terminów (Dz.U. L 124 z 8.6.1971, s. 1).

Umowy są zawierane w odniesieniu do ilości faktycznie wprowadzonych do przechowywania („ilość objęta umową”) nieprzekraczających ilości, o których mowa w art. 44 ust. 3 akapit drugi w przypadku ofert przetargowych, lub ilości określonych we wniosku w przypadku produktów już przechowywanych, lub ilości określonych w powiadomieniu o decyzji, o którym mowa w art. 45 ust. 2 w przypadku wniosków dotyczących produktów dotąd nieprzechowywanych.

Jeżeli ilość faktycznie wprowadzona do przechowywania wynosi poniżej 95 % ilości wskazanych w ofercie przetargowej lub wniosku lub ilości wynikającej z zastosowania art. 45 ust. 3 lit. b), umowy nie zawiera się.

Umowy nie zawiera się w przypadku braku potwierdzenia kwalifikowalności produktów.

Artykuł 50

Powiadamianie o zawarciu umów

Agencja płatnicza powiadamia zwycięski podmiot gospodarczy o uznaniu umowy za zawartą w ciągu pięciu dni roboczych od wystawienia sprawozdania z kontroli, o którym mowa w art. 61 ust. 1, pod warunkiem że wpłynęły wszystkie dokumenty niezbędne do zawarcia umowy.

Datą zawarcia umowy jest dzień, w którym agencja płatnicza powiadamia podmiot gospodarczy.

Sekcja II

Elementy umowy i obowiązki podmiotu gospodarczego

Artykuł 51

Elementy umowy

Umowę rozumie się jako zawierającą, w stosownych przypadkach, elementy określone w art. 52, jak również określone w:

- a) odpowiednich przepisach rozporządzenia wykonawczego otwierającego procedurę przetargową i w treści oferty przetargowej; lub
- b) odpowiednich przepisach rozporządzenia wykonawczego ustalającego z góry stawki dopłat i w treści wniosku.

Artykuł 52

Obowiązki podmiotu gospodarczego

1. Umowa musi uwzględniać przynajmniej następujące obowiązki podmiotu gospodarczego:
 - a) obowiązek wprowadzenia i przechowywania ilości objętych umową w okresie przechowywania objętym umową na własne ryzyko oraz koszt w warunkach zapewniających utrzymanie cech produktów, o których mowa w art. 3 rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/1238, bez:
 - (i) zamieniania przechowywanych produktów na inne, z wyjątkiem cukru zgodnie z ust. 3;
 - (ii) lub bez przenoszenia ich do innego miejsca prywatnego przechowywania, czy też, w przypadku cukru, do innego silosu;
 - b) obowiązek zachowania dokumentów z ważenia sporządzonych w czasie przyjęcia do miejsca prywatnego przechowywania;
 - c) obowiązek przesłania agencji płatniczej dokumentów dotyczących operacji związanych z wprowadzaniem do przechowywania, z uwzględnieniem umiejscowienia partii, kadzi i silosów w miejscu przechowywania wraz odpowiadającymi im ilościami, nie później niż pięć dni roboczych po dniu wprowadzenia do przechowywania, o którym mowa w art. 47 ust. 3;

- d) obowiązek umożliwienia agencji płatniczej kontroli w dowolnym czasie w celu sprawdzenia, czy zobowiązania zawarte w umowie są dotrzymane;
- e) obowiązek zapewnienia łatwego dostępu do przechowywanych produktów i ich indywidualnej identyfikacji według przechowywanych partii, kadzi i silosów.
2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 lit. a) ppkt (ii) niniejszego artykułu agencja płatnicza może zezwolić na przeniesienie przechowywanych produktów pod następującymi warunkami:
- (i) na uzasadniony wniosek podmiotu gospodarczego, w przypadku serów objętych chronioną nazwą pochodzenia (ChNP) lub chronionym oznaczeniem geograficznym (ChOG);
- (ii) na uzasadniony wniosek podmiotu gospodarczego, w wyjątkowych przypadkach, w odniesieniu do pozostałych produktów.
3. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 lit. e) cukier objęty umową może być przechowywany w silosie wskazanym przez podmiot gospodarczy razem z innym cukrem, pod warunkiem że ilość objęta umową pozostaje we wskazanym silosie przez cały okres przechowywania objętego umową, zgodnie z art. 8 ust. 1 rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/1238.
4. Na żądanie podmiot gospodarczy udostępnia agencji płatniczej odpowiedzialnej za kontrolę wszelkie dokumenty, dotyczące każdej umowy, umożliwiając w szczególności weryfikację następujących informacji o przechowywanych produktach:
- a) numer identyfikacyjny zatwierdzonego przedsiębiorstwa, a w razie potrzeby, państwo członkowskie produkcji;
- b) pochodzenie i data produkcji produktu lub w przypadku cukru – rok gospodarczy produkcji, a w przypadku mięsa – data uboju;
- c) data wprowadzenia do przechowywania;
- d) masa i, w przypadku mięsa, liczba zapakowanych części;
- e) adres miejsca prywatnego przechowywania oraz dane pozwalające na łatwe zidentyfikowanie produktu w miejscu prywatnego przechowywania, lub, w przypadku cukru luzem, na zidentyfikowanie silosu wskazanego przez podmiot gospodarczy;
- f) dzień zakończenia okresu przechowywania objętego umową oraz datę faktycznego wydania z przechowywania objętego umową.
5. Podmiot gospodarczy lub, w stosownych przypadkach, podmiot przechowujący, prowadzi w miejscu przechowywania rejestr umów według ich numerów, zapisując dla każdej z nich:
- a) identyfikację produktów wprowadzonych do przechowywania według partii, kadzi i silosu;
- b) daty wprowadzenia do przechowywania i wydania z przechowywania;
- c) ilość produktów według partii, kadzi i silosu;
- d) umiejscowienie produktów w miejscu przechowywania według partii, kadzi i silosu.

ROZDZIAŁ III

Wydanie produktów z przechowywania i wypłata dopłat do prywatnego przechowywania

Sekcja I

Wydanie produktów z przechowywania

Artykuł 53

Wydanie z przechowywania

1. Wydawanie z przechowywania można rozpocząć w dniu następującym po ostatnim dniu okresu przechowywania objętym umową, lub ewentualnie od dnia określonego w rozporządzeniu wykonawczym otwierającym procedurę przetargową lub ustalającym z góry stawki dopłat do prywatnego przechowywania.

2. Wydawanie z przechowywania prowadzi się całymi partiami, o ile agencja płatnicza nie dopuści wydawania mniejszych ilości.

Jednak w przypadku produktów zaplombowanych, o których mowa w art. 60, wydawanie musi zawsze obejmować całą ilość zaplombowaną.

3. Jeżeli w rozporządzeniu wykonawczym otwierającym procedurę przetargową lub ustalającym z góry stawki dopłat okres przechowywania objętego umową określono jako pewną liczbę dni, podmiot gospodarczy powiadamia agencję płatniczą o zamiarze podjęcia wycofywania produktów z przechowywania, wskazując odnośne partie/kadzie/silosy, co najmniej na pięć dni roboczych przed rozpoczęciem operacji wydawania.

Agencja płatnicza może przyjąć okres krótszy niż pięć dni roboczych.

Sekcja II

Płatności

Artykuł 54

Wniosek o wypłatę dopłat do prywatnego przechowywania

Podmiot gospodarczy składa wniosek o wypłatę w ciągu trzech miesięcy od zakończenia okresu przechowywania objętego umową.

Artykuł 55

Wypłata dopłat do prywatnego przechowywania

Wypłaty dopłat dokonuje się nie później niż 120 dni po dacie złożenia wniosku o wypłatę, pod warunkiem że spełniono wszystkie zobowiązania umowne.

Jednak w przypadku, gdy podjęto postępowanie administracyjne, wypłatę wstrzymuje się do czasu uznania uprawnień do otrzymania dopłaty.

TYTUŁ IV

KONTROLE I KARY

ROZDZIAŁ I

Kontrole

Artykuł 56

Przepisy ogólne w sprawie kontroli dotyczących interwencji publicznej oraz dopłat do prywatnego przechowywania

1. Agencje płatnicze dokładają wszelkich starań, aby dopilnować zgodności z wymaganiami dotyczącymi interwencji publicznej oraz dopłat do prywatnego przechowywania ustanowionymi w rozporządzeniu delegowanym (UE) 2016/1238, niniejszym rozporządzeniu i rozporządzeniach wykonawczych, o których mowa w art. 1 ust. 2 lit. a) oraz b) niniejszego rozporządzenia.

Środki te obejmują pełną kontrolę administracyjną ofert i ofert przetargowych w ramach interwencji publicznej oraz wniosków o dopłaty do prywatnego przechowywania, uzupełnioną określonymi w niniejszym tytule kontrolami na miejscu z wglądem w dokumenty i kontrolami fizycznymi.

2. Kontrola masy produktów dostarczonych na potrzeby interwencji publicznej oraz, w przypadku dopłat do prywatnego przechowywania, ilości objętych umową odbywa się w obecności urzędników agencji płatniczej.
3. Fizyczne próbki na potrzeby zbadania jakości i składu produktów oferowanych w ramach interwencji publicznej oraz dopłat do prywatnego przechowywania są pobierane przez urzędników agencji płatniczej lub w ich obecności.
4. Do celów ścieżki audytu, wszystkie zapisy inwentaryzacyjne i finansowe oraz dokumenty sprawdzane przez agencję płatniczą zostają ostemplowane lub parafowane w trakcie wizyty kontrolnej. W przypadku kontroli zapisów elektronicznych, zapis przeprowadzonych kontroli zamieszcza się w aktach kontroli w formacie papierowym lub elektronicznym. Zapisy takie udostępnia się na żądanie Komisji.

Artykuł 57

Przepisy szczegółowe w sprawie kontroli dotyczących interwencji publicznej

1. Bez uszczerbku dla kontroli wymaganych niniejszym rozporządzeniem w przypadku przejęcia produktów, kontrole zapasów interwencyjnych prowadzi się zgodnie z art. 3 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 907/2014.
2. W przypadku miejsca przechowywania, o którym mowa w art. 7 ust. 1 lit. a) ppkt (ii), znajdującego się w innym państwie członkowskim niż to, w którym złożono ofertę bądź ofertę przetargową, agencja płatnicza, która ją przyjęła, może zwrócić się o pomoc do agencji płatniczej odpowiedzialnej za to miejsce przechowywania, włącznie z kontrolą na miejscu. Pomocy udziela się w terminie określonym przez agencję płatniczą, która przyjęła ofertę lub ofertę przetargową.
3. W przypadku wołowiny kontrole prowadzi się zgodnie z częściami I i III załącznika III.

Artykuł 58

Przepisy szczegółowe w sprawie kontroli dotyczących interwencji publicznej w odniesieniu do zbóż i ryżu

1. Niezależnie od przepisów art. 56 ust. 2, dostarczone ilości waży się w obecności podmiotu gospodarczego i przedstawiciela agencji płatniczej, który jest niezależny od podmiotu gospodarczego.

Jeśli jednak przedstawiciel agencji płatniczej jest jednocześnie podmiotem przechowującym, agencja płatnicza przeprowadza w ciągu 30 dni od daty dostarczenia kontrolę obejmującą przynajmniej kontrolę objętościową. Wszelkie różnice między ilościami ustalonymi podczas ważenia a ilościami szacowanymi zgodnie z metodą objętościową nie mogą przekraczać 5 %.

Jeśli nie przekroczono tolerancji 5 %, podmiot przechowujący ponosi wszelkie koszty związane ze stwierdzonymi różnicami przy późniejszej kontroli masy, w stosunku do masy zarejestrowanej w chwili przejęcia.

Przy przekroczeniu tolerancji 5 % zboża lub ryż należy natychmiast zważyć ponownie. W przypadku stwierdzenia niższej masy niż masa zarejestrowana koszt ważenia ponosi podmiot przechowujący. W przeciwnym razie koszty ważenia ponosi agencja płatnicza.

2. W przypadku gdy konieczne jest sprawdzenie zawartości zanieczyszczeń w zbożu na podstawie analizy ryzyka, o której mowa w pkt 3 części I załącznika I do rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/1238, agencja płatnicza jest zobowiązana ponieść konsekwencje finansowe wszelkiego przekroczenia maksymalnych dopuszczalnych poziomów zanieczyszczeń zgodnie z przepisami art. 3 ust. 6 rozporządzenia delegowanego (UE) nr 907/2014.

W przypadku ochratoksyny A i aflatoksyny, jeśli agencja płatnicza jest w stanie udowodnić zgodnie z wymogami Komisji przestrzeganie norm w chwili przyjęcia, przestrzeganie normalnych warunków przechowywania oraz innych zobowiązań podmiotu przechowującego, odpowiedzialnością finansową obciąża się budżet Unii.

Artykuł 59

Przepisy szczegółowe dotyczące przejęcia zbóż i ryżu w miejscu przechowywania przez podmiot przechowujący

1. Jeśli przejęcie zbóż lub ryżu odbywa się w miejscu przechowywania, w którym produkty były już przechowywane w chwili złożenia oferty lub oferty przetargowej, przejmowane ilości ustala się na podstawie rejestru spełniającego profesjonalne standardy umożliwiające zagwarantowanie zgodności z przepisami prawodawstwa unijnego, w szczególności załącznika III do rozporządzenia delegowanego (UE) nr 907/2014, i pod następującymi warunkami:

a) rejestr zawiera:

(i) masę zapisaną w trakcie ważenia dokonanego w okresie nie dłuższym niż 10 miesięcy przed przejęciem;

(ii) fizyczne cechy jakościowe w momencie ważenia, w szczególności wilgotność;

(iii) ewentualne przeniesienia między silosami, i przeprowadzone zabiegi;

b) podmiot przechowujący oświadcza, że oferowana partia odpowiada we wszelkich aspektach szczegółowej specyfikacji zawartej w rejestrze;

c) fizyczne cechy jakościowe ustalone w momencie ważenia są identyczne ze stwierdzonymi w reprezentatywnej próbce złożonej z próbek pobranych przez agencję płatniczą lub jej przedstawiciela z częstotliwością jedna próbka na 60 ton.

2. W razie zastosowania ust. 1, masa zarejestrowana w rejestrze i rachunkach finansowych określonych w art. 3 ust. 3 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia delegowanego (UE) nr 907/2014 będą równoznaczne z wprowadzonymi do rejestru, w stosownych przypadkach z dostosowaniem uwzględniającym różnicę w wilgotności lub proporcji różnorodnych zanieczyszczeń odnotowanych w czasie ważenia i stwierdzonych na podstawie analizy reprezentatywnych próbek. Różnica w proporcji różnorodnych zanieczyszczeń może być uwzględniana wyłącznie do redukcji masy wprowadzonej do rejestru.

W ciągu 30 dni od przejęcia agencja płatnicza dokonuje kontroli objętościowej. Wszelkie różnice między ilościami ustalonymi podczas ważenia a ilościami szacowanymi zgodnie z metodą objętościową nie mogą przekraczać 5 %.

Jeśli nie przekroczono tolerancji 5 %, podmiot przechowujący ponosi wszelkie koszty związane ze stwierdzonymi różnicami przy późniejszej kontroli wagi, w stosunku do masy zarejestrowanej w chwili przejęcia.

Jeśli przekroczono tolerancję 5 %, zboża lub ryż należy natychmiast zważyć ponownie. W przypadku stwierdzenia masy niższej niż zarejestrowana, uwzględniając granice tolerancji określone w pkt 1 załącznika IV do rozporządzenia delegowanego (UE) nr 907/2014, koszty ważenia ponosi podmiot przechowujący. W przeciwnym razie koszty ważenia ponosi Europejski Fundusz Rolniczy Gwarancji.

Artykuł 60

Przepisy szczegółowe dotyczące kontroli dopłat do prywatnego przechowywania

1. W odniesieniu do wszystkich partii wprowadzonych do przechowywania agencja płatnicza przeprowadza kontrole na miejscu z wglądem w dokumenty w ciągu 30 dni po rozpoczęciu okresu przechowywania objętego umową, o którym mowa w art. 48 ust. 1, w celu zweryfikowania ilości objętych umową, o których mowa w art. 49. Kontrole te obejmują zbadanie rejestru, o którym mowa w art. 52 ust. 5, oraz dokumentacji uzupełniającej, takiej jak kwity wagowe i wykazy dostaw, a także fizyczną weryfikację obecności partii produktów oraz ich identyfikację w miejscu prywatnego przechowywania.

W odniesieniu do mięsa kontrole odbywają się w czasie wprowadzania do prywatnego przechowywania, a w odniesieniu do oliwy z oliwek, przed oficjalnym zaplombowaniem kadzi.

W przypadku należycie uzasadnionych okoliczności agencja płatnicza może przedłużyć okres wspomniany w akapicie pierwszym o nie więcej niż 15 dni. W takim przypadku agencja płatnicza informuje zainteresowane podmioty gospodarcze.

2. Niezależnie od kontroli wymaganych w ust. 1, dokonuje się fizycznej kontroli reprezentatywnej statystycznie próby złożonej z co najmniej 5 % partii obejmujących co najmniej 5 % całkowitych ilości wprowadzonych do przechowywania w celu zapewnienia zgodności ilości, charakteru i składu, opakowania i oznakowania produktów oraz przechowywanych partii z wymogami dotyczącymi prywatnego przechowywania oraz z charakterystyką przedstawioną przez podmiot gospodarczy w ofercie przetargowej lub wniosku.

W odniesieniu do sera prowadzi się fizyczne kontrole wszystkich partii w celu zweryfikowania ilości objętej umową.

3. W okresie przechowywania agencja płatnicza podejmuje również niezapowiedziane kontrole na miejscu w celu potwierdzenia obecności i identyfikacji ilości objętych umową w miejscu prywatnego przechowywania, oraz zapewnienia, że cukier przechowywany luzem znajduje się w silosie wskazanym przez podmiot gospodarczy. Kontrole podejmuje się na podstawie losowego doboru próby statystycznej złożonej z co najmniej 5 % partii obejmujących przynajmniej 5 % całkowitych ilości objętych zawartymi umowami. Próba nie obejmuje więcej niż 25 % partii już sprawdzonych zgodnie z ust. 2, chyba że przeprowadzenie kontroli na miejscu 5 % partii obejmujących przynajmniej 5 % całkowitych ilości objętych zawartymi umowami byłoby niemożliwe.

Niezapowiedziane kontrole, o których mowa w akapicie pierwszym nie są konieczne w przypadku, gdy agencja płatnicza, za zgodą podmiotu gospodarczego, zaplombowała produkty w sposób uniemożliwiający wydanie z przechowywania ilości objętych umową bez uszkodzenia plomb.

4. Z końcem okresu przechowywania objętego umową lub przed rozpoczęciem wydawania produktów zgodnie z art. 53 ust. 3, agencja płatnicza podejmuje kontrole na miejscu w celu zbadania, czy spełniono zobowiązania umowne, w drodze kontroli dokumentacji rejestru i dodatkowych dokumentów, oraz zweryfikowania obecności partii produktów i ich identyfikacji w miejscu prywatnego przechowywania.

Niezależnie od kontroli wspomnianych w akapicie pierwszym, dokonuje się fizycznej kontroli reprezentatywnej statystycznie próby złożonej z co najmniej 5 % partii obejmujących przynajmniej 5 % całkowitych ilości objętych zawartymi umowami pod kątem ilości, rodzaju, opakowania i oznakowania produktów oraz zidentyfikowania ich w miejscu przechowywania.

5. W przypadku gdy agencja płatnicza, za zgodą podmiotu gospodarczego, zaplombowała produkty w sposób uniemożliwiający wydanie przechowywanej ilości z pojedynczej partii bez uszkodzenia plomb, kontrole, o których mowa w ust. 3 i 4, można ograniczyć do sprawdzenia obecności i stanu plomb.

Artykuł 61

Sprawozdania z kontroli

1. Agencja płatnicza sporządza sprawozdanie z kontroli w ciągu pięciu dni roboczych po zakończeniu każdej kontroli na miejscu, a w stosownych przypadkach również po zakończeniu kontroli, o których mowa w art. 56 ust. 3. Sprawozdanie opisuje szczegółowo zbadane pozycje, określając przy tym:

- a) datę i czas rozpoczęcia kontroli;
- b) szczegółowe informacje dotyczące ewentualnego uprzedniego powiadomienia o kontroli;
- c) okres trwania kontroli;
- d) obecne na miejscu osoby odpowiedzialne;
- e) charakter i zakres przeprowadzonych kontroli, obejmujący w szczególności informacje dotyczące sprawdzanych dokumentów i produktów;
- f) wyniki i wnioski;
- g) ewentualną konieczność podjęcia czynności pokontrolnych.

Sprawozdanie podpisuje urzędnik agencji płatniczej odpowiedzialny za kontrolę oraz albo poświadcza go podpisem podmiot gospodarczy lub, w stosownych przypadkach, podmiot przechowujący albo jest ono przesyłane do podmiotu gospodarczego za potwierdzeniem odbioru. Sprawozdanie jest załączane do akt wypłacenia dopłaty.

2. W przypadku niezgodności kontrolowanych produktów weryfikacja zostaje rozszerzona na większą próbę statystyczną ustaloną przez agencję płatniczą.
3. Agencja płatnicza rejestruje wszelkie przypadki niezgodności w oparciu o kryterium wagi, zakresu, okresu trwania i powtarzalności, co może prowadzić do wykluczenia zgodnie z art. 62 ust. 1 lub do zwrotu nienależnie wypłaconej dopłaty do prywatnego przechowywania, w stosownych przypadkach wraz z odsetkami, zgodnie z art. 62 ust. 4.

ROZDZIAŁ II

Kary i środki administracyjne

Artykuł 62

Kary i środki administracyjne w odniesieniu do dopłat do prywatnego przechowywania

1. W przypadku stwierdzenia przez agencję płatniczą, że dokument przedstawiony przez podmiot gospodarczy, a wymagany na mocy rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/1238, niniejszego rozporządzenia albo rozporządzenia wykonawczego wspomnianego w art. 1 ust. 2 lit. b) niniejszego rozporządzenia, zawiera informacje nieprawdziwe oraz że te nieprawdziwe informacje decydują o przyznaniu dopłat do prywatnego przechowywania, agencja płatnicza wyklucza podmiot gospodarczy z udziału w procedurze przyznawania dopłat w odniesieniu do produktu, na temat którego dostarczono nieprawdziwych informacji, na okres jednego roku od daty wydania ostatecznej decyzji administracyjnej stwierdzającej nieprawidłowości.
2. Wykluczenie, o którym mowa w ust. 1, nie ma zastosowania, jeśli podmiot gospodarczy w zadowalający sposób udowodni agencji płatniczej, że sytuacja, o której mowa w wymienionym ustępie, jest spowodowana siłą wyższą lub oczywistym błędem.
3. Wypłaconą nienależną dopłatę odzyskuje się od podmiotów gospodarczych wraz z odsetkami. Przepisy ustanowione w art. 27 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 908/2014 stosuje się z uwzględnieniem niezbędnych zmian.
4. Zastosowanie kar administracyjnych i odzyskanie nienależnych dopłat zgodnie z niniejszym artykułem, pozostają bez uszczerbku dla powiadamiania Komisji o nieprawidłowościach zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1848/2006 ⁽¹⁾.

TYTUŁ V

POWIADOMIENIA I PRZEPISY KOŃCOWE

ROZDZIAŁ I

Powiadomienia

Sekcja I

Przepisy ogólne dotyczące powiadomień

Artykuł 63

Sposób powiadamiania

Powiadomienia, o których mowa w niniejszym rozporządzeniu, jak również w rozporządzeniach wykonawczych wymienionych w art. 1, składa się zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 792/2009 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1848/2006 z dnia 14 grudnia 2006 r. dotyczące nieprawidłowości i odzyskiwania kwot niesłusznie wypłaconych w związku z finansowaniem wspólnej polityki rolnej oraz organizacji systemu informacyjnego w tej dziedzinie i uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 595/91 (Dz.U. L 355 z 15.12.2006, s. 56).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 792/2009 z dnia 31 sierpnia 2009 r. ustanawiające szczegółowe zasady, zgodnie z którymi państwa członkowskie przekazują Komisji informacje i dokumenty dotyczące wdrożenia wspólnej organizacji rynków, systemu płatności bezpośrednich, promocji produktów rolnych oraz systemów stosowanych w odniesieniu do regionów najbardziej oddalonych i mniejszych wysp Morza Egejskiego (Dz.U. L 228 z 1.9.2009, s. 3).

*Artykuł 64***Powiadomienia agencji płatniczych**

1. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o zatwierdzonych agencjach płatniczych, odpowiedzialnych za interwencyjny zakup, sprzedaż i dopłaty do prywatnego przechowywania.
2. Komisja udostępnia państwom członkowskim i obywatelom wykaz zatwierdzonych agencji płatniczych, również w drodze publikacji w internecie.

Sekcja II

Powiadomienia dotyczące interwencji publicznej*Artykuł 65***Przekazywanie informacji o zapasach interwencyjnych**

1. Państwa członkowskie, których agencje płatnicze posiadają zapasy interwencyjne, przekazują Komisji, nie później niż 15. dnia każdego miesiąca, następujące informacje:
 - a) w odniesieniu do zbóż i ryżu:
 - (i) ilości przechowywane od początku roku gospodarczego;
 - (ii) łączne ilości przejęte od początku roku gospodarczego;
 - (iii) łączne ilości, które od początku roku gospodarczego opuściły miejsca przechowywania, ze wskazaniem sposobu ich wykorzystania lub miejsca przeznaczenia oraz łącznych ilości strat;
 - (iv) łączne przydzielone ilości, w stosownych przypadkach z określeniem sposobu ich wykorzystania lub miejsca przeznaczenia;
 - (v) ilości objęte ofertami na zakończenie miesięcznego okresu sprawozdawczego;
 - b) w odniesieniu do masła i odtłuszczonego mleka w proszku:
 - (i) ilości poszczególnych produktów przechowywanych z końcem minionego miesiąca i ilości przyjętych do miejsc przechowywania i wydanych z nich w tym okresie;
 - (ii) podział na ilości każdego produktu wycofanego z miejsc przechowywania w minionym miesiącu, zgodnie z rozporządzeniem otwierającym procedurę przetargową na sprzedaż produktów;
 - (iii) podział według daty produkcji ilości przechowywanych na koniec minionego miesiąca;
 - c) w odniesieniu do wołowiny:
 - (i) ilości poszczególnych produktów przechowywanych z końcem minionego miesiąca i ilości przyjętych do miejsc przechowywania i wydanych z nich w tym okresie;
 - (ii) podział na ilości każdego produktu wycofanego z miejsc przechowywania w minionym miesiącu, zgodnie z rozporządzeniem otwierającym procedurę przetargową na sprzedaż produktów;
 - (iii) ilości każdego z elementów objętych umową sprzedaży zawartą w ciągu minionego miesiąca;
 - (iv) ilości każdego z elementów objętych poleceniem wydania sporządzonym w ciągu minionego miesiąca;

- (v) ilości każdego z elementów zakupionych w ciągu minionego miesiąca;
 - (vi) nieprzydzielone zapasy i zapasy fizyczne każdego z elementów z końcem minionego miesiąca wraz z długością czasu przechowywania nieprzydzielonych zapasów;
- d) w odniesieniu do wszystkich produktów:
- (i) otwarcie procedury przetargowej, przydzielone ilości i ustalone minimalne ceny sprzedaży w przypadku zastosowania art. 36;
 - (ii) informacje dotyczące rozdysponowania w ramach programu na rzecz osób najbardziej potrzebujących.
2. Komisja może wymagać zwiększenia częstotliwości składania powiadomień określonych w ust. 1, o ile jest to konieczne dla sprawnego zarządzania systemem interwencyjnym.
3. Do celów ust. 1 lit. b):
- a) „ilości przyjęte” oznaczają ilości fizycznie wprowadzone do przechowywania, niezależnie od faktu przejścia przez agencję płatniczą;
 - b) „ilości wydane” oznaczają ilości wydane z przechowywania lub, w razie przejścia przez nabywcę przed wydaniem, ilości przejęte.
4. Do celów ust. 1 lit. c):
- a) „nieprzydzielone zapasy” oznaczają zapasy nieobjęte jeszcze umową sprzedaży;
 - b) „zapasy fizyczne” oznaczają sumę zapasów nieprzydzielonych i objętych umową sprzedaży, które nie zostały dotąd przejęte.

Sekcja III

Powiadomienia dotyczące dopłat do prywatnego przechowywania

Artykuł 66

Przekazywanie informacji dotyczących prywatnego przechowywania

Państwa członkowskie, w których stosuje się system dopłat do prywatnego przechowywania, powiadamiają Komisję:

- a) przynajmniej raz tygodniowo o produktach i ich ilościach objętych umowami zawartymi w poprzednim tygodniu, w podziale według okresu przechowywania;
- b) nie później niż 15. dnia każdego miesiąca za poprzedni miesiąc:
 - (i) o ilościach produktów przyjętych do miejsc przechowywania i wydanych z nich w ciągu danego miesiąca, w stosownych przypadkach w podziale na kategorie;
 - (ii) o ilościach produktów przechowywanych z końcem danego miesiąca, w stosownych przypadkach w podziale na kategorie;
 - (iii) o ilościach produktów, w odniesieniu do których okres przechowywania objętego umową wygaś;
 - (iv) w odniesieniu do okresów przechowywania skróconych lub wydłużonych zgodnie z art. 20 lit. m) rozporządzenia (UE) nr 1308/2013, o produktach i ilościach objętych zmianami okresu przechowywania, z zaznaczeniem każdej poprzedniej i zmienionej daty wydania z przechowywania;
- c) do dnia 31 marca każdego roku w odniesieniu do poprzedniego roku kalendarzowego, o wynikach kontroli na miejscu przeprowadzonych zgodnie z przepisami tytułu IV.

ROZDZIAŁ II

Przepisy końcowe

Artykuł 67

Wejście w życie i data rozpoczęcia stosowania

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 października 2016 r. Jednak w odniesieniu do zakupów w ramach interwencji publicznej tabele III i IV części V oraz lit. b) części VI załącznika I stosuje się od dnia 1 lipca 2017 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 maja 2016 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

ZBOŻA

CZĘŚĆ I

1. DEFINICJE CIAŁ INNYCH NIŻ PODSTAWOWE ZBOŻA O NIENAGANNEJ JAKOŚCI

1.1. **Ziarna połamane**

W przypadku pszenicy durum, pszenicy zwyczajnej i jęczmienia stosowana jest definicja „ziaren połamanych” zawarta w normie EN 15587.

W przypadku kukurydzy stosowana jest definicja „ziaren połamanych” zawarta w normie EN 16378.

1.2. **Zanieczyszczenia ziarnowe**a) *ziarna pomarszczone*

W przypadku pszenicy durum, pszenicy zwyczajnej i jęczmienia stosowana jest definicja „ziaren pomarszczonych” zawarta w normie EN 15587. Jednakże w przypadku jęczmienia pochodzącego z Estonii, Łotwy, Finlandii i Szwecji termin „ziarna pomarszczone” oznacza ziarna o ciężarze właściwym przynajmniej 64 kilogramy na hektolitr, oferowane, sprzedawane w drodze przetargu lub zgłoszone do przechowywania albo przechowywane w ramach interwencji w tych państwach członkowskich, które to ziarna po wyeliminowaniu wszelkich innych ciał opisanych w niniejszym załączniku przechodzą przez sita o szczelinach 2,0 mm.

Definicja „ziaren pomarszczonych” nie ma zastosowania do kukurydzy.

b) *inne zboża*

W przypadku pszenicy durum, pszenicy zwyczajnej i jęczmienia stosowana jest definicja „innych zbóż” zawarta w normie EN 15587.

W przypadku kukurydzy stosowana jest definicja „innych zbóż” zawarta w normie EN 16378.

c) *ziarna uszkodzone przez szkodniki*

W przypadku pszenicy durum, pszenicy zwyczajnej i jęczmienia stosowana jest definicja „ziaren uszkodzonych przez szkodniki” zawarta w normie EN 15587.

W przypadku kukurydzy stosowana jest definicja „ziaren uszkodzonych przez szkodniki” zawarta w normie EN 16378.

d) *ziarna z przebarwionym zarodkiem*

W przypadku pszenicy durum i pszenicy zwyczajnej stosowana jest definicja zawarta w normie EN 15587.

Definicja „ziaren z przebarwionym zarodkiem” nie ma zastosowania do jęczmienia i kukurydzy.

e) *ziarna przegrzane podczas suszenia*

W przypadku pszenicy durum, pszenicy zwyczajnej i jęczmienia stosowana jest definicja „ziaren przegrzanych podczas suszenia” zawarta w normie EN 15587.

W przypadku kukurydzy stosowana jest definicja „ziaren przegrzanych podczas suszenia” zawarta w normie EN 16378.

f) *ziarna cętkowane*

W przypadku pszenicy durum stosowana jest definicja „ziaren cętkowanych” zawarta w normie EN 15587.

Definicja „ziaren cętkowanych” nie ma zastosowania do pszenicy zwyczajnej, jęczmienia i kukurydzy.

1.3. Ziarna porośnięte

W przypadku pszenicy durum, pszenicy zwyczajnej i jęczmienia stosowana jest definicja „ziaren porośniętych” zawarta w normie EN 15587.

W przypadku kukurydzy stosowana jest definicja „ziaren porośniętych” zawarta w normie EN 16378.

1.4. Różnorodne zanieczyszczeniaa) *obce nasiona*

W przypadku pszenicy durum, pszenicy zwyczajnej i jęczmienia stosowana jest definicja „obcych nasion” zawarta w normie EN 15587.

W przypadku kukurydzy stosowana jest definicja „obcych nasion” zawarta w normie EN 16378.

Za „nasiona szkodliwe” uważa się nasiona toksyczne dla ludzi i zwierząt, nasiona utrudniające czyszczenie i mielenie zbóż i nasiona wpływające na jakość produktów wytwarzanych ze zbóż.

b) *ziarna uszkodzone*

W przypadku pszenicy durum, pszenicy zwyczajnej i jęczmienia stosowana jest definicja „ziaren uszkodzonych” zawarta w normie EN 15587.

W przypadku kukurydzy stosowana jest definicja „ziaren uszkodzonych” zawarta w normie EN 16378.

W normie EN 15587 w przypadku pszenicy durum, pszenicy zwyczajnej i jęczmienia definicja „ziaren porażonych fuzariozą” jest zawarta w definicji „ziaren uszkodzonych”.

c) *ciała obce*

W przypadku pszenicy durum, pszenicy zwyczajnej i jęczmienia stosowana jest definicja „ciał obcych” zawarta w normie EN 15587.

W przypadku kukurydzy stosowana jest definicja „ciał obcych” zawarta w normie EN 16378.

d) *plewy (w przypadku kukurydzy fragmenty kolby)*e) *sporysz*f) *ziarna zbutwiałe*

W przypadku pszenicy durum i pszenicy zwyczajnej stosowana jest definicja zawarta w normie EN 15587.

Definicja „ziaren zbutwiałych” nie ma zastosowania do jęczmienia i kukurydzy.

g) *zanieczyszczenia pochodzenia zwierzęcego*

1.5. Żywe szkodniki

1.6. Ziarna zmatowiałe, które utraciły szklistość

Zmatowiałe ziarna pszenicy durum to takie ziarna, których jądra nie można uznać za całkowicie szkliste. Są one określone w normie EN 15585.

2. CZYNNIKI, KTÓRE NALEŻY WZIĄĆ POD UWAGĘ PRZY OKREŚLANIU ZANIECZYSZCZEŃ DLA KAŻDEGO TYPU ZBOŻA

2.1. Pszenica durum

„Zanieczyszczenia ziarnowe” oznaczają ziarna pomarszczone, inne zboża, ziarna uszkodzone przez szkodniki, ziarna z przebarwionym zarodkiem, ziarna cętkowane i ziarna przegrzane podczas suszenia.

„Różnorodne zanieczyszczenia” oznaczają obce nasiona, ziarna uszkodzone (w tym ziarna porażone fuzariozą), ciała obce, plewy, sporysz, ziarna zbutwiałe i zanieczyszczenia pochodzenia zwierzęcego.

2.2. Pszenica zwyczajna

„Zanieczyszczenia ziarnowe” oznaczają ziarna pomarszczone, inne zboża, ziarna uszkodzone przez szkodniki, ziarna z przebarwionym zarodkiem (jedynie w przypadku zawartości powyżej 8 %) i ziarna przegrzane podczas suszenia.

„Różnorodne zanieczyszczenia” oznaczają obce nasiona, ziarna uszkodzone (w tym ziarna porażone fuzariozą), ciała obce, plewy, sporysz, ziarna zbutwiałe i zanieczyszczenia pochodzenia zwierzęcego.

2.3. Jęczmień

„Zanieczyszczenia ziarnowe” oznaczają ziarna pomarszczone, inne zboża, ziarna uszkodzone przez szkodniki i ziarna przegrzane podczas suszenia.

„Różnorodne zanieczyszczenia” oznaczają obce nasiona, ziarna uszkodzone, ciała obce, plewy i zanieczyszczenia pochodzenia zwierzęcego.

2.4. Kukurydza

„Zanieczyszczenia ziarnowe” oznaczają inne zboża, ziarna uszkodzone przez szkodniki i ziarna przegrzane podczas suszenia.

„Różnorodne zanieczyszczenia” oznaczają obce nasiona, ziarna uszkodzone, fragmenty kolby i zanieczyszczenia pochodzenia zwierzęcego.

CZĘŚĆ II

Metody stosowane do oznaczania jakości zbóż oferowanych, sprzedawanych w drodze przetargu lub przechowywanych w ramach interwencji

Zgodnie z art. 4 dla oznaczania jakości zbóż oferowanych, sprzedawanych w drodze przetargu lub przechowywanych w ramach interwencji stosuje się następujące metody:

a) standardowa metoda oznaczania ciał innych niż podstawowe zboża o nienaganej jakości:

(i) dla pszenicy zwyczajnej, pszenicy durum i jęczmienia: norma EN 15587;

(ii) dla kukurydzy: norma EN 16378;

- b) standardowa metoda badania wilgotności:
- (i) dla kukurydzy: norma EN ISO 6540;
 - (ii) dla zbóż innych niż kukurydza: norma EN ISO 712 lub metoda oparta na technologii podczerwieni zgodna z normą EN 15948.
- W kwestiach spornych wiążące są jedynie wyniki ze stosowania normy EN ISO 6540 dla kukurydzy i EN ISO 712 dla zbóż innych niż kukurydza;
- c) standardowa metoda oznaczania kleistości i przydatności do obróbki mechanicznej ciasta otrzymanego z pszenicy zwyczajnej: określona w części III niniejszego załącznika;
- d) standardowa metoda oznaczania zawartości białka w pszenicy durum i rozdrobnionej pszenicy zwyczajnej: określona w:
- (i) normie EN ISO 20483 lub
 - (ii) normie CEN ISO/TS 16634-2.
- W kwestiach spornych wiążące są jedynie wyniki normy EN ISO 20483;
- e) standardowa metoda ustalania wskaźnika Zeleny'ego dla rozdrobnionej pszenicy zwyczajnej: określona w normie EN ISO 5529;
- f) standardowa metoda oznaczania liczby opadania Hagberga (test aktywności amylazy): określona w normie EN ISO 3093;
- g) standardowa metoda oznaczania natężenia strat szklistości pszenicy durum: określona w normie EN ISO 15585;
- h) standardowa metoda oznaczania ciężaru właściwego: określona w normie EN ISO 7971/3;
- (i) metody pobierania próbek i standardowe metody analizy do oznaczania poziomów mikotoksyn: te, o których mowa w załączniku do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1881/2006 ⁽¹⁾ i określone w załącznikach I i II do rozporządzenia Komisji (WE) nr 401/2006 ⁽²⁾.

CZĘŚĆ III

Metoda oznaczania kleistości i przydatności do obróbki mechanicznej ciasta otrzymanego z pszenicy zwyczajnej

1. Tytuł

Metoda testowania wypieku dla mąki pszennej.

2. Zakres stosowania

Metodę stosuje się do mąki uzyskanej w przemiale laboratoryjnym ziarna pszenicy przeznaczonego do produkcji chleba fermentującego na drożdżach.

3. Zasada

Ciasto sporządza się z mąki, wody, drożdży, soli i sacharozy w mieszarce. Po podzieleniu i uformowaniu kęsów ciasto pozostawia się na 30 minut; formuje się bochenki, umieszcza je na formach do pieczenia i wypieka po ostatecznej fermentacji o określonej długości. Obserwuje się właściwości technologiczne ciasta. Bochenki są oceniane po ich wielkości i wysokości.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1881/2006 z dnia 19 grudnia 2006 r. ustalające najwyższe dopuszczalne poziomy niektórych zanieczyszczeń w środkach spożywczych (Dz.U. L 364 z 20.12.2006, s. 5).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 401/2006 z dnia 23 lutego 2006 r. ustanawiające metody pobierania próbek i analizy do celów urzędowej kontroli poziomów mikotoksyn w środkach spożywczych (Dz.U. L 70 z 9.3.2006, s. 12).

4. Składniki

4.1. Drożdże

Suche aktywne drożdże typu *Saccharomyces cerevisiae* DHW-Hamburg-Wansbeck lub produkty posiadające te same właściwości.

4.2. Woda wodociągowa

4.3. Roztwór cukru, soli i kwasu askorbinowego

Rozpuścić $30 \pm 0,5$ g chlorku sodu (jakości handlowej), $30 \pm 0,5$ g sacharozy (jakości handlowej) oraz $0,040 \pm 0,001$ g kwasu askorbinowego w 800 ± 5 g wody. Każdego dnia należy przygotować świeży roztwór.

4.4. Roztwór cukru

Rozpuścić $5 \pm 0,1$ g sacharozy (jakości handlowej) w 95 ± 1 g wody. Każdego dnia należy przygotować świeży roztwór.

4.5. Mąka słodowa (wykazująca aktywność enzymatyczną)

Jakość handlowa.

5. Wyposażenie i przyrząd

5.1. Pomieszczenie piekarni laboratoryjnej

Z regulacją pozwalającą na utrzymanie temperatury 22–25 °C.

5.2. Lodówka

Do utrzymywania temperatury 4 ± 2 °C.

5.3. Waga

Waga o skali 2 kg i dokładności do 2 g.

5.4. Waga

Waga o skali 0,5 kg i dokładności do 0,1 g.

5.5. Waga analityczna

O dokładności $0,1 \times 10^{-3}$ g.

5.6. Miesiarka

Stephen UMTA 10 z miesidłem model „Detmold” (Stephen Soehne GmbH) lub podobny sprzęt o tych samych właściwościach.

5.7. *Komora fermentacyjna*

Z regulacją pozwalającą na utrzymanie temperatury 30 ± 1 °C.

5.8. *Otwarte plastikowe pudełka*

Wykonane z polimetakrylanu metylu (Plexiglas, Perspex). Wymiary wewnętrzne: $25 \times 25 \times 15$ cm (wysokość), o grubości ścianek $0,5 \pm 0,05$ cm.

5.9. *Kwadratowe plastikowe płytki*

Wykonane z polimetakrylanu metylu (Plexiglas, Perspex). O wymiarach przynajmniej 30×30 cm i grubości $0,5 \pm 0,05$ cm.

5.10. *Urządzenie do formowania kęsów ciasta*

Urządzenie do formowania kęsów ciasta Brabender (Brabender OHG) lub podobny sprzęt o tych samych właściwościach.

6. **Kontrola wyrywkowa**

Zgodna z normą EN ISO 24333

7. **Procedura**

7.1. *Oznaczanie wodochłonności*

Wodochłonność określa się według normy ICC nr 115/1.

7.2. *Oznaczanie dodatku mąki słodowej*

Określić liczbę opadania mąki zgodnie z normą EN ISO 3093. Jeśli liczba opadania jest wyższa niż 250, określić ilość dodawanej mąki słodowej odpowiednią do otrzymania liczby opadania zawartej w przedziale od 200 do 250 poprzez wymieszanie mąki z proporcjonalnie zwiększoną ilością mąki słodowej (ppkt 4.5). Jeśli liczba opadania jest niższa niż 250, nie dodaje się mąki słodowej.

7.3. *Uaktywnianie suchych drożdży*

Wyrównać temperaturę roztworu cukru (ppkt 4.4) do 35 ± 1 °C. Wsypać drożdże w stosunku wagowym 1:4 do ciepłego roztworu cukru. Nie wstrząsać. Można lekko zamieszać w razie konieczności.

Pozostawić na 10 ± 1 minutę, później wstrząsać do uzyskania jednolitej zawiesiny. Należy wykorzystać zawiesinę w ciągu 10 minut.

7.4. *Dostosowanie temperatury mąki i płynnych składników*

Temperatura mąki i wody powinna być regulowana w taki sposób, aby ciasto po zmieszaniu wykazywało temperaturę 27 ± 1 °C.

7.5. *Sporządzanie ciasta*

Zważyć, z dokładnością do 2 g, 10 y/3 g mąki (odpowiadającej 1 kg mąki o 14 % wilgotności), gdzie „y” jest ilością mąki użytej w ocenie farinograficznej (zob. norma ICC nr 115/1).

Zważyć, z dokładnością do 0,2 g, ilość mąki słodowej potrzebnej do uzyskania liczby opadania w granicach od 200 do 250 (ppkt 7.2).

Zważyć 430 ± 5 g roztworu cukru, soli i kwasu askorbinowego (ppkt 4.3) i dodać wodę do całkowitej masy $(x-9) 10 y/3$ g (zob. ppkt 10.2), gdzie „x” jest ilością wody wykorzystanej w ocenie farinograficznej (zob. norma ICC nr 115/1). Ta całkowita masa (zazwyczaj między 450 i 650 g) musi być odmierzona z dokładnością do 1,5 g.

Zważyć 90 ± 1 g zawiesiny drożdży (ppkt 7.3).

Zanotować całkowitą masę ciasta (P), która jest sumą masy mąki, roztworu cukru, soli i kwasu askorbinowego i wody, zawiesiny drożdży oraz mąki słodowej.

7.6. Mieszanie

Przed rozpoczęciem doprowadzić temperaturę miesiarki do 27 ± 1 °C przy zastosowaniu odpowiedniej ilości podgrzanej wody.

Umieścić płynne składniki ciasta w miesiarce i dodać na wierzchu mąkę i mąkę słodową.

Uruchomić miesiarkę (prędkość 1, 1 400 obrotów/minutę) na 60 sekund. Po 20 sekundach od rozpoczęcia mieszenia przekręcić dwukrotnie skrobaczkę przytwierdzoną do pokrywy naczynia miesiarki.

Zmierzyć temperaturę ciasta. Jeśli jest ona wyższa niż 26–28 °C, należy odrzucić to ciasto i sporządzić nowe, dostosowując temperatury składników.

Zanotować właściwości ciasta przy użyciu jednego z poniższych określeń:

- niekleiste i przydatne do obróbki mechanicznej, lub
- kleiste i nieprzydatne do obróbki mechanicznej.

Żeby zakwalifikować się do kategorii „niekleiste i przydatne do obróbki mechanicznej”, ciasto po zakończeniu mieszania powinno tworzyć spójną masę, która prawie nie przylepia się do ścianek naczynia i miesiarki. Powinno być możliwe wyjęcie ciasta ręką, jednym ruchem, bez znacznej utraty ciasta przy wyjmowaniu.

7.7. Dzielenie i formowanie kęsów

Zważyć, z dokładnością do 2 g, trzy kęsy ciasta według wzoru:

$p = 0,25 P$, gdzie:

p = masa jednego kęsa ciasta po podziale,

P = masa całkowita ciasta.

Bezwłocznie uformować kęsy przez 15 sekund w urządzeniu do formowania (ppkt 5.10) i umieścić je na 30 ± 2 min na kwadratowych plastikowych płytkach (ppkt 5.9), przykryte odwróconymi plastikowymi pudełkami (ppkt 5.8) w komorze fermentacyjnej (ppkt 5.7).

Nie posypywać kęsów ciasta mąką.

7.8. Formowanie

Włożyć ponownie kęsy ciasta pozostawione na plastikowych płytkach, przykryte odwróconymi pudełkami plastikowymi, do urządzenia do formowania kęsów (ppkt 5.10) na 15 sekund. Nie zdejmować przykrycia nad kęsów ciasta aż do momentu bezpośrednio przed umieszczeniem ich w urządzeniu do formowania kęsów. Zanotować ponownie właściwości ciasta przy użyciu jednego z poniższych określeń:

- a) niekleiste i przydatne do obróbki mechanicznej; lub
- b) kleiste i nieprzydatne do obróbki mechanicznej.

Żeby zakwalifikować się do kategorii jako „niekleiste i przydatne do obróbki mechanicznej”, ciasto powinno prawie wcale lub wcale nie przylepiać się do ścianek naczynia, tak aby mogło swobodnie obracać się wokół własnej osi i formować regularne kule w trakcie pracy urządzenia. Na koniec obracania ciasto nie powinno przyklejać się do ścianek naczynia urządzenia do formowania kul przy zdejmowaniu pokrywy.

8. Sprawozdanie z badań

Sprawozdanie z przeprowadzonego badania powinno zawierać:

- a) właściwości ciasta pod koniec miesienia i formowania kul;
- b) liczbę opadania mąki bez dodatku mąki słodowej;
- c) wszelkie zaobserwowane anomalie;
- d) zastosowaną metodę;
- e) wszelkie dane potrzebne do identyfikacji próbki.

9. Uwagi ogólne

- 9.1. Wzór do obliczania ilości płynnych składników ciasta jest oparty na następujących założeniach:

Dodanie x ml wody do równowartości 300 g mąki o wilgotności 14 % daje wymaganą konsystencję. Skoro do testowania wypieku wykorzystuje się 1 kg mąki (o wilgotności 14 %), a x jest stosowane dla 300 g mąki, należy użyć przy testowaniu wypieku x podzielonego przez trzy i pomnożonego przez 10 g wody, stąd $10 x/3$ g.

430 g roztworu cukru, soli i kwasu askorbinowego zawiera 15 g soli i 15 g cukru. Roztwór ten jest włączony do płynnych składników ciasta. Tym samym, żeby dodać $10 x/3$ g wody do ciasta, należy dodać $(10 x/3 + 30)$ g płynnych składników ciasta składających się z 430 g roztworu cukru, soli i kwasu askorbinowego i dodatkowej ilości wody.

Mimo iż część wody dodana z zawiesiną drożdży jest wchłaniana przez drożdże, zawiesina również zawiera „wolną” wodę. Przyjmuje się, że 90 g drożdży zawiera 60 g „wolnej” wody. Ilość płynnych składników ciasta musi być więc skorygowana o te 60 g „wolnej” wody w zawieszynie drożdży, stąd $10 x/3$ plus 30 minus 60 g. Ocenę tę można podsumować następująco: $(10 x/3 + 30) - 60 = 10 x/3 - 30 = (x/3 - 3) 10 = (x - 9) 10/3$, czyli wzór podany w ppkt 7.5. Jeśli np. dodatek wody x użyty w trakcie oceny farinograficznej wyniósł 165 ml, ta wartość musi być wprowadzona do wzoru na miejsce x , tak więc do 430 g roztworu cukru, soli i kwasu askorbinowego należy dodać wodę do uzyskania masy całkowitej:

$$(165 - 9) 10/3 = 156 \times 10/3 = 520 \text{ g.}$$

- 9.2. Metody tej nie stosuje się bezpośrednio do pszenicy. Procedura, jaką należy zastosować dla określenia właściwości wypieku z pszenicy, jest następująca:

Oczyszczyć próbkę pszenicy i określić wilgotność czystej pszenicy. Jeśli wilgotność mieści się w granicach od 15,0 % do 16,0 %, nie należy poddawać pszenicy żadnym zabiegom. Jeśli wilgotność wykracza poza powyższe granice, należy doprowadzić wilgotność do $15,5 \pm 0,5$ % przynajmniej na trzy godziny przed przemiałem.

Zmilić pszenicę na mąkę przy użyciu młyna laboratoryjnego Buehler MLU 202 lub młyna Brabender Quadrumat Senior lub innego urządzenia o takich samych właściwościach.

Wybrać program mielenia, który zapewni uzyskanie mąki o wyciągu co najmniej 72 % przy zawartości popiołu od 0,50 do 0,60 % suchej masy.

Określić zawartość popiołu w mące zgodnie z załącznikiem II do rozporządzenia Komisji (UE) nr 234/2010 ⁽¹⁾ i zawartość wilgoci zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. Obliczyć wyciąg mąki według wzoru:

$$E = [((100 - f) F) / (100 - w) W] \times 100 \%$$

gdzie:

E = wyciąg mąki,

f = wilgotność mąki,

w = wilgotność pszenicy,

F = masa otrzymanej mąki o wilgotności f,

W = masa przemielonego ziarna pszenicy o wilgotności w.

Uwaga: Informacje dotyczące składników i sprzętu do stosowania przy wykonywaniu badania są opublikowane w dokumencie T/77 300 z dnia 31 marca 1977 r., Instituut voor Graan, Meel en Brood, TNO – Postbus 15, Wageningen (Niderlandy).

CZĘŚĆ IV

Metoda pobierania próbek i wykonywania analiz zbóż

1. W odniesieniu do każdej partii zbóż cechy jakościowe ustalane są na podstawie próbki reprezentatywnej z zaferowanej partii, składającej się z próbek pobranych z zachowaniem częstotliwości jednej próbki na dostawę i przynajmniej jednej na każde 60 ton.
2. Metody standardowe stosowane do oznaczania jakości zbóż oferowanych, sprzedawanych w drodze przetargu lub przechowywanych w ramach interwencji ustalono w częściach I, II, i III niniejszego załącznika.
3. W kwestiach spornych agencja płatnicza nakazuje ponowne wykonanie niezbędnych testów dla danego gatunku zboża. Koszty pokrywa strona przegrywająca.

CZĘŚĆ V

Podwyżki i obniżki cen

Tabela I

Podwyżka ceny ze względu na wilgotność dla zbóż innych niż kukurydza

Wilgotność (%)	Podwyżka (EUR/t)
Mniejsza niż 12,5 do 12	0,5
Mniejsza niż 12 do 11,5	1
Mniejsza niż 11,5	1,5

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 234/2010 z dnia 19 marca 2010 r. ustanawiające niektóre szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w sprawie przyznawania refundacji wywozowych do zbóż oraz środków podejmowanych w przypadku występowania zakłóceń na rynku zbóż (Dz.U. L 72 z 20.3.2010, s. 3).

Podwyżka ceny ze względu na wilgotność dla kukurydzy

Wilgotność (%)	Podwyżka (EUR/t)
Mniejsza niż 12 do 11,5	0,5
Mniejsza niż 11,5	1

Tabela II

Obniżka ceny ze względu na wilgotność dla zbóż innych niż kukurydza

Wilgotność (%)	Obniżka (EUR/t)
Większa niż 13,0 do 13,5	0,5
Większa niż 13,5 do 14,0	1,0
Większa niż 14,0 do 14,5	1,5

Obniżka ceny ze względu na wilgotność dla kukurydzy

Wilgotność (%)	Obniżka (EUR/t)
Większa niż 12,5 do 13,0	0,5
Większa niż 13,0 do 13,5	1,0

Tabela III

Podwyżka ceny ze względu na zawartość białka dla pszenicy zwyczajnej

Zawartość białka ⁽¹⁾ (N × 5,7)	Podwyżka ceny (EUR/t)
Większa niż 12,0	2,5

⁽¹⁾ W % suchej masy.

Tabela IV

Obniżka ceny ze względu na zawartość białka dla pszenicy zwyczajnej

Zawartość białka ⁽¹⁾ (N × 5,7)	Obniżka ceny (EUR/t)
Mniejsza niż 11,5 do 11,0	2,5

⁽¹⁾ W % suchej masy.

CZĘŚĆ VI

Obliczanie podwyżek i obniżek cen

Korekty cen, o których mowa w art. 26 ust. 1, wyrażane są w euro na tonę i stosowane są w odniesieniu do ofert lub ofert przetargowych w ramach interwencji, poprzez pomnożenie ceny, o której mowa w tym artykule, przez sumę wartości procentowych podwyżek lub obniżek określonych w następujący sposób:

- a) jeśli wilgotność zbóż oferowanych lub sprzedawanych w drodze przetargu w ramach interwencji jest niższa niż 12,0 % dla kukurydzy oraz niższa niż 12,5 % dla pozostałych zbóż, stosuje się podwyżki cen według tabeli I zamieszczonej w części V niniejszego załącznika. Jeśli wilgotność zbóż oferowanych lub sprzedawanych w drodze przetargu w ramach interwencji jest wyższa niż 12,5 % dla kukurydzy oraz wyższa niż 13 % dla pozostałych zbóż, stosuje się obniżki cen według tabeli II zamieszczonej w części V niniejszego załącznika;
 - b) jeśli zawartość białka w pszenicy zwyczajnej jest niższa niż 12,0 %, stosuje się podwyżkę według tabeli III zamieszczonej w części V niniejszego załącznika. Jeśli zawartość białka w pszenicy zwyczajnej jest niższa niż 11,5 %, stosuje się obniżki według tabeli IV zamieszczonej w części V niniejszego załącznika.
-

ZAŁĄCZNIK II

RYŻ

CZĘŚĆ I

Metoda pobierania próbek i wykonywania analiz ryżu niełuskanego

1. W celu kontroli wymogów jakości określonych w części I załącznika II do rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/1238, agencja płatnicza pobiera próbki w obecności podmiotu gospodarczego lub jego należycie upoważnionego przedstawiciela.

Tworzone są trzy próbki reprezentatywne o minimalnej masie jednostkowej wynoszącej jeden kilogram. Są one kierowane, po jednej, odpowiednio, do:

- a) podmiotu gospodarczego;
- b) miejsca przechowywania, gdzie przejmowane są towary;
- c) agencji płatniczej.

Przy tworzeniu próbek reprezentatywnych liczbę próbek do pobrania otrzymuje się przez podzielenie ilości partii przez 10 ton. Każda pojedyncza próbka ma identyczną masę. Próbki reprezentatywne tworzone są przez podzielenie sumy pojedynczych próbek na trzy części.

Sprawdzanie wymagań jakościowych odbywa się na podstawie próbki reprezentatywnej przeznaczonej dla magazynu, gdzie przejmowane są towary.

2. Dla każdej dostawy częściowej (ciężarówka, barki, wagonu) tworzy się próbki reprezentatywne zgodnie z warunkami ustanowionymi w pkt 1.

W przypadku dostawy częściowej, zanim zostanie ona przyjęta do magazynu interwencyjnego, jej badanie może być ograniczone do kontroli wilgotności i poziomu zanieczyszczeń oraz sprawdzenia, czy nie zawiera ona żadnych żywych owadów. Jeśli jednak następnie ostateczny wynik kontroli wykaże, że częściowa dostawa nie spełnia minimalnych wymogów jakości, odmawia się przejęcia przedmiotowych ilości. Jeśli agencja płatnicza jest w stanie sprawdzić wszystkie minimalne wymogi jakości dla każdej częściowej dostawy, zanim trafi ona do magazynu, wówczas musi odmówić przejęcia każdej częściowej dostawy, która nie spełnia tych wymagań.

3. Poziom radioaktywnego skażenia kontrolowany jest jedynie wówczas, gdy wymaga tego sytuacja i tylko tak długo, jak jest to konieczne.
4. W kwestiach spornych agencja płatnicza nakazuje ponowne wykonanie niezbędnych testów dla ryżu niełuskanego, a koszty pokrywa strona przegrrywająca.

Ponowna analiza przeprowadzana jest przez laboratorium zatwierdzone przez agencję płatniczą, na podstawie nowej, reprezentatywnej próbki, stworzonej w równych częściach z reprezentatywnych próbek zachowanych przez podmiot gospodarczy i przez agencję płatniczą. W przypadku częściowych dostaw partii wystawionej na sprzedaż w przetargu wynik stanowi średnia ważona wyników przeprowadzonych analiz nowych reprezentatywnych próbek z każdej z dostaw częściowych.

CZĘŚĆ II

Podwyżki i obniżki cen

1. Dostosowania, o których mowa w art. 26 ust. 1, wyrażane są w euro na tonę i stosowane są w odniesieniu do ofert przetargowych w ramach interwencji, poprzez pomnożenie ceny, o której mowa w tym artykule, przez sumę wartości procentowych podwyżek określonych w tabelach I, II i III w niniejszej części.
2. Podwyżki i obniżki cen ustala się na podstawie średniej ważonej wyników analiz przeprowadzonych na reprezentatywnych próbkach, zdefiniowanych w części I niniejszego załącznika.

Tabela I

Podwyżka ceny ze względu na wilgotność

Wilgotność (%)	Podwyżka (EUR/t)
Mniejsza niż 12,5 do 12	0,75
Mniejsza niż 12 do 11,5	1,5

Tabela II

Obniżka ceny ze względu na wilgotność

Wilgotność (%)	Obniżka (EUR/t)
Większa niż 13,5 do 14,0	0,75
Większa niż 14,0 do 14,5	1,5

Tabela III

Podwyżka ceny w zależności od wydajności po przetworzeniu

Wydajność pełnych ziaren ryżu całkowicie bielonego uzyskanego z ryżu niełuskanego	Podwyżka od punktu wydajności ⁽¹⁾
Powyżej podstawowej wydajności	Podwyżka o 0,75 %
Całkowita wydajność ryżu całkowicie bielonego uzyskanego z ryżu niełuskanego	Podwyżka od punktu wydajności
Powyżej podstawowej wydajności	Podwyżka o 0,60 %

⁽¹⁾ Stosować jeśli wydajność ryżu po przetworzeniu różni się od podstawowej wydajności po przetworzeniu dla danej odmiany, jak określono w części II załącznika II do rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/1238.

ZAŁĄCZNIK III

WOŁOWINA

CZĘŚĆ I

Warunki i kontrole w ramach przejmowania

1. Dostarczone produkty są przejmowane pod warunkiem potwierdzenia przez agencję płatniczą, że odpowiadają wymaganiom określonym w części I załącznika III do rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/1238. W szczególności przeprowadza się systematyczną kontrolę prezentacji, klasyfikacji, masy i etykietowania każdej dostarczonej tuszy, półtuszy i ćwierćtuszy.
2. Każde uchybienie wymaganiom określonym w części I załącznika III do rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/1238 skutkuje odrzuceniem. Produkty odrzucone nie mogą być przedstawiane ponownie do zaakceptowania.
3. Wyniki kontroli wspomnianych w pkt 1 podlegają systematycznemu rejestrowaniu przez agencję płatniczą.

CZĘŚĆ II

Współczynniki przeliczeniowe

Klasa umięśnienia i stan otłuszczenia	Współczynnik
U2	1,058
U3	1,044
U4	1,015
R2	1,015
R3	1,000
R4	0,971
O2	0,956
O3	0,942
O4	0,914

CZĘŚĆ III

Odkostnianie**I. Ogólne zasady odkostniania**

1. Odkostnianie może być przeprowadzane jedynie w zakładach rozbioru mięsa zatwierdzonych lub prowadzących działalność zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾.
2. Do celów niniejszego rozporządzenia „czynności odkostniania” oznaczają fizyczne odkostnianie wołowiny lub cielęciny, o którym mowa w załączniku II do rozporządzenia delegowanego (UE) nr 906/2014.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego (Dz.U. L 139 z 30.4.2004, s. 55).

3. Odkostnione elementy muszą spełniać warunki określone części IV niniejszego załącznika.

II. Umowy i specyfikacje

1. Odkostnianie jest przeprowadzane na mocy umów, których warunki są określane przez agencje płatnicze na podstawie ich specyfikacji oraz z zachowaniem wymogów niniejszego rozporządzenia.
2. Specyfikacje agencji płatniczych określają wymagania stawiane zakładom rozbioru mięsa, konieczne instalacje i urządzenia, a także szczegółowe warunki w odniesieniu do czynności odkostniania.

Określają one zwłaszcza szczegółowe warunki w zakresie metody przygotowania, wykrawania, pakowania, zamrażania i konserwacji elementów pod kątem ich przejścia przez agencję płatniczą.

III. Kontrola i monitorowanie czynności odkostniania

Agencja płatnicza dokłada wszelkich starań, aby dopilnować, że czynności odkostniania prowadzone są zgodnie z wymogami niniejszego rozporządzenia, z umowami i specyfikacjami opisanymi w sekcji II niniejszej części.

W szczególności agencje płatnicze ustanawiają system zapewniający ciągłe monitorowanie i kontrolę wszystkich czynności odkostniania. Wyniki prowadzonego monitorowania i przeprowadzonych kontroli są rejestrowane.

IV. Przechowywanie elementów

Elementy są przechowywane w chłodniach zlokalizowanych na terytorium państwa członkowskiego, którego jurysdykcji podlega agencja płatnicza.

V. Koszty czynności odkostniania

Umowy, o których mowa w sekcji II niniejszej części, oraz płatności dokonywane na mocy tych umów obejmują pokrycie kosztów czynności odkostniania, o których mowa w pkt 2 sekcji I niniejszej części.

VI. Termin ukończenia czynności odkostniania

Odkostnianie, wykrawanie, ważenie, pakowanie i szybkie zamrażanie muszą być zakończone w ciągu 10 dni kalendarzowych po uboju. Agencja płatnicza może jednak wyznaczać krótsze terminy.

VII. Sprawdzanie i odrzucanie produktów

1. W przypadku znalezienia, w wyniku kontroli, o których mowa w sekcji III niniejszej części, jakiegokolwiek produktu niespełniającego wymogów ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu lub niezgodnego z umowami i specyfikacjami opisanymi w sekcji II niniejszej części, jest on odrzucany.
2. Bez uszczerbku dla stosowania kar, agencje płatnicze odzyskują płatności od odpowiedzialnych podmiotów w wysokości cen wskazanych w części V niniejszego załącznika w odniesieniu do odrzuconych elementów.

CZĘŚĆ IV

Warunki odkostniania interwencyjnego

1. ELEMENTY Z ĆWIERĆTUSZY TYLNEJ
 - 1.1. Opis elementów
 - 1.1.1. Pręga tylna z zakupu interwencyjnego (kod INT 11)

Rozbiór i odkostnianie: usunąć przy pomocy cięcia przebiegającego poprzez staw kolanowy i oddzielającego od zrazowej wewnętrznej i od zrazowej zewnętrznej wzdłuż naturalnego spojenia, pozostawiającego mięsień półścięgnisty połączony z pręgą. Usunąć kości golenia (kość piszczelową i strzałkową).

Wykrawanie: wykrawać zakończenia ścięgien w stronę mięsa.

Opakowania jednostkowe i zbiorcze: każdy element musi być opakowany przed zapakowaniem do kartonów.

1.1.2. Gruba łąta z zakupu interwencyjnego (kod INT 12)

Rozbiór i odkostnianie: oddzielić od zrazowej wewnętrznej przy pomocy cięcia w dół w kierunku i wzdłuż linii kości udowej, a od strony zrazowej zewnętrznej przez kontynuowanie cięcia prowadzonego w dół linii spojenia naturalnego; czaszka musi pozostać połączona w sposób naturalny.

Wykrawanie: usunąć rzepekę, torebkę stawową i ścięgno; w żadnym miejscu grubość zewnętrznej pokrywy tłuszczowej nie może przekraczać 1 cm.

1.1.3. Zrazowa wewnętrzna z zakupu interwencyjnego (kod INT 13)

Rozbiór i odkostnianie: oddzielić od udźca i od pręgi przy pomocy cięcia prowadzonego wzdłuż linii naturalnego spojenia i odłączyć od kości udowej; usunąć kość krzyżową.

Wykrawanie: usunąć nasadę i trzon prącia, przylegającą chrząstkę i gruczoł krokowy (powierzchniowy pachwinowy); usunąć chrząstki i tkanki łączne związane z kością miedniczną; w żadnym miejscu grubość zewnętrznej pokrywy tłuszczowej nie może przekraczać 1 cm.

1.1.4. Zrazowa zewnętrzna z zakupu interwencyjnego (kod INT 14)

Rozbiór i odkostnianie: oddzielić od zrazowej wewnętrznej i pręgi przy pomocy cięcia prowadzonego wzdłuż linii naturalnego spojenia; usunąć kość udową.

Wykrawanie: usunąć grubą chrząstkę przylegającą do stawu, węzeł chłonny podkolanowy, połączony tłuszcz i ścięgno; w żadnym miejscu grubość zewnętrznej pokrywy tłuszczowej nie może przekraczać 1 cm.

1.1.5. Połędwica z zakupu interwencyjnego (kod INT 15)

Rozbiór: wyciąć połędwicę na całej długości, uwalniając głowę połędwicy (grubszy koniec) z kości biodrowej (*os ilium*) i tnąć wzdłuż linii przylegającej do kręgosłupa, tak aby uwolnić połędwicę z części lędźwiowej.

Wykrawanie: usunąć gruczoł i tłuszcz. Pozostawić nienaruszoną osłonę głównego węzła mięśniowego, w pełni przymocowaną.

1.1.6. Udziec z zakupu interwencyjnego (kod INT 16)

Rozbiór i odkostnianie: oddzielić od zrazowej zewnętrznej/grubej łąty przy pomocy prostego cięcia od punktu położonego około 5 cm od tylnego wyrostka piątego kręgu krzyżowego, przechodząc w odległości około 5 cm od przedniego wyrostka kości krzyżowej, przy czym należy uważać, aby nie przeciąć grubej łąty.

Oddzielić lędźwie przy pomocy cięcia między ostatnim kręgiem lędźwiowym i pierwszym kręgiem krzyżowym, oczyszczając przedni wyrostek kości miednicznej. Usunąć kości i chrząstki.

Wykrawanie: usunąć fałd tłuszczu na wewnętrznej powierzchni poniżej oka mięśnia. W żadnym miejscu grubość zewnętrznej pokrywy tłuszczowej nie może przekraczać 1 cm.

1.1.7. Rostbef z zakupu interwencyjnego (kod INT 17)

Rozbiór i odkostnianie: oddzielić od udźca przy pomocy cięcia między ostatnim kręgiem lędźwiowym i pierwszym kręgiem krzyżowym. Oddzielić od szpondra (z pięcioma kośćmi) przy pomocy cięcia między jedenastym i dziesiątym żebrzem. Usunąć dokładnie trzony. Usunąć żebra i kości bez skóry poprzez „odwarstwienie”.

Wykrwanie: usunąć wszystkie rodzaje chrząstek pozostałych po odkostnieniu. Ściągno musi zostać usunięte. W żadnym miejscu grubość zewnętrznej pokrywy tłuszczowej nie może przekraczać 1 cm.

1.1.8. Łata z zakupu interwencyjnego (kod INT 18)

Rozbiór i odkostnianie: oddzielić całą łatę od ćwierćtuszy tylnej przeciętej wzdłuż ósmego żebra przy pomocy cięcia prowadzonego od punktu, gdzie łata została odłożona, wzdłuż naturalnego spojenia dookoła mięśni zadu, do punktu horyzontalnego w stosunku do środkowej części ostatniego kręgu lędźwiowego.

Kontynuować cięcie w dół po prostej linii równoległej do połędwicy poprzez trzynaste do szóstego żebra włącznie, wzdłuż linii przebiegającej równoległe do grzbietowej strony kręgosłupa, tak aby całe cięcie w kierunku dołu nie przebiegało w większej odległości niż 5 cm od bocznego zakończenia oka połędwicy.

Usunąć wszystkie kości i chrząstki poprzez „odwarstwienie”. Cała łata musi pozostać w jednym kawałku.

Wykrwanie: usunąć grubą tkankę łączną osłony mięśni przepony, pozostawiając ją nienaruszoną. Wykrwać tłuszcz w taki sposób, aby ogólny procent widocznego (zewnętrznego i śródmiąższowego) tłuszczu nie przekraczał 30 %.

1.1.9. Szponder (z pięcioma kośćmi) z zakupu interwencyjnego (kod INT 19)

Rozbiór i odkostnianie: ten element musi być oddzielony od rostbefu przy pomocy prostego cięcia między jedenastym i dziesiątym żebrami i musi obejmować od szóstego do dziesiątego żebra włącznie. Usunąć mięśnie międzyżebrowe i opłucną jako cienką warstwę z kośćmi żeber. Usunąć trzon i chrząstkę, w tym zakończenie kości łopatkowej.

Wykrwanie: usunąć więzadło karkowe (*ligamentum nuchae*). W żadnym miejscu grubość zewnętrznej pokrywy tłuszczowej nie może przekraczać 1 cm. Czaszka musi pozostać połączona.

2. ELEMENTY Z ĆWIERĆTUSZY PRZEDNIEJ

2.1. Opis elementów

2.1.1. Pręga przednia z zakupu interwencyjnego (kod INT 21)

Rozbiór i odkostnianie: oddzielić przy pomocy cięcia wokół stawu oddzielającego kość promieniową (*radius*) i kość ramienną (*humerus*). Usunąć kość promieniową (*radius*).

Wykrwanie: wykrwać zakończenia ścięgien w stronę mięsa.

Nie wolno pakować pręgi przedniej razem z pręgą tylną.

2.1.2. Łopatka z zakupu interwencyjnego (kod INT 22)

Rozbiór i odkostnianie: oddzielić łopatkę od ćwierćtuszy przy pomocy cięcia po linii prowadzącej wzdłuż naturalnego spojenia wokół krawędzi łopatki i chrząstki stawowej na zakończeniu kości łopatkowej (*scapula*), kontynuując wokół spojenia, tak aby wyjąć łopatkę z jej naturalnej kieszeni. Usunąć kość łopatkową (*scapula*). Mięsień podłopatkowy musi zostać odłożony, ale pozostaje połączony, tak aby możliwe było czyste usunięcie kości. Usunąć kość ramienną (*humerus*).

Wykrwanie: usunąć chrząstki, ścięgna i torebki stawowe; wykrwać tłuszcz w taki sposób, aby ogólny procent widocznego (zewnętrznego i śródmiąższowego) tłuszczu nie przekraczał 10 %.

2.1.3. Mostek z zakupu interwencyjnego (kod INT 23)

Rozbiór i odkostnianie: oddzielić od ćwierćtuszy przy pomocy cięcia po prostej linii prostopadłej do środka pierwszego żebra. Usunąć mięśnie międzyżebrowe i opłucną poprzez „odwarstwienie”, z żebrami, trzonem mostka i chrząstką. Osłony pozostawić połączone z mostkiem. Musi zostać usunięty tłuszcz znajdujący się pod osłoną i mostkiem (*sternum*).

Wykrawanie: wykrawać tłuszcz w taki sposób, aby ogólny procent widocznego (zewnątrznego i śródmiąższowego) tłuszczu nie przekraczał 30 %.

2.1.4. Ćwierćtusza przednia z zakupu interwencyjnego (kod INT 24)

Rozbiór i odkostnianie: element pozostały po usunięciu mostka, łopatki i pręgi przedniej jest klasyfikowany jako ćwierćtusza przednia.

Usunąć kości żeber poprzez „odwarstwienie”. Kości szyjne muszą zostać czysto usunięte.

Główny węzeł mięśniowy musi pozostać połączony z tym elementem.

Wykrawanie: należy usunąć ścięgna, torebki stawowe i chrząstki. Wykrawać tłuszcz w taki sposób, aby ogólny procent widocznego (zewnątrznego i śródmiąższowego) tłuszczu nie przekraczał 10 %.

CZĘŚĆ V

Indywidualne ceny odrzuconych elementów z zakupu interwencyjnego

	(EUR/t)
Połędwica z zakupu interwencyjnego	22 000
Rostbef z zakupu interwencyjnego	14 000
Zrazowa wewnętrzna z zakupu interwencyjnego, udziec z zakupu interwencyjnego	10 000
Zrazowa zewnętrzna z zakupu interwencyjnego, gruba łata z zakupu interwencyjnego, szponder z zakupu interwencyjnego (z pięcioma żebrami)	8 000
Łopatka z zakupu interwencyjnego, ćwierćtusza przednia z zakupu interwencyjnego	6 000
Mostek z zakupu interwencyjnego, pręga tylna z zakupu interwencyjnego, pręga przednia z zakupu interwencyjnego	5 000
Łata z zakupu interwencyjnego	4 000

ZAŁĄCZNIK IV

MASŁO

CZĘŚĆ I

Pobieranie próbek do celów analizy chemicznej oraz mikrobiologicznej oraz oceny sensorycznej**1. Analiza chemiczna oraz mikrobiologiczna**

Ilość masła (kg)	Minimalna liczba próbek (> 100 g)
≤ 1 000	2
> 1 000 ≤ 5 000	3
> 5 000 ≤ 10 000	4
> 10 000 ≤ 15 000	5
> 15 000 ≤ 20 000	6
> 20 000 ≤ 25 000	7
≤ 25 000	7 + 1 na 25 000 kg lub ich część

Pobieranie próbek dla celów analizy mikrobiologicznej musi być wykonywane w warunkach aseptycznych.

Dla celów analizy maksymalnie pięć próbek o wielkości 100 g można połączyć w jedną poprzez ich dokładne wymieszanie.

Próbki muszą być pobierane wrywkowo z różnych części każdej partii przed ich przyjęciem bądź w chwili przyjęcia do chłodni wyznaczonej przez agencję płatniczą.

Przygotowanie zbiorczej próbki masła (analiza chemiczna):

- przy użyciu czystego, suchego próbnika do masła bądź podobnego odpowiedniego instrumentu należy pobrać ilość masła o masie co najmniej 30 g oraz umieścić je w pojemniku na próbkę. Próbka zbiorcza musi następnie zostać zaplombowana oraz przekazana do laboratorium w celu przeprowadzenia analizy;
- w laboratorium próbkę zbiorczą należy podgrzać w oryginalnym pojemniku, bez otwierania go, do temperatury 30 °C często wstrząsając do uzyskania jednorodnej płynnej emulsji, bez nierozpuszczonych kawałków. Pojemnik jest wypełniony w przedziale od połowy do dwóch trzecich.

Analizie na tłuszcz nie pochodzący z mleka należy poddać dwie próbki rocznie na producenta oferującego masło do zakupu interwencyjnego.

2. Ocena sensoryczna

Ilość masła (kg)	Minimalna liczba próbek
> 1 000 ≤ 5 000	2
> 5 000 ≤ 25 000	3
≤ 25 000	3 + 1 na 25 000 kg lub ich część

Po upływie 30-dniowego próbnego okresu przechowywania próbki są pobierane wrywkowo z różnych części każdej partii, pomiędzy 30. a 45. dniem po dacie dostarczenia masła, a następnie klasyfikowane.

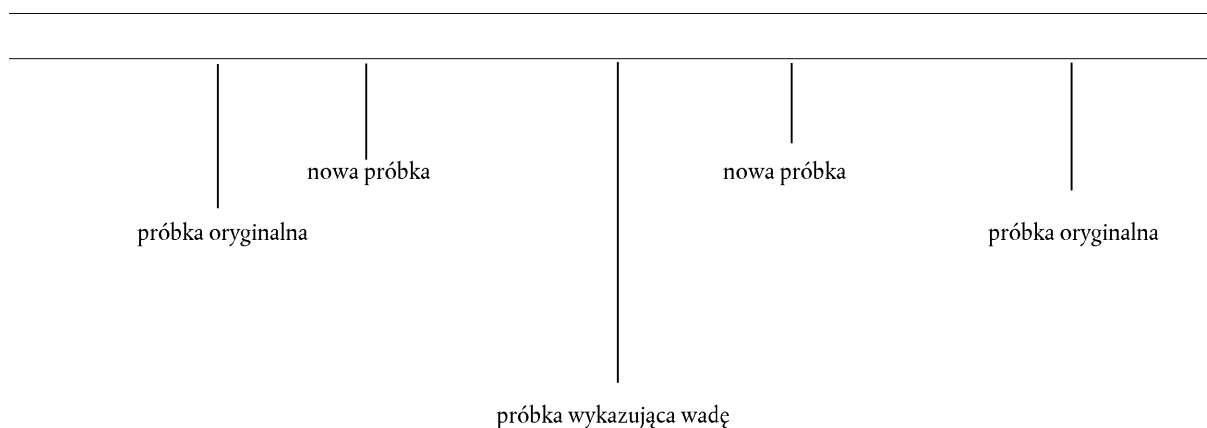
Każdą próbkę należy ocenić indywidualnie zgodnie z załącznikiem IV do rozporządzenia (WE) nr 273/2008. Niedozwolone jest przeprowadzanie powtórnego pobierania próbek oraz powtórnej oceny.

3. Wytyczne, według których należy postępować w przypadku ujawnienia wad w próbkach

a) analiza chemiczna oraz mikrobiologiczna:

- (i) w przypadku analizy indywidualnych próbek dozwolone jest wystąpienie jednej próbki wykazującej wadę na 5–10 próbek lub dwóch próbek wykazujących wadę na 11–15 próbek. W przypadku gdy próbka wykazuje wadę, należy pobrać dwie nowe próbki z końców próbki wykazującej wadę oraz skontrolować je pod względem przedmiotowego parametru. W przypadku gdy właściwości żadnej z próbek nie są zgodne ze specyfikacją, ta ilość masła, która znajduje się pomiędzy dwiema początkowo pobranymi próbkami, po obu stronach próbki wykazującej wadę, musi zostać odrzucona z oferowanej ilości.

Ilość, która musi zostać odrzucona w przypadku gdy nowa próbka wykazuje wadę:

- (ii) w przypadku gdy analiza próbek zbiorczych ujawnia, że próbki te wykazują wady w odniesieniu do jednego parametru, ilość reprezentowana przez daną próbkę zbiorczą zostaje odrzucona z oferowanej ilości. Ilość reprezentowaną przez jedną próbkę zbiorczą można określić poprzez podział ilości przed wrywkowym pobraniem próbek z każdej części;

- b) ocena sensoryczna: w przypadku gdy próbka nie zostaje zakwalifikowana w przeprowadzonej ocenie sensorycznej, wówczas ta ilość masła, która znajduje się pomiędzy dwiema sąsiadującymi próbkami, po każdej stronie niezakwalifikowanej próbki, musi zostać odrzucona z ilości danej partii;
- c) w przypadku gdy próbki wykazują wadę ujawnioną w ocenie sensorycznej oraz wadę chemiczną lub mikrobiologiczną, cała ilość musi zostać odrzucona.

CZĘŚĆ II

Dostawa i pakowanie masła

- Masło jest dostarczane w blokach i opakowane w nowy, mocny materiał, w taki sposób, aby zapewnić jego ochronę podczas transportu, przemieszczania do magazynu, przechowywania oraz wycofania z magazynu.
- Na opakowaniu znajdują się co najmniej następujące dane, w stosownych przypadkach w postaci kodu:
 - numer zatwierdzenia identyfikujący zakład oraz państwo członkowskie produkcji;
 - data produkcji;

- c) numer produkcyjny partii oraz numer opakowania; numer opakowania można zastąpić numerem palety zaznaczonym na palecie;
 - d) słowa „śmietanka słodka”, w przypadku gdy pH masła wynosi przynajmniej 6,2.
3. Obowiązkiem podmiotu przechowującego jest prowadzenie rejestru, w którym w dniu przyjęcia do przechowywania zamieszczane są dane określone w pkt 2.
-

ZAŁĄCZNIK V

ODTŁUSZCZONE MLEKO W PROSZKU

CZĘŚĆ I

Pobieranie i analiza próbek odtłuszczonego mleka w proszku oferowanego w ramach interwencji

1. Próbkę są pobierane z każdej partii zgodnie z procedurą określoną w międzynarodowej normie ISO 707. Agencje płatnicze mogą jednak stosować inną metodę pobierania próbek pod warunkiem że jest ona zgodna z zasadami powyższej normy.
2. Liczba opakowań wybieranych do analizy próbek:
 - a) partie zawierające nie więcej niż 800 worków po 25 kg: co najmniej 8;
 - b) partie zawierające więcej niż 800 worków po 25 kg: co najmniej 8 plus po jednym na każde kolejne 800 worków lub część tej ilości.
3. Masa próbek: z każdego opakowania pobiera się próbki o masie co najmniej 200 g.
4. Grupowanie próbek: w skład jednej próbki zbiorczej nie powinno wchodzić więcej niż 9 pojedynczych próbek.
5. Analiza próbek: każda próbka zbiorcza powinna być sprawdzona pod względem cech jakościowych określonych w części II załącznika V do rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/1238.
6. W przypadku ujawnienia wad w próbkach:
 - a) jeżeli próbka zbiorcza wykazuje wady w odniesieniu do jednego z parametrów, ilość, z której pochodzi taka próbka, zostaje odrzucona;
 - b) jeżeli próbka zbiorcza wykazuje wady w odniesieniu do więcej niż jednego z parametrów, ilość, z której pochodzi taka próbka, jest odrzucana i pobrane są próbki z pozostałych ilości z tego samego zakładu; analiza tych próbek jest ostateczna. W tym przypadku:
 - liczba próbek ustalona w pkt 2 jest podwajana,
 - jeżeli próbka zbiorcza wykazuje wady w odniesieniu do więcej niż jednego z parametrów, ilość z której pochodzi taka próbka, jest odrzucana.

CZĘŚĆ II

Dostawa i opakowanie odtłuszczonego mleka w proszku

1. Odtłuszczone mleko w proszku jest pakowane w nowe, czyste, suche i nienaruszone worki spełniające następujące wymogi:
 - a) worki mają co najmniej 3 warstwy, które łącznie dają średnią wytrzymałość do 420 J/m² TEA;
 - b) druga warstwa pokryta jest warstwą polietylenową o grubości co najmniej 15 g/m²;
 - c) w środku warstw papierowych umieszczona jest torba polietylenowa o grubości co najmniej 0,08 mm, przytwierdzona na dole;
 - d) worki odpowiadają normie EN 770;
 - e) w czasie pakowania proszek powinien być dobrze sprasowany. Nie wolno dopuścić, by luźny proszek znalazł się między poszczególnymi warstwami.
2. Na opakowaniu znajdują się co najmniej następujące dane, w stosownych przypadkach w postaci kodu:
 - a) numer zatwierdzenia identyfikującego zakład oraz państwo członkowskie produkcji;

- b) data produkcji lub, w stosownych przypadkach, tydzień produkcji;
 - c) numer produkcyjny partii;
 - d) napis: „odtłuszczone mleko w proszku otrzymane metodą rozpyłową”.
3. Obowiązkiem podmiotu przechowującego jest prowadzenie rejestru, w którym w dniu przyjęcia do przechowywania zamieszczane są dane określone w pkt 2.
-

ISSN 1977-0766 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5139 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL